

Paramāratākuruviṇa katai = The adventures of the Gooroo Paramartan : a tale in the Tamul language : accompanied by a translation and vocabulary, together with an analysis of the first story / by Benjamin Babington.

Contributors

Beschi, Costantino Giuseppe, 1680-1747.
Babington, B. G. 1794-1866 (Translator)
Royal College of Physicians of London

Publication/Creation

London : J. M. Richardson, 1822.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/edcsgn26>

Provider

Royal College of Physicians

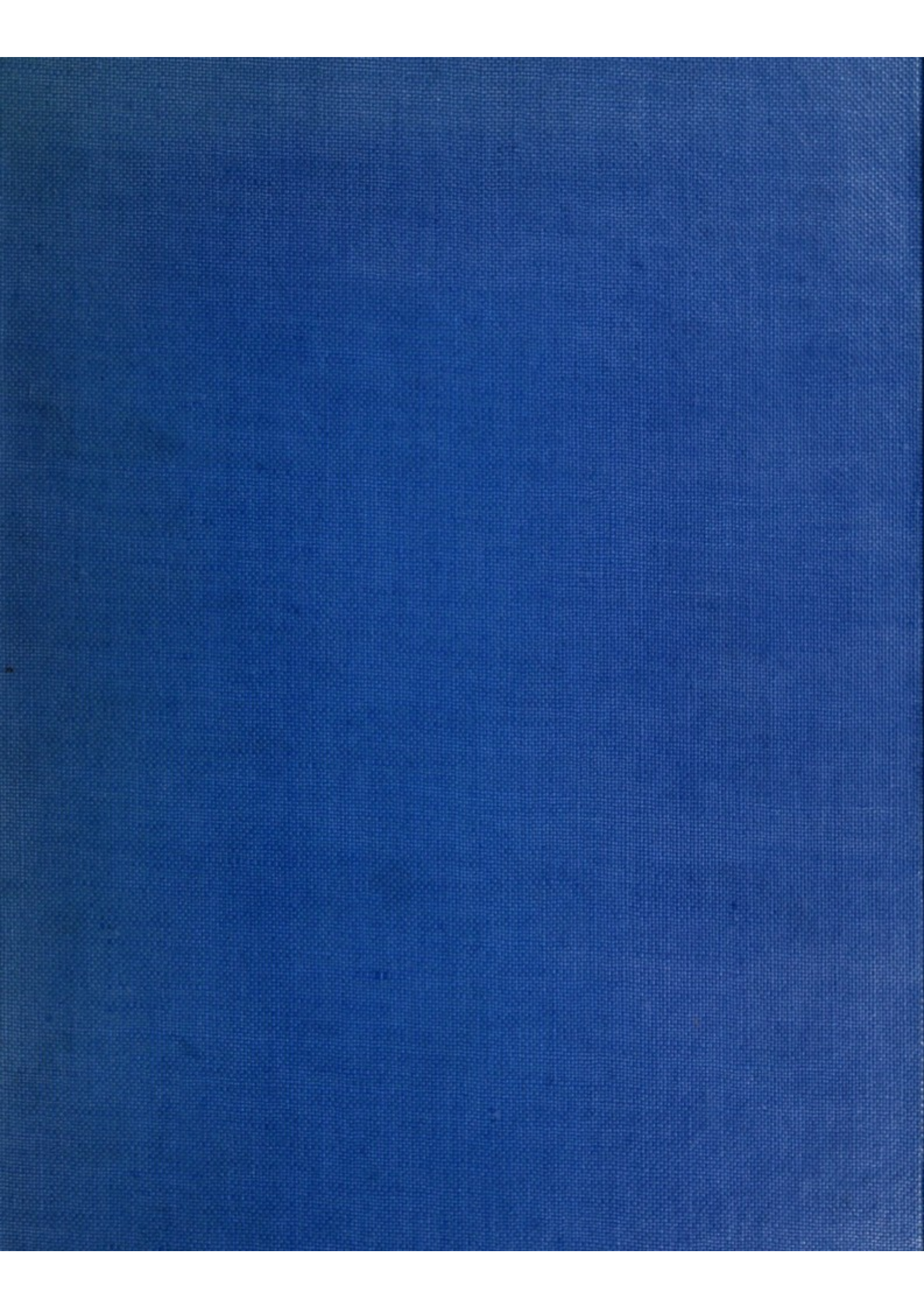
License and attribution

This material has been provided by This material has been provided by Royal College of Physicians, London. The original may be consulted at Royal College of Physicians, London. where the originals may be consulted. This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

**wellcome
collection**

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

STA COLL

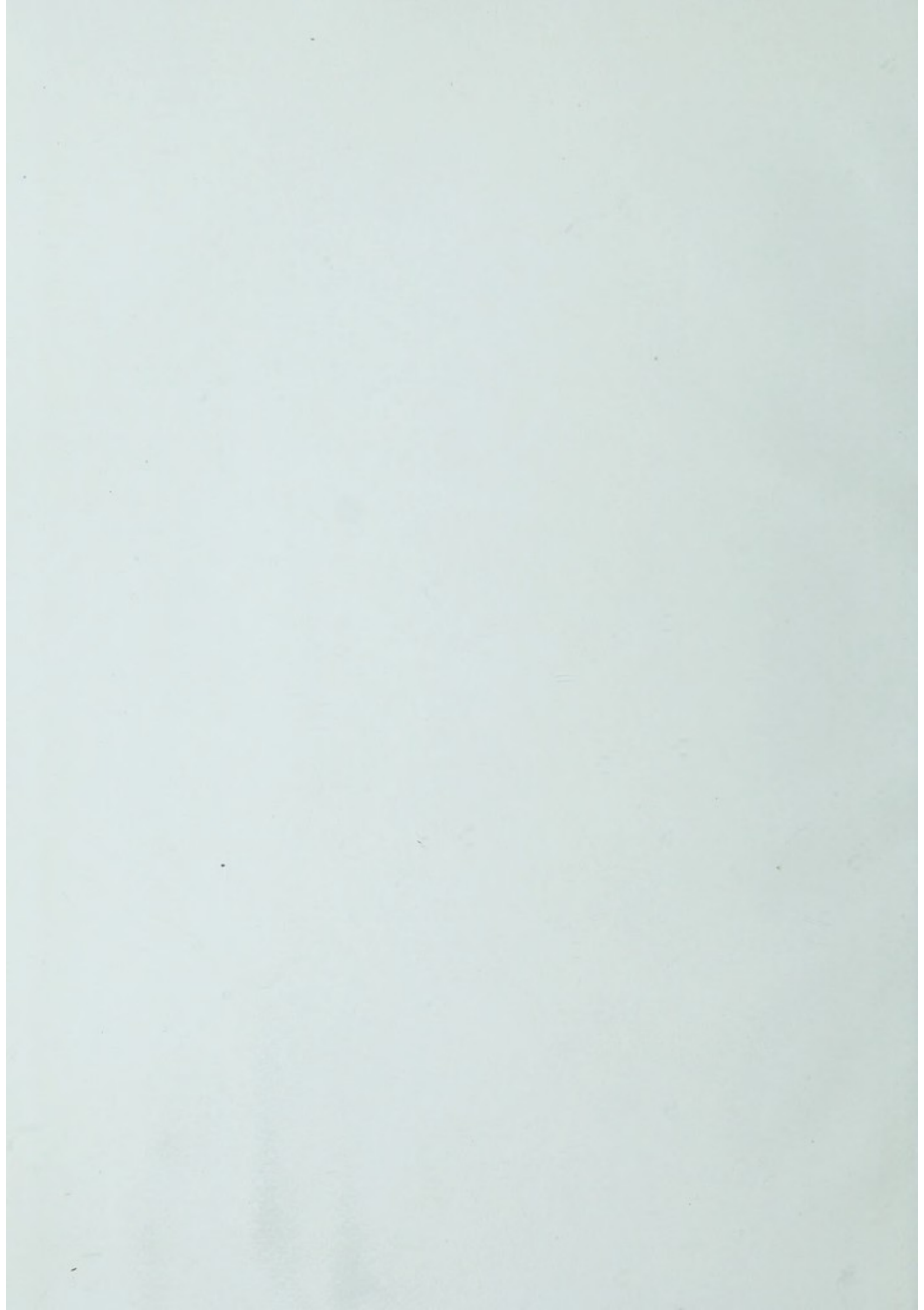
C08 BAB

Digitized by the Internet Archive
in 2015

<https://archive.org/details/b24975643>

125/1

ADVENTURES,

&c. &c.

THE ADVENTURES OF THE

GOOROO

THE ADVENTURES OF THE

GOOROO PALMATA

IN THE TAMIL LANGUAGE

BY A TRANSLATOR AND EDITOR

J. D. BENTON

TOGETHER WITH AN ANALYSIS OF

THE FIRST STORY

BY BEATTIE WASHINGTON

WITH AN INTRODUCTION

LONDON

J. M. HARRISON & COMPANY

1880

பரமாமுகநூலின்
கதை.

THE ADVENTURES OF THE
GOOROO PARAMARTAN:

A TALE IN THE TAMUL LANGUAGE: ACCOMPANIED
BY A TRANSLATION AND VOCABULARY,
TOGETHER WITH AN ANALYSIS OF
THE FIRST STORY.

BY **BENJAMIN BABINGTON,**
OF THE MADRAS CIVIL SERVICE.

LONDON:
J. M. RICHARDSON, 23, CORNHILL.
MDCCCXXII.

STA coll

ROYAL COLLEGE OF PHYSICIANS LIBRARY	
CLASS	C08 BAB
ACCN.	26458
SOURCE	Rogorney Jr/R
DATE	27.2.61 tmv

TO THE
HONOURABLE THE COURT OF DIRECTORS

FOR
MANAGING THE AFFAIRS

OF THE
UNITED EAST INDIA COMPANY,

This Translation,

IS
RESPECTFULLY AND GRATEFULLY

DEDICATED,

By their most obedient

and most humble Servant,

B. G. BABINGTON.

PREFACE.

THE Tamul language is spoken by a population of more than five millions; being current in the Southern portion of the Peninsula of India, throughout the Jaghire, the districts of South Arcot, Salem, Coimbatoor, Combaconum, Tanjour, Trichinopoly, Madura, Dindigul, and Tinnively, as well as in many parts of the extensive kingdom of Mysore.

It is not derived from any language at present in existence, and is either itself the parent of the Teloogoo, Malayālam and Canarese languages, or, what is more probable, has its origin in common with these in some ancient tongue which is now lost, or only partially preserved in its offspring.

In its more primitive words, such as the names of natural objects, the verbs expressive of physical action or passion, the numerals, &c. it is quite unconnected with the Sanskrit, and what it thence so largely borrowed, when the Tamuls, by intercourse with the more enlightened people of the North, began to emerge from barbarity, has reference to the expression of moral sentiments and abstract metaphysical notions, and is chiefly to be found in the colloquial idiom. In this remarkable circumstance, and also in the construction of its alphabet, the Tamul differs much from the other languages of the South, which are found to admit the Sanskrit more largely in literary and poetical

compositions than in the ordinary dialect of conversation, and which adopt the arrangement of the Sanskrit alphabet with scarcely any variation. The higher dialect of the Tamul, on the contrary, is almost entirely free from Sanskrit words and idioms, and the language retains an alphabet which tradition affirms to have heretofore consisted of but sixteen letters, and which, so far from resembling the very perfect alphabet of the Sanskrit, wants nearly half its characters, and has several letters of peculiar powers.

Since, therefore, as might have been expected from its geographical situation, the Tamul language has stronger traces of originality than any of the cognate dialects of Southern India, it is, with propriety, taken first in the order of study, and he who adds a knowledge of this Southern tongue to the more polished language of the North,* has more than half accomplished the acquisition of all the Hindoo languages of India.

It is unnecessary to enlarge upon the utility of the Oriental languages to those who are destined to the conduct of public affairs in India; since the advantage of an immediate intercourse between the mass of the people and those who are intrusted with their government, is now not only generally acknowledged, but also earnestly sought, in the measures which have been adopted, both at home and abroad, for the education of the Honourable Company's Servants.

It is the object of the following pages, to furnish materials for commencing, in this country, the study of the Tamul language, and for this purpose a Tamul Tale has been selected, of which a Translation, Vocabulary and Analysis have been furnished.

* The *Sanskrit* is thus designated in the Tamul countries.

The Story of the Gooroo Paramārtan, is one of the lighter productions of that profound scholar and rare genius, father Beschi;* and, if it had any higher aim than the mere amusement which its author might derive from thus satirizing the

* The few following particulars, of one whose fame is so well established in the South of India, may not be unacceptable to those whose views are directed to that country. They are taken from a Tamul MS. in my possession.

Vīramāmoonī or the great Champion Devotee, as Beschi is surnamed by the Tamuls, was a native of Italy, and one of the religious order of Jesuits. Having been appointed by the Pope to the East India Mission, he arrived, in 1700, at the city of Goa, on the Western coast. He thence proceeded to Avoor, in the district of Trichinopoly, where he studied the Tamul language in both its dialects, as well as the Sanskrit and Teloogoo; and with a view to public employment, which it was ever the Jesuit policy to seek in order to promote their religious views, he made himself master of the Hindostannee and Persian. It is probable that he held political offices in the earlier part of his life, for we can hardly suppose him to have risen at once to the appointment of Divan, which he held under the celebrated Chunda Saheb, during his rule as Nabob of Trichinopoly, especially as Chunda Saheb did not assume the government of that place until the death of the Rajah, which happened in the year 1736.

From the moment of his arrival in India, he, in conformity with Hindoo custom, abandoned the use of animal food, and employed Brahmans to prepare his meals. He adopted the habit of a religious devotee, and on his visitations to his flock assumed all the pomp and pageantry with which Hindoo Gooroos usually travel. He founded a church at Konāngooppam Ariyanoor, in the district of Baroor, and my MS. notices particularly a picture of the Madonna and the child Jesus, which he caused to be painted at Manilla and set up in that church. It was in honour of this Madonna, of her husband Joseph and the Lord Jesus, that he composed the Sacred Poem called Tēmbāvani: which, vying in length with the Iliad itself, is by far the most celebrated and most voluminous of his works. It contains 3615 tetrasticks, each of which is furnished with a prose interpretation; and, to judge from the only Padalam or Canto which I have had an opportunity of reading, where the murder of the innocents is described, its merits are not over-rated. Vīramāmoonī also founded a church at Tirookāvaloor,

Indian Priesthood, it was probably intended as a pleasant vehicle of instruction to those Jesuits whose labours required a knowledge of the Tamul language. Its grammatical accuracy, the variety of idiomatical expressions and constructions which it contains,

a name which he gave to the town of Vadoogapet, in the district of Ariyaloor, and on the Madonna there he composed three Poems: Tirookāvaloor Kalambagam, Anneiyajoongal Andādi, and Adeikala Mālei.—The following are the most important of the remaining works of this author; which, with exceptions that will be noticed, are extant only in MS.

Kitēri Ammāl Ammānei, a poem. Vēdiyarookkam, a work in prose; where, as the name implies, the duties of one who has devoted his life to religion are laid down. Vēda Vilakkam, also in prose; which, from the title (the light of the gospel), I presume to contain some doctrinal exposition of the Roman Catholic Faith. A Dictionary, Tamul and French; another Tamul and Portuguese; a third Tamul and Latin (see Note to page 67). Sadoor Agharādi, or the Four Dictionaries; a Tamul work relating to the higher dialect. Of philological works he has furnished Tonnool Vilakkam; a Tamul Grammar of the higher dialect, written in Latin. Of this I made a Translation in 1814; which, having become the property of the Madras Government, is now, as I learn, under course of publication at their College Press. The Clavis Humaniorum Tamulici Idiomatis; a second Grammatical Treatise in Latin, relating to the higher dialect. A Latin Grammar of the common dialect; which has been published at the College Press at Madras; and of which a faulty and vulgar translation has long been before the public.

Such were the literary labours of Beschi, and he was distinguished as much for his piety and benevolence as for his learning. To the conversion of idolators his principal efforts were of course directed, and they are said to have been uncommonly successful. Perfect master of Hindoo science, opinions and prejudices, he was eminently qualified to expose the fallacies of their doctrine, and the absurdities of their religious practices; and, accordingly, he is much extolled for the triumphs which he obtained, in those controversial disputations which are so frequent among the learned in India, and for the almost miraculous skill which he displayed, in solving various enigmatical questions which his adversaries propounded for his embarrassment.

It remains a subject of regret, that talents so rare, should have been devoted to

and the apparently studied manner in which a great number of words are brought together in so small a compass, seem to justify this supposition; but, whatever may have been its first design, if these advantages be considered, and we further add that the incidents, though by no means devoid of humour, occasionally somewhat coarse, yet owe no part of their interest to those immoral allusions so frequent in Hindoo compositions, it will, I think, be admitted, that it is not ill suited to the object to which it is here appropriated.

In the Translation, it has been my endeavour rather to adhere to the literal meaning of words, than to attempt, by indulging in latitude of expression, to give the force and spirit of the original. In languages so widely differing in idiom, as the Tamul and English, it became necessary to adopt decisively one or other of these methods of translation; and though I am aware, that where the sole aim is to convey the force and style of an Author, this is far from being accomplished by a servile adherence to his diction, yet where instruction is the object, and the interpretation

the promotion of a religion scarcely less replete with error, than that which it supplanted: but we may draw this practical conclusion from Beschi's success, that a thorough acquaintance with Hindoo learning and a ready compliance, in matters of indifference, with Hindoo customs, are powerful human means, to which the Jesuits owed much of their success, and which should not, as is too much the case, be despised by those who undertake the task of conversion in a better cause. Vīramāmoonī continued to hold the office of Divan, in Trichinopoly, until the year 1740; when that city being besieged by the Mahratta army, under Morary Rao, and Chunda Saheb being taken prisoner, he contrived to effect his escape, and fled to the city of Gāyal Patanam, then belonging to the Dutch. He there remained, in the service of the church, until 1742, when he was carried off by an illness, the particulars of which are not stated. His name is still remembered in Gāyal Patanam, and masses continue to be offered up for the salvation of his soul, in that city and its neighbourhood.

is intended as a substitute for a living teacher, it appears to me that the student is best assisted, when every passage is rendered as closely as is consistent with clearness and grammatical accuracy.

To detail the various cases, in which diversity of idiom and the consequent deficiency of analogous expression have obliged me to have recourse to periphrasis, would be but to point out what will be sufficiently apparent on inspection. I may mention, however, that I have found it difficult, and sometimes impracticable, to represent in English the honorific forms which so conveniently and elegantly serve in Tamul to distinguish the relative rank of persons. Those who are conversant with Italian, will call to mind, that there are several gradations of respect which one individual may indicate, by his mode of addressing another. He may commence his dialogue with *tu*, or *voi*, or *ella*, or *vossignoria*, and yet it would be difficult in our language to find an exact equivalent for the value of these expressions. In Tamul these honorific distinctions are marked, as well in substantives, and even in verbs, as in pronouns,* and they are preserved not only in addressing another, but also in speaking of a third person.

The Vocabulary is intended to contain all the words which occur in the original Tale, and to give such meanings to each as are in use in the common dialect of the language. The motive for thus enlarging it was to supply the want of a dictionary, which in this country is not procurable, and thus to put the student in possession of the greatest quantity of information which could be derived from the perusal of a single book.

The most complicated rules of the Tamul accidence, and those which admit of the greatest number of exceptions, relate to the

* See an instance in Page 122 and the Note upon it.

formation of the past and future tenses of verbs; and, as is usually the case with grammatical anomalies, they, for the most part, occur in words of frequent use, and such as will be found in the Tale before us. I have, therefore, with a view to familiarize the student's eye to these, inserted after each verb the terminations, in the first person singular, of the past and future tenses. The parts of speech are likewise stated throughout; and, with the kind and liberal assistance of Mr. Charles Wilkins, I have been enabled to refer the derivations from the Sanskrit, to their originals in the Dēvanāgari character. The printed Dictionary in use in India, does not give any of these particulars, and, to that extent, I may venture to hope, that the Vocabulary here offered is better adapted to the use of a beginner.

Tamul Syntax, more especially that of the low dialect,* has not hitherto been considered in detail by grammatical writers; nor do the native teachers, many of whom are acquainted with English, offer any very satisfactory explanations on this subject to their English scholars. The idiom is highly elliptical, and there is therefore room for discussion with regard to the supply of what is understood; some striking peculiarities exist in the powers of verbal derivatives, and numerous are the constructions which bear no analogy to what we find in other languages.

An Analysis of the first Story has been attempted, but, for the reasons just stated, it can hardly be expected that in all cases the explanations offered will prove quite satisfactory and free

* In Mr. Ellis's translation of Tiroovalloovan Cooral, a collection of Moral Apophthegms, written in poetry, an analysis is given of the construction of each distich, by which the syntax of the higher dialect may be advantageously studied. The learned author did not live to complete this translation; but as 777 pages are already printed, it is to be hoped that this curious work will be carried on to its conclusion, by some one of the many Oriental Scholars now at Madras.

from objection. The method I have followed, has been to give a literal translation of each sentence, numbering the English words according to the Tamul order. I have then proceeded to parse the Tamul words in their natural arrangement, numbered consecutively to refer them to the English. This parsing embraces an explanation of the inflections which each word has undergone, the relation which it bears to the sentence in which it is placed, and the changes which, for the sake of euphony, take place in its initial and final letters.

This last branch of Tamul Grammar, is one to which I would particularly direct the attention of the Scholar; first, because, as the language is written without any division between the words, unless it be well understood, it is absolutely impossible to read with even tolerable fluency; secondly, because much stress is laid on it, as a point of education, among the more literary of the Natives; and, thirdly, because it will be found in some measure to illustrate the permutations which, in a minor degree, were in use among the Ancient Greeks. I may add another, and perhaps the most important reason for attaining a thorough knowledge of the changes of letters; namely, that they are not to be considered, in all cases, as merely conducing to harmony of sound, though this must have been their original, as it is their usual object: in many instances they serve the more essential purpose of marking a difference of sense in words, which, from their similarity, might otherwise be confounded.*

* Thus, the letters க , ச , ஞ , ஹ , occurring at the commencement of a word, are respectively doubled after an infinitive mood possessing its usual powers; but if that infinitive be used in the sense of an imperative, those letters remain without augmentation. So likewise when those letters at the commencement of a word follow a noun in the nominative case, they remain single; but they are doubled if that noun be nominative in form, but genitive in signification. Lastly

Both in the Vocabulary and Analysis, constant reference is made to the Tamul Grammar, recently published by Mr. Anderson; a work which, by judiciously uniting all the information scattered through several grammatical treatises, has supplied a long-felt deficiency in the elementary part of the language. I have also made use of the printed Tamul Dictionary, and of two MS. Dictionaries in my possession, the one Tamul and French, and the other French and Tamul. To the latter works I am more especially indebted, for much of the matter contained in the Notes.

It remains for me to notice one or two particulars, with which it is fit my readers should be acquainted.

In Tamul, as in Sanskrit, all the vowels are represented in writing, except the first, which is considered to be *inherent*, as essential to the proper articulation of every consonant to which other vowels are not affixed. Still there is an ambiguity, because a consonant may be *dead*, as the Tamuls significantly express it, that is, without any following vowel.

The Natives themselves do not distinguish in writing these two cases, trusting to the context for a solution of all difficulty; and we need not doubt that this is sufficient to guide them, when we recollect, that throughout the Mahomedan languages, not one only,

to give an example from our own Tale, we find this clause in the Second Story, “*ஏதோவந்தபொல்லாப்பெண்ண :*” where we observe that the initial ப, of the word *பொல்லாப்பு*, remains single, and we hence conclude that the preceding word is the past participle *வந்த*, from the verb *வருகிறது*. If, on the contrary, the initial ப had been doubled, we should have known the preceding word to be the pronoun *அந்த*, and that the letter *வ* was introduced before it, with the force of the Greek *digamma*, that the hiatus occurring between the final vowel of the word *ஏதோ*, and the initial vowel of the word *அந்த*, might be avoided.

but all the short vowels are omitted, and it is only in elaborate works that the diacritical points are inserted to supply their place. Europeans, however, have felt the necessity for marking the difference between the *dead* and the *animated* consonant; and it has therefore been a practice among them to place a dot over quiescent consonants, where ambiguity was likely to arise, and to mark with a dash above, a consonant with the inherent vowel. This method is never more than partially pursued, and the double distinction is evidently unnecessary. Conceiving that, to a beginner, all cases must be equally ambiguous, I have, in the following Tale, marked the quiescent consonants throughout, in the manner just mentioned. One exception alone occurs, in the letter (*na*) ऩ, which is never marked as quiescent, and the reason is, that the fount of letter which I purchased did not contain the requisite character. It would have been easy to have had a new matrix cut, but of this circumstance I was not aware until a considerable portion of the work was printed; and then, for the sake of consistency, it appeared better to make no alteration. The Student will not find this deviation perplexing, for the letter ऩ is quiescent, only when in company with another ऩ (A. G. Sect. 22), or with its homogeneous *vallinam* (ta) ള.

The larger type used for the heading of Chapters, does not contain any dotted letters.

The English orthography which I have employed in representing Tamul words, is the same as that used by Mr. Anderson, excepting only that the *double o* is made to correspond with his Italian *u*. My motive for preserving this difference was, that I might retain the *u*, both short and long, for the purpose of representing the sound which the vowels @ and ॠ have, when followed by certain consonants of the cerebral class.

What is here offered to the public, is intended as a proof,

trifling indeed, but probably the last which it will be in my power to offer, of the desire that I feel to render myself useful to a service, for which I entertain the most unfeigned regard, and which nothing but extreme ill health should have induced me to quit. The performance, small as it is, will I fear be found to fall far short of perfection in its execution. In those Oriental languages which have long attracted the attention of European philologists, the assistance derived from books of reference is full and satisfactory; in the Tamul language this is far from being the case, and as the present small work was begun and has been completed in England, no opportunity has been afforded of consulting living authorities.

I am however fully sensible that I could have no right to put forth any book, especially one of instruction, which I did not believe to be at least tolerably free from error; and the experience of several years' practice in the Tamul language, latterly much increased, by my duties as Assistant Translator to Government, has afforded me some ground for the expectation, that such faults as may exist will not be found either very numerous or important.

With greater confidence do I ask indulgence for the typographical errors. Mr. Anderson's Grammar and the present composition, may be considered as containing the first attempts which have been made to print Tamul in this country, and the compositor was of necessity wholly unacquainted with the language. When it is averred that no pains have been spared to render the text accurate, perhaps the best apology is offered for those faults which may remain, and I may say, in the words of the great Porson, "*Quod si in hac re et similibus aliquoties aut meo aut tyothetarum errore peccatum est, ignoscet æquus*

lector, secum reputans, quam facile et mentis et oculorum acies hujusmodi minutiis examinandis hebetetur.”

In conclusion, I beg to offer my warmest acknowledgments to my friend Mr. Anderson. But for the hope of that Gentleman's kind co-operation, the present work would probably never have been undertaken; and had not that hope been amply fulfilled by the material assistance which he has throughout afforded, it would certainly never have been finished.

ERRATA.

Page 58	Line 4	<i>for</i> meadows	<i>read</i> belly
— 59	— 15	— conjurer	— divine conjurer
— 80	— 7	— repast	— supper
— 135	— 14	— ஜயனூர்	— ஜயனூர்
— 138	— 20	— கட்டிவக்கிமது	— கட்டுவக்கிமது
— 139	— 7, 8	— அருவாஸ்த	— அரிவாஸ்த
— 150	— 3	— சம்பீரம்	— சம்பீரம்
— 151	— 22	— சாத்ண	— சாத்ண
— 153	— 8	— சிறகு	— சிறகு
— 156	— 19	— தாடகம்	— தாடகம்
— 185	— 9	— முண்டாசு	— முண்டாசு
— 118	— 18	<i>insert</i> அரபாரம், <i>sub.</i> a tumult, a quarrel	
— 143	— 23	<i>insert</i> கிழவ, <i>sub.</i> a bough	

In Page 103, the sentence commencing “*This is a kind,*” is not correctly rendered. It should stand thus : “‘This is a kind of Pōōjei peculiar to the deity of our caste : you will hereafter understand it well.’ She added, as she was entering the house, in a low tone, as if talking to herself, ‘It will be completed on your head.’”

THE BATAVIAN

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

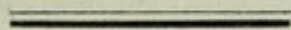
பரமாதகுருவீன

கதை

முதலாவது

ஆறாறுகடந்த

கதை.

பரமாதகுருவீனேன் ஹேகுருவானவா
ருநதாரீ. அவரேவனதுக்கூழியஞ்சேய்ய
மடியமலையனம்பேறையுமிணைச்சுழி
னுமேன்னுமவர்சீலாக்கலாகவருநதாரீ
கலா. இவர்கலாவருங்கானலாயாகமம்
மச்சீலாக்கலா வசாரிக்கக்கியுமங்கலா
வழிபோய்திருமடமடத்துக்குவருகைய
லோருநாலா னுன் லுஞ்சாமநேரத்திலோ
ராமம்மங்கலாக்குச்சேன் லுரீகலா.

இந்தநதிகோடதானகயாலவழித்திருக்
கும்வேணாய்கடக்கப்பலாதேன்லுரு
வானவர்மிணைச்சணையேவ ஆம்மிணித்தி
றாசோதிக்கலடாரீ. அதம்கிவன்புக
யணைச்சுருடியம் லுப்பம்மலாவக்ககலு
லேநதினகோலாஸிக்கடலாயக்கோண்டு
போயனது ஆம்மலயண்பாதுதாரநினைமட
டத்தண்ணீரிலேதோய்த்தான்.

தோய்த் தவபன் னுண்ணீர் சுற்றேன் றப
 னகந தது கண்டு டி ஊச்சே னென்ப வன்ப த
 றித்தவ றிவெ னுநதோ டு ஐயா வய்யா நதி
 றயக்க பக்க வடப் போத றவாயன் று அதுவ
 ழித்திரு நது நா ன்தோ டவப னேந ச்சுநாகம்
 போலே சீ றித்தியே றிகோ பத்தி ய்பு னகந
 து பாய் ந தே ன்ண யே தி ரீத்த வே கு ளிக்கு
 நானு யீ ரீ டு றுத் துத்த ப் பி ன தே ய தி சே யந
 தானே ன் னுன். அதுக் குக் கு று வான வரீ தே
 வ திரு வ ளா த் துக் கு நா மே ன் ன சே ய் போ த்
 சம் ற நே ரங் கா த் திரு ப் போ மே ன் ன னு ட
 ய லீ று ண் ட றி ழ ஊச் சே ய் து ப ட ரீ ந த ழு த் சோ
 ஊ ய லு ளு நக் கா ரீ ந தா ரீ க ள். அங் கே போ
 டு து போ க்க வ ந த ந சி ய் ன் ப ல வ சே டு ள்
 க ஊ ய வ ன வ ன் சோ ல் லக் கோ ண் டு வ ரு ம
 ளா வ ள் ம டு யே ன் ப வ ன் சோ ன் ன தா வ து.

இநதந சி ய் ன் கு றா ர னு ந த ந சி ர னு ம் ப ய் ப
 ல னு ற ற யே ன் ப ா ட ன் சோ ல் லக் கே டு ரு க்
 கி றே ன். எ ன் ப ா ட ன் வே கு ள ய ா ப ா ரி
 ய ா க் கு ம். அ வ ரோ ரு நா ளு ப் ப ப் போ தி
 யே ம் றி ன வ ர ண் டு க னு ற த க ஊ த் தா னு ந
 த ன் கூ ட ா ளி யு மோ டு க் கோ ண் டு ந டு வ ா ம்
 றி லீ ற ள் கி வ ரு ற க ய லீ ற ப ம ட் டு மோ டு கி
 ற கு ளி ரீ ந த த ண் ணி றி லே கோ று ப நா ளா
 க க் கோ ள் ளா ச் ச ம் றி ஊ ப் ப ா ற த் தா ள் க
 ளு ள் கு ளி த் து க் க னு ற த க ஊ ய றி ற த் தி க் கு
 ளி ப் ப ா டு ற ரீ க ள்.

ட ன் ப க் க ற ர க் கு ச் சே ன் ற வ ட ப த் தி லு ப்
 பே ல் லா த் ற த யு ம ா ற தி ன் ற து ம ல் லா ம

ன ன் ஹ ய் த் ன த த் தி ரு ந து கோ ணி ஹ க வ ா
 ன ய ச் ச ஹ ந தி ஹ வ ா ம ல ஹ ப் த ம ா ய ப் பே ல்
 ல ா ஞ் சோ ி ந து வ ட் டு த் தி ரு டி ன த ா க க் க ண்
 ட ா ர் க ள். ஆ ஆ இ ந த வ ப் ன ப ப் டி டு ங் கி க்
 கோ ண டி ரு ந த தி ன லே ய ல் லோ பே ங் க ஶ ன
 ய ா ஹ வ ஶ னு ங் க ா ம ல் வ ஶ ட து ம க ா ந ன் ன ம
 யே ன் ற வ ர் க ள் ச ந தோ ஶ ட ப் ப ட ா ர் க ளோ ன்
 ற ம டி சோ ன் ன ன்.

அ த ஹ் து ப் பே ன த ய ா ன வ ன் ம ஹ் ஹே ரு சே ய்
 தி து வ க் கி ன ன். இ ந த வ ா ஹ் ஹ க் து ள் ள வ ப ா
 ய த ந தி ா ந தி ரு ட் டு க் க ள் மே த் த வே ன் ன ளி
 லே ந ட ந த து கே ட் க. ஒரு ந ா ய் தி ரு டி ன
 வ ா ட் டு க் க ஹி க் க ண் ட த் ன த வ ா ய லே க வ்
 வ க் கோ ண் டு ந டு வ ா ஹ் ஹ லே னீ ந தி ப் பே ா
 ன க ய ஹ் க ப ட ா க வ ா ஹ வே ஹே ரு ம ா ஹ் ஶ த்
 து ண் டு த ண் ணி ா லே க ா டி ன த ா ம். ந ா யோ
 வே ன் ன லோ ரு க ப ட ட ல் ல ா ம ஹ் க ண் ட து
 பே றி ய தே ன் ன தோ ன் ன ன தி ன லே க வ் வ
 ய் ரு ந த து ண் ட த் ன த வ ஶ டு ப் பே றி ய ன த க்
 க வ் வ ப மி ப் தி ன போ த து வ மி து வ ம் போ
 ய ஹ் ஹ ந ா ய ம் வே ஹ ம னே யு றி ஹ் சே ன் ன
 தே ன் ன ன்.

இ ப் ப டி பே சி க் கோ ண டி ரு க் ன க ய ல க் க
 ன ா ய லீ ரு ந தோ ரு தி ன ற க் க ா ர ஶ ன வ ர க்
 க ண் ட ா ர் க ள். ஒரு ச ா ண் த ண் ணி ா ம ா த் தி
 ா ம ா ஹ் ஹ லோ டி வ ரு கி ஹ தி ன ல வ ன் து தி
 ன ா மே னி ன் ன ச ஹ் ஹ ங் க ஶ ா ம ஹ் ச ல ச ல
 வே ன் ன க டு கி வ ந த ா ன். இ ன த க் க ண் டி வ ர்
 க ள். ஐ ன ய யோ வே ங் க ள் து ரு க் க ஶ ன க் து ங்

குதிரையருநதாலவருமவறையண்டநாங்க
 கலும்பயமில்லாமலாற்றில்லங்கலா
 மே எப்படையாகிலுமோருகுதிரவாங்க
 கவேணுமயாவேன்மன்முடத்துவக்கி
 னுர்கல்த. பரமாத்குருவானுலநதச்சேய்
 திமேணுக்குப்பேசுவோமேன்மபோழுது
 சாய்நதஊதமானநேரங்கிடனதினலேதி
 ரும்பவாற்றித்திரைசோதிக்கவனுப்
 பினுர்.

உப்படடியேயநதக்கோல்தலிக்கப்படை
 னயத்தானேமறையன்கோண்டுபோயுல்த
 லோதோய்த்துச்சோதிக்குமிடத்திலேனன்
 றியவநததினலேசுற்றங்கிலம்பாதறதக்
 கண்டு கலிகூர்நதோடிச்சுமயஞ்சும
 யம்பவாய்வபாதுசத்தப்பபாதுசுமக்காய்
 வாரூங்கோல்த ஆற்றக்குநல்லசோத்திய
 நேரமாய்மறு இப்போழுதஞ்சவங்குசவந
 தேனவயல்லையேன்முன். இநதநன்மறைய
 மறையன்கோல்லக்கூட்டிடவேல்லாருநதி
 டிரேன்மே ழுநதுகிமாவேன்பாரினறிய
 றவரும்பதலமாகவாற்றில்லங்கினுர்கல்த.
 காலாலடிபடவணுகல்தலாய்ச்சல
 சலவேன்னுஞ்சத்தமிபாதபடிக்குவத்த
 போவ்வோரடிக்குக்காணுத்தண்ணீர்மே
 லேடுத்துத்தாகியப்பாம்பேர்த்தான்றித்
 துணுக்கேனநேஞ்சம்பறதக்கத்தாண்டித்
 தாண்டிநதினயக்கபநதுபோனுர்கல்த.

கறாசேன்மேறினவடனேபடசஞ்சலத்
 துக்கலாவாகமகிழ்நதுதுல்தலிக்கோண்

டடருக்கிறபேரதுடநதிநின்றமூடனென்ப
 வன்றண்ணக்கூடாமல்லம்வர்க்க
 யெண்ணினுன். எண்ணினவடத்திணைவர்
 மாத்திரங்கண்டதினால் அப்பாபாவப்பா
 பாபொருவனும்மேபேபோனெய்தோ
 னவநதுபேர்மாத்திரம்நிற்கிமேலமயா
 வேன்றபயமிடான். எல்லாறாயும்வா
 னசயாய்நிறத்தியருமூறமூம்மூறமூரு
 தானேகணக்குப்பார்க்கவேப்போதுநதன்
 ணநீக்கிக்கணக்கேற்றின்படியணைவர்
 மாத்திரம்நிற்கிமேலேமேன்றார். அப்படிய
 வனவன்றண்ணவடப்போழிநதவர்க்க
 மாத்திரங்கூடணதினலோருத்தணயா
 னவடங்கினதுதங்கலுக்குவ்ளோநிச்சயமா
 யம்ம.

அதுக்கவர்க்கூகூவேன்றலறிக்
 கோவேன்றமூதுதம்மூவ்ளோருவனெருவ
 ணக்கூடக்கோண்டுநேஅட்திரநதியேக
 மடினுங்கடதேபுலியனுங்கோடதேலோ
 காத்தியநதம்வணங்கிவாழ்த்திப்பணிநது
 புகழ்ப்படும்பரமாம்தருவன்சீஅண்ணவ
 டுங்கச்சம்மமஞ்சாதேபோனயோ அபாவ
 ணக்கத்தணபேரியநேஞ்சோகருங்கமட்டு
 மகனேகோடுமவேங்குகப்பிமப்பேநியன்
 லோகத்திலாவாயோ இணிக்ஞலம்புணை
 யுருடிப்போவாயோ உண்ணம்மூ
 தும்வற்றிக்காய உன்னடமணலீலேகா
 னல்ப்பாய உண்ணைககாயக்கிணிமேய
 உன்பயமுழன்றவறவா உன்பவ்வா

வா லேநீரம் ப இனியரமின்றிக்கு லு ஹ ம
யன்றிநின்றவடத்த ஹபயாவாமின்றிவே
நதுகிபக்கவேன்றிர் கவ்.

இப்படிபல் பலவனாயநதிட்டுங் ஹகநே
ரித்துவரல் ஹகிப்பித்தம் ஹக்கோண்டி
ருநதாரீர் கவ். ஆகிலும்ப துமினமி ஹச்சத்
தனத்தினுலநநேரமட்டுநதங் க ஹக்குவ்
வா ஹ் ஹேபேபோனவனின்றுனேன்றேரு
வனமியவமில் ஹயவனேவனேன்றவ்வசா
ரிக்கவமில் ஹ. அத்த ஹவாய் லேவழிப்
பேரக்க ஹகப்புத்திமாதேருவன்சேன்மம
னதிரங்கி ஏனதயாவேதுவநததுரிதமேன்
னசோல்லுங்கோவோன்றகேடான். அவர்
க ஹமோ ஹங்குபபநபநத ஹதச்சோல்லவ
வனிவர் கவ்மி ஹச்சத்தனத்த ஹநன் ஹய்க்
கண்டு கோண்டு ஹன்னுனதேல்லாமாய்
மநீங்கவோனக்கோத்தவேகுமா ஹநத்த
சேய்வீரீர் கவா ஹலா ஹ் ஹேபேபோனவ
ஹயங்கேய ஹழிப்பிக்கவேனக்குத்திராணி
யுண்டு வேகு வத்த ஹபடித்தவ ஹக்குமேன்
அன். அதுக்குக்குருவானவர்சநதோடிப்
பட்டுநீய்ப்படிசேய்தால்வழிக்கு ஹவத்தி
ருநதநா ஹ்பத்தஞ்சபண ஹ ஹனக்கேதரு
வேமேன்றிர்.

அவ ஹங் ஹகய் லேநதினத ஹயயோங்
கிய்திலேயாக்குமிநதவத்த ஹயோடியருக்
குதுநீங்கவ்நிறாநிறாயாய் ருநதிநதத்த
டியால் ஹதுகிலேர ஹடிபபவேயவன
வன்றன்பேய ஹசச்சோல்லியேண்ணிக்

கோண்டு வந்தாலவருமிங்கேவந்திருக்க
 கப்பண்ணுவேனென்றுன். இப்படியவர்
 கணநியத்திமுநதிமுநதிக்குவென்றுது
 கின்மேலேபலக்கவோரடபோடவவரும்
 அப்பாபாநானுக்குவேன்ன அவனென்
 றென்றுன். இவ்வாழிவனெல்லாறாய
 மோருவச்சுவேயவர்களுநதங்கல்
 பெயர்வேறுவேறுகவச்சரிக்கவங்கணக்கேம்
 மவமாறுபெயரிலோருவனுங்குறையா
 மஸ்நிம்கக்கண்டோத்துக்கோண்டாரீகல்.
 ஆறுகயாலதிசேயப்பட்டுவந்ததேவ்வத்
 றுதக்காரணமிகவம்ஆகித்துச்சோன்ன
 பணத்துதக்கோடுத்துவட்டுப்போனரீகல்.

தில்நாங்கல்கணக்கேற்றிணவனாகயதாக்க
குமேன்றல்த.

இதுநல்லவபாயநதானேபணத்துக்குச்சி
லவல்லையோருத்தனக்குநதோன்றல்தே
போய்மறு. ஆகிலுமேல்லாக்காரியத்துக்
குமோருகுதிறாபாங்கிலுத்தமம். ஐயா
வேப்படியாகிலுமுகக்குகுதிறாசம்பா
திக்கவேணுமேன்றல்தகலருஞ்சோல்லக்குத்
றாவலையேவ்வலாபாயருக்குமேன்றல்தரு
வ்வலசாரித்தார். வலசாரிக்குமிடத்தில்நா
யபோன்ற ஐம்பதுபோன்றிங்குறையா
தேன்றல்தேடதிலுலேயம்மாத்திரத்துக்கவ
காசமில்லையேன்றல்தருவானவர்சாதித்
தார்.

இவ்வாறாவர்கல்பலநாலுமாலேச
ணசேய்துகோண்டிருக்கலயலேமேய
வடகறவப்பசுபோருநாலப்போடு
துசாயும்லேணயல்லுக்குவாராத
றதக்கணடிலேங்குநதேடறர்கல்த. தேட
ணவடத்திலுமகப்பபாததிலுல்லநால
மடயேன்பவன்சுமறுக்கிலுமங்கலிலே
தேடப்போனன்.

எங்குங்காணுமல்லுன்றல்தநாலவநதும
பத்துக்குச்சேன்றல்தவத்திலே அய்யாபசு
றவக்கானேன் ஆகிலும்பாரமல்லக்கோஞ்
சவலையாய்நமக்குக்குதிறாயகப்படதேன்
லசநதோடமாய்ச்சோன்றல்த. அதேப்ப
டியேன்றல்தயேயோடேருவங்கேட்கப்போ
னகறவலயத்தேடவருக்கூர்காட்டுக்குக்

காடுகோல்லைக்குக்கோல்லைபோயேல்
 லாஞ்சோதித்துவருகயலோருபேரிய
 வேரியன்கறாச்சார்வலேநாலைநதுகோ
 லினகக்குதினாகலாமேயவங்கிபக்கவங்
 கண்டேன். போகப்போகவருகேசேன்றவ
 பத்திலேங்குமிருகயலுமமருவப்பபாத
 குதினாமுட்டகலாககண்ணு அதில்வநது
 வேருவண்ணக்கேட்கவதுகல்குதினாமுட்
 டகதானேன்மோவ்வோன்றக்குநாலை
 நதுபோன்றமாதிரிவலையாமேன்றமவ
 னேனக்குச்சோன்றன். அய்யாவதுநல்ல
 சலமயஞ்சலாபமாய்ச்சாதிக்குதினாவ
 ரும்நாமேப்படிவலாந்தோமோவேப்
 படிபடிபட்டத்தோமோவப்படியேளிதா
 குமேன்றமடியேன்கிறவன்சோன்றன்.
 எல்லாருக்குமிதுவேசம்மதியாகியவனே
 மேலறையனேன்றவண்ணக்கூடிக்றகயலை
 நதுபோன்றகாடுத்துடனேபயணப்படுத்தி
 யனுட்டினாகலா.

சோன்றதன்மக்குமடியமறையனுங்கு
 தினாமுட்டகலாகவாங்கப்படிப்பட்டுப்போ
 னடம்பாடுமுடனேன்பவனேருசநதேகத்
 தகக்கோண்டுவநதுவடாண். நல்லசா
 தித்துரகதமுட்டகலவருமேன்றவறவத்துக்
 கோலாவுங்கோலாவநதாலுமறகாத்
 டம்பாபல்லோபோரிக்கும். ஆகிலுமறத
 யாரறகாக்கிறதப்பாவறியேன். இருக
 யால்த்தமுப்பபாதேன்றனேபத்துக்
 கோழிகலாக்கூடவறவத்தாலும்பத்தவ

மாடாதுநிற்கவமாடாது அப்புறமிதுக்குப்
போம்பழிசோல்லுங்கோனோன்றுன்.

என்றதுக்கேட்பேல்லாரும்பேகுஷிப்பாடமாயோருவனேருவணப்பார்க்குக்கோண்டுவாய்வடாமம்பேசாதிருநதார்கலா. அனேகநேரம்போனடம்பாடுருவாணவர்கானேநமக்குள்ளோயோருவனதுபகாத்தாலோழியவேமேவழிகாணேனேன்முதனித்தனியேநின்றமுன்றுவறையுங்கேட்கவவணவன்போக்குச்சோன்றுன். இவந்தினநதினநானே ஆற்றிலேபோய்வேண்டியதீர்த்தமேல்லாங்கோண்டுவரவுங்காடிலேபோய்வேண்டியவேரிகரும்பசம்பாதித்துக்கோடுக்கவமேணக்குத்தியோகமாகக்கோலாநவதுபகாக்கக்கூடுமோவேன்றுன். அவனேவேன்றுலீரவம்பகலுமாகப்பன்வாங்காமல்லப்பலாஸியலேநானேகிபநதுபத்துப்பேருக்குச்சோறுக்கவநானுவதக்கறிகலாச்சுமக்கவம்வநதுயாணபணியாரமுண்டுபண்ணவம்பேநநீர்காச்சவமடுப்பண்ணுடயலேசாகிமதல்லோடிகதுபகாக்கிமதேன்னுலாடுமோவேன்றுசோன்றுன். மத்தேருவன்வடயாமுன்னேநானுற்றுக்குப்போய்த்தநதாவணம்பண்ணிவாய்கோப்பளித்துமுகங்கமுஷக்கககால்குத்திசேய்துமுறையோபேல்லாவனுஷ்பானங்கலாயுமுகித்தடன்புபுங்காவணங்கலாபலவநதிரிநதுபதுவரும்புகலாத்தேரிநதேடுத்துப்பூச்சியமாயங்க

கே கோண்டு வநது நெடுஞ்சரங்க ஊர்தோ
 டுத்துப்பலவக்கிற கங்கலிலேயம்சண
 யோபேசாத்தித்தேவபூசக்குநித்தியமேய
 தவசேய்வதேன்பாரிசமல்லோவத்தோ
 பறபயம்கிபக்கலாமோவேன்முன்.

அதுக்குக்குருவானவரிதேல்லா னுள்ளா
 துதானே போனமற்றிரண்டு பேர்கலா
 லேயமாகாதே. ஒருத்தன்வருகிறவர்கலா
 போகிறவர்க ஊவசாரிக்கவமவர்கலா
 சோல்லு னுத்தரத்துக்குமறுவத்தரங்கோ
 டுக்கவங்கோண்டு வநதுவடும்வழக்குக்
 கேட்டுத்தீர்க்கவறுகியாதவேஷையாய்குக்
 கிறுன். கறபசியலேமடியேன்பவனேதுக்
 கானுலுமேவனசமமயத்துக்கேல்லாங்க
 னபசநனதபேன்ஊபக்குப்போறவனல்லோ.
 ஆறகயால்நீங்கலாடக்கடவேண்டடியவு
 பூயத்துக்குத்திரியவேணு னுள்ளாதுதானே
 நானுலுங்கேசும்மாவல்லோவருக்கி
 மேன். அநத னுன்ஊபறயமடியலேவத
 துக்கோண்டுறகயாலேத னுவப்போர்ஊவ
 யாலே னுடமார்போபணத்தேயன்போ
 டுபேணியஊபகாப்பேன். குதிரைபோரித்
 தாலேபோதும்பபத்தகுமடறயாசம்
 பாரீக்கபோண்ணுதேன்முர்.

இநதவாலோசணயேல்லாமபத்திலேந
 பக்கும்போது னுன்அஞ்சாமத்துச்சநதிரோ
 றதயத்தோடுபறப்படமடியமறபயனுமி
 ரண்பறாக்காதவழிக்கப்பால் னுன்கண்டு
 குறித்தவறபயாலாத்துக்குப்போய்ச்சாம்

பய்ப்புசீணிக்காய்த் திரவாய்க்காய்த் துக்கி
பநதவேரியன்கனாக் குச்சேன் ஸீ கவ்.

அனதக் கண்டு மிகவுங்கலிகூர் நதுகாத்தி
ருநதகுடியானவன்கிடப்போயநதக்குதி
னாடாடாபகலிலேங்கலநக்கோருடாடாப
யவசியமாய்த் தரவேணுமப்பாவேன் ஸ
கேஞ்சினூர் கவ். அவனுமிவர்கவ் பேனத
மகண்டு கோண்டு ஓ ஓவநதவத்தமசாதிக்
குதினாடாடாபயநீங்கவ்வாங்கத்தக்க
வர்கலோவே குவணுபேய் தாக் குமேன்
மவன்சோல்லப்பாமய்யாவதுக்கனகந
துபோன்தானுவ்வாவணயேன் ஸநாங்க
வாறியோமோவதோனாவநதுபோன் ஸ
யும்வாங்கிக்கோண்டு நல்லாடாடாபயத்
தாருமப்பாவேன் ஸீ கவ். அதற்கவணீங்
கவ் நல்லகிரேய்த் தர்தானையுங்கவ் கு
ணத்ததப்பய்யநதவணுக்கோடுக்கச்
சம்மதிக்கிறேன். அனகயாலுங்கலநக்கோ
ருடாடாபச்சரிப்போனதத்தோநதுகோண்
டுபோங்கவ்வா. அனலநதமலவேவாபே
வாங்கினதாகப்பயத்தியலேவேலிவடா
தேயுங்கவ்வோன் ஸ. அவர்கலிருவரு
மேல்லாத் தியும்பேரியதோருகானயத்
தோநதேடுத்துமநாநாதிகாலமேபவாப
வாவேன் ஸவடியும்போளுதேளுநதுபயப்
படார்கவ்.

மடிதணமேற்பதலமாபாடாடாபயயே
டுத்தேய் மய்யேருவன் ஸன் ஸவழிகாட்
டக்கோண்டு போனகயல்லமடிசோல்லத்

துபங்கினுன் ஆ அமுன்னே ஓர் கள்சோன்
னது

“தவஞ்சேய்வார்தங்கருமஞ்சேய்வார்”

இதுக்கத்தாட்சியப்போகண்ணுலேகண்
போம். நம்முடையகுருக்கள்பண்ணிக்
கொண்டு வருகிற தவத்தின்பலனிதுவே
சாதிக்கு திராநாம போன்ற நாமம் பது
போன்பேறத்தக்கது நாமநது போன்னுக்
கு வாங்கிக் கொண்டு போகிறேமேயென்
றன். அதுக்குமடையனிதிலேயாலோசனை
யோ

“அறத்தால் வருவதேயன்பமற்றேல்லாம்
புறத்தபுகடும்”

வேண்டதுநீகேட்கவல்லையோ. உலாதிய
மாத்திரமல்லப்பண்ணியத்தினுலன்பம்
வருமோழியமற்றதேல்லாநதுன்பம
அபகீர்த்தியமாகும். எந்தோப்பனூர்நேடு
நாள்பேகுபண்ணியங்களைச்சேய்தல்லோ
நாண்டிறநதபலணயமகிழ்ச்சியையுங்கண்
பாரேன்றமடையன்சோன்றன். அதுக்கி
வனிதிலேசநதேகமோ “ஆமணக்குவறுந்
தால் ஆச்சாளுகாமோ” நல்லணக்கு
நன்னமவருநதீவணக்குத்தீயமவரு
மேன்றன்.

இப்படியேபேசிக்கொண்டுபேகுதாரநப
நத்புன்புசாய்நதுதோங்கினமரத்தின்கொப்
புக்குறக்கேபட்டுவழந்தாடினபுசினிக்காய்
கிழேகொத்துக்கொத்தாய்ப்பபரீநதசே

டடியன் போரில் வசப்பபவனரு துதகர்ந
துறபநதது.

அப்போதநதப்பூண்டிலேபதுங்கியருநத
ஈசலதீர்நதேனருநோடப்போய்மறு.
இதோகூடிலிருநதகுதிராமறியோடுதேன்
றபயமீடிருவருமறதப்பம்றிப்பிடகக்
தோடர்நதாரீகல். மேடும்பல்தனாங்கா
டும்வேலியும்பாராமலோடவேயுடுத்தசீ
ஊகல்தாட்சேடியலேமோடிக்ழிநததுபா
திட்டபபதுபாதிமீதித்தகத்றபச்சறத
றயக்கீறத்தறதத்தனால்தாலரத்தம்பாய
உடம்பேல்லாமவேர்றவவடியநேஞ்சு
பறதக்கவருகாதறபக்கவஊத்திஊத்தி
றரக்கக்குடலேதேறிக்கபோடியோடறு
ஈசம்பிடபபாமலிருவருநதவத்தத்த
றகத்துவனருநதாரீகல். இதுக்குல்தாக
ஈசல்போய்க்கண்ணிலேசநதியாமலோ
லித்துவேகுதாரமோடப்போய்மறு. அவர்
கலாமிஊப்பப்பாராமலேனருநதுனா
லுக்கல்லுக்கத்தறபகலாலேகாயப்பப
கால்நொண்டிநெண்டியங்கங்கேதேடிச்
சலத்துப்போய்ஊறக்கேல்லாம்பசியும்
படிணியங்கிபநதஊத்தமித்தபின்புமபத்
திம்சேன்றரீகல்.

மபத்துவாசலில்நுறழயும்போது அப்
பாபாவப்பபாவேன்றதங்கல்தாயலே
யறறநதுகோண்டுகீழேயடித்துவனருந
தாரீகல். ஏதோவேதோவநதபோல்
லாப்பேன்னவேன்றமம்றவர்கல்தவநது

ஹகதூக்கியேடுத்துக்கேட்கநபநதவய்தமா
 னமேல்லாமிருவரும்வபரமாய்ச்சோன்
 னடம்பாடுமடியேன்பவன்சோன்னுன்.
 அய்யாநாண்டிறநதநாட்போன்றியோருக்
 காலுமித்தணவேகக்குதிறானயக்காணேன்.
 கறுப்புப்பாய்நதசாம்பணிமாய்நீளாத்
 திலேயும்பேருமத்திலேயுளசலோத்தருப
 மாய் ஒருமுழநீளமாயன்னங்கூடல்க்கி
 பநதமறியானுலுமிருசேவ்வஹத்துக்
 கோண்டிருவரங்கஹநீளத்தேவ்வாஸ
 யநதூக்கிநிலத்திலேநேஞ்சபநாலுக்கால்
 வரித்துநீடியோடனசும்க்கும்வேகமுத்
 சோல்லவங்கருதவங்கூடாதேன்றுன்.

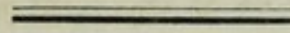
அதுக்கேல்லாருமங்கலாய்த்திருக்கக்குரு
 வானவரவர்கணயமத்தி ஐநதுபோன்
 போனதுவ்வதுதானையாகிலுங்குதிறான
 மறியும்போனதுதாவண. மறியாயருக்க
 வப்படியோடம்பட்டத்தினிமேம்பஞ்சா
 ரமாகிறபோததின்மேலாரிருக்கப்போ
 கிறுர்கவ். நான்கிழவனுக்குமநதவய்கக்கு
 திறானம்மாயலவசமாய்த்தநதாலுமே
 னக்குவேண்பாமப்பாவேன்றுர்.

ஸ்ரீனமவது

வாடனாகமாதேஹிப

பயணமபோன

கதை.

பலநாளோடழிந்தபின்புதாரப்பயணத்துக்கவசரம்பநதது. அத்தண்தாரங்கானதுபயாகப்போகக்கூடாதேன்றேருமோறுழமாடுவாபனாகக்கமத்திக்கோண்டுபந்தாரீகலா. அதின்பாபனாகக்குந்தித்தஸ்ரீனமபணங்கோடுக்கத்தீர்நதுபலவலுவலினுலேவடநததின்மேலோருசாமங்கபந்தபின்பயணமாய்ப்புறப்பட்டுப்போனாரீகலா.

கோடுமவேனிம்காலமாகக்கோலாநபக்கநபக்கச்சுலாநச்சுலானவேயலுமேறிக்கவோருமரமுச்சேடியங்கிதுபயாமலுமோருமறுவநிழலுமில்லாமலும்வேடவேஸியலகப்படாரீகலா. அப்படிப்போகப்போகக்கோடுமவேயலகோரத்ததுப்போமல்பபசுங்கிதாத்தண்டுபோலேகிழக்குக்கலாதுவண்டுமாடினின்றுகீழேவழத்திரந்தாரீ. அதுதக்கண்டுசீ

உருகலவறுயேடுத்திறக்கியோருநிழ
 லல்லாறுமயாஸ்நிதத்தினமாடினிழ
 ல்கிபத்திச்சுயாஸ்வசுறுக்கோண்டி
 ருநதார்கல். உவருக்கிலேவேடுவாமு
 தலானதிண்டிடுகுநநதகாம்பவசுலீலா
 வமாடின்றேலேறிமேலாடாடேலாடாட
 போய்ப்போடுதுசாய்நதுபோகாழ்ந்நே
 யோருசிம்மாமிச்சேன்றிமங்கினுர்கல்.

அங்கேசியியதோருநடைகூடத்தினுழந
 தவடனேமாட்டுக்காரனுகுழ்ந்நுபணங்
 கோடுத்ததுக்கவன்பேராநதேன்றன். இதே
 துழ்ந்நுன்றேலேபோருநதினவம்மா
 கூலியதுதானல்லோவேன்றவர்கல்
 சோல்லவவன்மறுத்துச்சோல்லவான்
 மாடுவாகனமாகவதவனதுக்கிநதக்கூலி
 போருநதினதுசரியேடன்புநடுவழியலேன்
 மாடுவேயலுக்குக்குறுபயாகவதவனதுக்
 குக்கூலிதேவையல்லையோவேன்றகூட்ட
 பவஞ்சாயமிதேன்றவர்கல்சினநதே
 திர்க்கவேடுசுன்றபபம்மிக்கோண்டார
 பாரமிஞ்சினதினலாராரேல்லாருமதி
 ர்நதாணும்பெண்ணுஞ்சகலருமாகவநது
 மோய்த்தார்கல். அதிலேதாயக்காரனேன்
 லேருபறுபயாச்சிசுநதடையயமத்தியரு
 வறுகவழ்க்குங்கேட்டுநாள்சோல்லநதீர்ப்
 பக்குலாடாடீர்கலோவேன்றசம்மதி
 கேட்டன்புசோல்லவான்.

நாந்தானேருநாளுருக்குப்போனகய
 லோரிதாத்திரிபேரியதோருவடுதியலே

தங்கிணைன். அங்கே வந்தவர்க்கிடமுமன்
 றிச்சாட்டிபவேண்டுவதெல்லாம்வசைக்
 குக்கோடுப்பார்கவா. ஆகிலுநானேனக்குச்
 சிலவக்கவகாசமில்லாததினாலொன்றந
 தேறுவயல்வையென்றேன். அப்போதன்மு
 வந்தவர்களுக்கோராட்டுப்பேருநதுப
 றையயருப்புச்சலாக்நகயக்கோரிக்குத்
 தணல்மேல்சுழம்மிச்சுகுகிற்சுர்கவா. அதுவே
 கவேகப்புநகநதுவடும்வாசணமேத்தப்
 பரிமலாமாயருநததுநான்கோண்டுவந்த
 கட்டிச்சாதமிநதமணத்தோபேசாட்டிகிமது
 நல்லதென்றதத்தச்சம்முநேரஞ்சுழம்மிக்
 கோண்டிருக்கவத்தாரங்கேட்டேன். அப்
 படியேசாதத்தயநதப்புநகமேட்டிடத்
 தோருநகயாலதச்சுழம்மிமம்மேருநக
 யாலநதவாசணக்கின்பமாய்ச்சாட்டித்
 துக்கோண்டேன்.

பிறகுபோகவேணுமென்றிருக்கனகயலே
 வடுதிக்காரன்நான்வாசணமுகரிநததுக்
 குக்கூலிகேட்டான். அவன்கேட்கநானஞ்சா
 யமென்றநாங்கலிருவரும்வழக்குப்பே
 சவந்தவாதிகாரணணனுடக்குப்போனேம்.
 அவனேமகாசாஹ்திரிவேகுபத்திமாண்
 மேத்தச்சமரித்தன்மிகவநீதிஞாயநதேரிந
 தவணவன்பண்ணினதீரிமானங்கேட்கக்
 கமிதின்றவன்வசைபணமுகமியடுமண
 முகரிநததுக்குவசைபணத்தின்மணமாம
 மே. இதுதான்தீரிப்பேன்முவுடுதிக்கார
 ணயருகேயறுபுத்தப்பணநிறுமநதறுப

ஹயயவன்ஹுக்கிலேயஹுநதவஹுரத்தத்தேய்த்
 தான். உவஹுஹுக் குப்போகுஹதஹயயோ
 வநதகூலபோகுமேஹன்ஹன். கேட்டீர்க
 ஹோஹதஹேஹதாஹயஹிஹுஹேஹநீஹியல்ஹோ
 ஹநதத்தீர்ஹவதாஹுஹ்கஹலஹக் குஹமாஹேஹ
 வநதஹுக் குக்கூலப்பணஹுஹமாஹிஹிஹுஹல்ஹ
 ஹநதஹுக் குக்கூலப்பணஹிஹுஹஹும்போஹதம்.

ஆஹிஹுஹிப்போஹதஹ்தத்தமித்ததிஹுஹல்ஹமாஹ்
 ஹிஹுஹுஹுக் குப்பணஹ்ச்சத்தஹோத்தஹுக்
 ஹோணஹபஹணஹ்ச்சிக்கேணஹபஹடித்தஹுப்ப
 ஹணஹஹபஹயஹக்காஹிஹேஹயஹடித்தஹுத்தஹுக்
 ஹேஹஹயோஹேஹன்ஹன். உவஹுஹமாஹுஹயா
 ஹாஹுஹயாஹேஹஹேஹஹகூஹபஹகேஹஹேஹஹகா
 ஹுஹோஹுஹபோஹஹுஹகூலபோஹுஹமஹப்பாஹேஹன்
 ஹன். ஹுஹவஹுஹஹஹபாஹேஹஹக் குப்போஹுஹிஹ
 ஹச்சஹ்சுஹலஹமேஹஹக்காஹகாஹுஹிஹுஹன்ஹமாஹஹபஹக்
 ஹோணஹஹபோஹஹஹஹிஹப்பஹணஹுஹஹோஹ்சுஹஹகா
 ஹமேஹமேஹஹஹஹமேஹஹஹஹநஹபஹஹுஹபோஹிஹே
 ஹஹன்ஹஹவஹணஹஹபோஹகஹ்ச்சோஹஹஹர். ஹஹுஹக் கு
 ஹன்ஹுஹய்த்தீர்ஹத்தஹாஹயஹக்காஹஹணஹிஹகஹஹஹஹுஹ
 ஹஹுஹஹஹுஹத்திஹாஹிஹர்ஹதித்தஹுஹஹஹஹர்.

நாலாவது

குதிரட்டிககத

தூண்டலிட்ட

கதை.

மறநாட்டுருவஞ்சீஉரும்பேயலுக்
குப்பயநதுகோழிகூவனவடனையாய்த்
தஞ்சேய்துபறப்படார்கலா. தலாநதந
றையாய்ப்போறதிலேயன்னங்காதவழி
முகியாறன்னேவேயலேறினறதக்கண்
போருகுலுஞ்சோமையலிறங்கினார்கலா.
அங்கேயமூப்பாறக்கோண்டிருக்கைய
லேமீசுச்சனென்பவன்பெரிக்குப்போய்ச்
சமீபமாயருநதுவேரியங்கால்கடுவப்
போனன்.

கறாயன்பேரிலோர்ஐயனர்கோவல
ருநததிலேநவமாய்மண்ணும்கூடபேரிய
தோருகுதிராநேய்மிக்கபனகக்கோண்டு
வநதுவறத்திருநதது. ஏரிநிறநததண்
ணீராகவநதண்ணீர்தேலிநததாகவமிருப்
பதினாலநதமண்குதிராயனிழையேரியல்
மீசுச்சன்கண்டுதண்ணீர்க்குலாகுதிராநிம்
கிமதேன்மதிசேயப்பட்டுக்கறாயனின்று

மண்குதிரைக்கொத்தநிறம்பேருமடையரஞ்சாயலேன்றகண்டதினலதினிழலாக்ருந்தண்ணீரிலேதோன்றினதேன்றகவந்தது.

வந்தாலுமப்போதடித்தகாற்றினுலேதண்ணீரணந்தனுசயவதிலேதோன்றினகுதிரையுமனுசநதிருக்கக்கறாமேய்குதிரைக்காடமோன்றில்லாதிருக்கக்கண்டுநீருக்குதிரைவேமேன்றமுடியருவ்வாதேன்றநிச்சயத்தான். டின்னையுமவனறதயோடினுப்போலேகூட்டிட்டுக்கல்லுலேறிந்தான். அத்தோடேதண்ணீரதிகமாயுணயக்குதிரையுந்தனுயேடுக்கவங்காலுறதக்கவடும்பேல்லாம்பறதத்துத்துவ்வமிவறுக்குத்தோன்றினதினலஞ்சிமற்றவர்கவரித்திலேராடிவந்துகண்டதேல்லாஞ்சோன்றான்.

இதுக்கேல்லாருநதிடீரேனவேருந்தோடிச்சுற்றிப்பாரீக்கமிணச்சன்சோன்னதுமேய்யேன்றகண்டுக்கொண்டாரீகவ். இனியதண்ப்பற்றம்படிக்காலோசணசேய்துகொண்டுதண்ணீரிலிறங்கிப்படிக்கவோருவருஞ்சம்மதியாததினலவனவன்றணத்தபலவறகமறுத்துநீக்கித்தாண்டல்வட்டுமின்ட்டிக்கிற்றுப்போலேயுறதயுமட்டித்துக்கறாமேலீடுக்கிறதநல்லவபாயுமேன்றதிலேநிணகொண்டாரீகவ்.

தாண்டலாகவோருவன்றவத்திருந்தகருக்கரிவாலுமிதுக்கிறையாகக்கொண்டுவந்த

தக 'டி ச்சா த னு ந தா ண்ட டி க ய லு க க் கு ரு
 க 'டி ய ரு ந த த் த ஊ ப் ப ா கு மே டு த் து க் கோ ண்
 ப ா ய த் த ம் ப ண் ண ி னு ரீ க ள். இ த் த ண் ன ட ம
 யே ச ா த த் து க் கு ள் னோ க ரு க் க ரி வ ா ஊ ன னு வ த்
 து த் த ஊ ப் ப ா கோ டே க 'டி க் கு தி னு ர க ா ண்
 கி ண் ட லு வ த் தி லே ஹி ந த ா ரீ க ள். உ து தோ ப்
 பே ண் ட லு வ னு ந த லு ஶ யோ டு த ண் ண ி ரீ மி க
 வ ந த ள் ம் ப ண் ண ி னு ல ங் கே தோ ண் ன னு ன் கு தி
 னு ர யு ந து ள் னி நே ளி ந து கு தி க் க க் க ண் ப து
 போ லே தோ ண் ன னு னு லே ல ல ா ரு ம் ப ய
 ந தோ டு னு ரீ க ள்.

னு ண் ப ா சி னு ய ப் ப ட டி த் தி ரு ந த லோ ரு வ
 ண் னு த க் து க லு வ ப ா ம ட் ப ட டி த் து நி ண் னு ண் கு
 ள் த் த ஊ ய ம ரீ ந த ப ண் ப மே ள் ள ள் மே ள் ள ள்
 வ ணு கி லு 'ட க 'டி ச்சா த ம ஶ த் த ஶ க் க க் கு
 ள் த் து ப் போ னி ய னி ண் க ள் சி ஊ னு ய க் க டி த் தி
 னு த் த ச ா னு ப ஶ ய க் க ண் டு ஶ க ச்ச ய் க் கி ஊ
 ய ா ல் ம ட் ஶ ஶ ரீ க ஊ னு ய ஶ ஶ த் து க் கு தி னு ர ய
 தோ லு ஶ ஶ ஶ ய க் க டி க் கு தோ ண் னு ண். ச ஶ ஶ
 நே ர் ம் போ ண் ப ஶ ப ா டு த ஊ ப் ப ா ஶ க ஶ ய
 ய னு க் க ச்சி ஊ ய ஶ ச ா த னு ம் போ ண் தி னு ள் ப்
 ப ா கோ டே க 'டி ன க ரு க் க ரி வ ா ள ா ஶ ன து கி
 மே ப ஶ ரீ ந தி ரு ந த பே ரு ங் கோ டு ய லே ம ா ப்
 டி க் கோ ண் ப து கு தி னு ர ய ன் வ ா ய ள் த ா ண்
 ட ள் ம ா டி னு போ தோ து தி னு ர ந ம் னு தோ ண் னு
 ச ந தோ ஶ ம ா ய் க் க ஶ ப் ப ஶ வே ள் ள ா ரு ங் க
 டி த் த ஊ ப் ப ா ஶ க ஶ ய ய னு க் க வ து ப ஶ ஶ ய
 த ா ஶ க ய ா ல ஶ ஶ ப் போ க ஶ ஶ ரு மி க் க வே ள்
 ள ா ரு ம ள் ள ா க் க ா க ஶ னு ந த ா ரீ க ள்.

இப்படியவர்களுடையநததமவாயலோ
 ருகிரேஊதன்வநதிதேதேன்மகேட்கவேல்
 லாத்ஹதயமோடூங்குபடச்சோன்னுர்கல்.
 உதுக்கிவணிநதமிஊச்சத்தனத்ததக்கண்டு
 கஹமேலருநதமண்குதிறாஹயச்சிஊயா
 லேமஹக்கநீருட்குதிறாயமஹநதது
 காடியநதமயக்கத்தநீக்கினுன்.

உப்பேபாதவர்களுடையவக்காடியத்தவாந
 தவயதாஹகயாலவசியமாய்வேண்டி
 ண்குதிறாகோலாப்பணமில்லாததின
 லேயதின்மூட்டவாங்கினதுமதுசேத
 மாய்ப்பேபானதுமவாபஹகமாடுநிமித்த
 மாகச்சஞ்சலம்வநததுமவபரமாயேல்
 லாமவனுக்குச்சோன்னுர்கல். இவர்க
 ஊக்கபடமியாதநல்லமணிதரேன்மகண்
 டமணதிரங்கியேணக்கோருநோண்டிக்குதி
 ஹாயுண்டுகிழநதானே. ஆகிலுடூங்கல்வ
 ஹகப்பயணத்தகுத்துவம உதுக்குப்பணங்
 காசுதேஹவயல்ஊயலவசமாய்த்தருகி
 மேனேன்னாருக்குவாருங்கோலோன்ம
 ஹபுத்தக்கோண்டுபோனுன்.

இந்தாவது

குதிராமேனிந்ரு

உளருககுப்போன

கதை.

சேரன்னதன்னுமயேயநதச்சீமான
வர்கண்டாச்சமீபத்திலிருந்ததன்னுருக்க
றுழத்துக்கோண்டுபோனன். அவந்திரவ
யவானல்லவேறுழதான் ஆகியுநதம்
மீத்டன் உப்படியேராப்போசனத்த
நெய்பால்தயர்குறையல்லாமல்வசரித்
துவேற்றிஊபாக்குப்புறுகயஊவேண்டு
வதேல்லாஞ்சட்டிரமாய்க்கோடுத்தான்.

மறுநாட்காலமேயவன்வேலியல்மேய்
நதகுதிராமையறுழட்டத்துக்குருவன்முன்
பாகக்கோண்டுபோய்வட்டுக்காணிக்றுக
யாகக்கோடுத்தான். குதிராமயதுசேன்
றுதுமல்லாமலோருகண்குருடுமோருகாது
முலியமுன்காலிலோருகாணெண்டயம்
டன்கால்முடிக்காலுமாகத்தவருபமாக
வநதக்குருவக்கோத்தவாகனமாய்நின்
றுது. இப்படியாகியுங்குதிராமநததேன்
றுமில்வசமாய்கப்பட்டுதேன்றுமேல்லா

ரு மி க வ ம கி ழ் ந த ரீ க ள். சூழ்வநதவண்
 னு த த் த ப வ வ ம வ ண் க ர ஊ ப் ப ட ட த் து னு
 ற க் க வ மோ ரு வ ண் வ ர ஊ ப் ப ட ட த் தி னு க் க
 வ ம ி ஹே ரு வ ண் க ண் ஊ ண த் து ன ப க் க வ ம்
 வே ஹே ரு த் த ண் ப ச ம் பு ல் ஊ வ ர ய லி ட் டு
 மே ய் க் க வ ம னு த ப் பே ணி க் கோ ண் ட ரு ந
 த ரீ க ள்.

அது க் கு மே ல் க் கு தி ன ர னு ஶ் சி ப் ப த் தே ட
 ண ஶ ப த் தி ம் கு தி ன ர கோ டு த் த வ ண் ட ம் ற
 ல ர ய ரு ந த வே ரு ப் ப ழ ஞ் சே ண த் து க் கோ டு த்
 த ர ண் ஆ கி லு ம தி லே வ ர ல ண் கீ ழே ம ர ட ப்
 ப ட ம் ட ண் ம ட் டு வ ர ி ல் ல ர த தி னு ம் ப ர ஊ க்
 கோ டு க ஊ ண த் தி ரி த் து க் க ட னு ரீ க ள். அப்
 ப டி க டி வ ர ள த் து க் கு வ ர ி ல் ல ர னு ம
 ய ர ம் ப னு னு த ன ய னு டி ந து ன வ த் த ரீ க ள்.
 த ங் க ப் ப ன் ன ப ய மி ற க் கு வ ரு ஞ் ச ம் ப ர தி க்
 கி ற தி லே வே கு டி ற ய ர ச ப ட ட ம் ப ர டு கி னு ப
 ய ர ம ம் ச லி ப த் தி ல ரு ந த பே ன் ன ப க் கு ம டி
 போ ய வ் வ ர ண் டு ந த ர ட் ட ணி வ ரு ம் வ ர ங்
 கி க் கோ ண் டு வ ந த ர ண்.

இ த் த ண் னு ம யே னு ஶ் சி ப் பே ல் ல ர ம ர ண
 ட ண் ப சே ர தி ரி ஶ் னு ஶ ய ம் சூ ல ந ர ள் வ ல
 க யே ர க னு கி ரீ த் த மி ட நே ர த் தி லு ரே ல்
 ல ர ம் வ ந து கூ டி க் கு ர ன வ ய ட் டு வ ர ழ் த் தி ப்
 ப ர ம ர ம் த் து ன வ னு த ஶ் னு ஶ சி ன ர மே
 லே ம் றி ன வ த் த ரீ க ள். அப் போ னு த ந து
 சீ ஶ ர க் க லி லே ரு வ ண் க டி வ ர ள த் து ப்
 ட ட த் து ன் னி னு க் கோ ண் டு வ ண் வ ர ம் பு ற த்
 தி ரு ந த த டி யே ர ட வ் வ ரு வ ரி ரு பு ற த் த ண் டி

யவர்கால்கண்டபட்டித்துத்தாங்கமய்யே
 ருவன்றன்னேகடியங்கூறியேச்சரிக்கை
 யேச்சரிக்கைபராக்குப்பராக்கேன்றகூப்
 பிட்டுப்போனர்கல்.

அனைகந்தாரம்பூரித்துக்கொண்டுபோன
 பன்புவழிச்சாரியாயக்காரவேலுவந்து
 குதிரைக்கைநதுபண்ணுண்டேன்மமறித்
 தான். அதுக்கவர்கல்குருவேறினகுதிரைக்
 காயமுண்டோவதுவயாபாரச்சம்மநத
 மோவேன்மதலாநதவயதினும்கான
 றபநபக்கமாடாததைக்கண்டோருவன்
 தம்மமாகத்தநதுகுதிரையதாக்குமிதுக்கா
 யமேதஞ்சாயமிதேன்றவர்கல்கூப்பி
 அவனுச்சிமத்தியானமட்டுமறியல்வட
 மாடாததினல்வேவேவழிகாணுமணநது
 பணங்கொடுத்தார்கல். குதிரையல்லா
 வடாலநதச்சஞ்சலநதேவயல்ஸயேன்
 றகுருவஞ்சலத்துக்கொண்டுகிடவருநதசா
 வடியலேயண்டப்பாறப்போனர்கல்.

அங்கேயகப்பிடலோருகிரேங்குதேவே
 குருவானவர்கானேவேகுறையப்பாடுது
 வக்கினர். நான்மநதநாலத்தோன்றி
 யோருக்காலுங்குதிரையேறினதில்ஸ
 இன்னமக்குறதல்வணசயேறிவநதவடத்
 தில்நதவஞ்சாயத்ததைக்கண்டேன். இப்ப
 டிநீதியல்லாமல்வழிபறிக்கிறகல்கல
 ணப்போலேநேஜட்டுமாய்ச்சம்பாதிக்க
 கிறபணமவர்கல்குநன்றயருக்குமோ
 வேன்வயறையவாங்கினபணமவர்க

ஊக்குநெருப்பாகாதோவேண்டி. இதுக்கவன் ஐயாகாலத்திண்குணமிது இநநாஸிலேபணமேகுருபணமேதேய்வம்பணமேன்முய்ப்பணமும்வாய்திறக்குமேன்பதுமூன்கேட்போமிப்போபணத்திலும்வேறுறுவநேசமுமில்லையயாவேண்டி. இநதக்காலத்திலேசிலீகஉடத்திப்பணங்கண்டாலுநக்கியேடுக்கக்கூசாரீகனோன்மகுருவானவர்சொன்னார். அவனுமிதுசநதேகமோவதுவமவர்ஊக்குநாறுதயாவதுக்கு உத்தாட்சிகேஊமேன்மசொல்லுகிதுன்.

ஒருராசாபணத்தினுவல்லேதன்சீர்மமயல்லலாதவரியேல்லாமுவத்தடம்பாடுஞ்சீரவரியும்வத்தான். இதுஅவன்மகனுக்குமூதலாய்ப்போருநதாமல்நாமுகிறவநதவரியகக்கேட்கிறதுலேச்சுக்கேடாய்குக்குதேன்மதகப்பனுக்கவன்சொல்லவராசாமமமோழிசொல்லாமல்மகணயனுப்பினன். பலநாட்போனடின்னுவத்தவரிப்பணஞ்சேர்நததிண்மேலேமகணயராசாவனுமுப்பித்தநதப்பணத்தறுமுகரச்சொல்லநாமதோவேன்மகேட்பான். மகன்வேறேன்மநிணயாமல்நன்முய்ப்பணக்குதேன்மடின்டிராசாவதுமுத்திரவரிப்பணமாக்குமேன்முன். கேட்டிரோபணம்பநதாம்போதுமேப்படிவநதாலும்பாரமல்லவயாவேன்மசொன்னுன்.

இப்படி பல பேச்சுகளோடு போட்டுத்
 போக்கின பன்புசாயங்காலத்திலே மீள
 வங்குதிறையேறிப்போயோருபடிக்காடி
 லேதங்கிறீகர். குதிறையத்தையா
 மலராமாறுமேயவட்டுக்காலமேயணத்
 துக்குத்தேடினவத்திலகப்படிதில்லை.
 வட்டுக்குவடுநுறுமுநதுபார்க்கவோரு
 வன்வளவலேகடிவைத்திருந்தான். அவ
 னுமறுதவடச்சேரன்னவத்திலீராத்திரி
 னுப்பதுநாழிநகயமேன்பயரில்மேயந
 தத்தோடேனக்குவேகுசேதமானதினல
 றதப்பரிச்சேதமாய்வடமாட்பேனென்
 னுன். அதுக்கூர்நாடாந்தானேபோய்ந
 யம்பயஞ்சேரல்லயமர்த்தினுமதுக்கும்
 பயரிச்சேதங்கோடுத்தாலறுதவடச்சம்ம
 திப்பேனென்னுன். நாலுபேருங்கூடிமேய்
 நதகோல்லைறுயப்பார்த்துமிதித்ததுமேய்
 நததுமதிகப்பத்துப்பணத்துச்சேதமேட்
 டுப்பணத்துச்சேதமுண்டேன்ஹசோல்லக்
 கறுபசியலேதீர்த்தபடிக்குநாலுபணத்
 தவாங்கிக்குதிறையவட்டுவடாள்.

குருவோவேன்ஹல்வேகுவாய்ச்சலத்துக்
 கோண்டுநமக்கிநதக்குதிறையென்னத்துக்
 கிதுவநததினலேசிலவகலோத்தணசஞ்ச
 லங்கலோத்தணசங்குகேடுகலோத்தண
 இதேல்லாமேன்மகினுமக்குத்தகாதப்பா
 வேன்ஹகானறுபயாகப்போகத்துணிந
 தார். அதுக்குச்சீலாக்கலுநுராகும் அ
 தகாதேன்ஹங்கானறுபநபக்கவம்மாலா

காதேன் ஹஞ்சோல்லி க்கோண்டிருக்க போ
 ருவன் ஹவனி தேல்லாங்கேட்டுக்கவணப்
 பபவேண்டி ஹமயாவேன் ஹன். இநதத்த
 றித மேல்லாங்கு திரையயட்டித்ததோ
 ஹத்தினுலேவநததாக்குஞ்சிலபோபேசில
 வபண்ணியேனக் ஹநதுபணநதநதாலந
 தத்தோஹத்தக்கழித்தநிக்குவேணன்
 ஹன். சேலவக்கஞ்சினுக்காரியமல்லவேன்
 ஹபணங்கோடுக்கச்சம்மதித்ததோஹத்
 ஹத்தக்கழிக்கச்சோன்றாக்.

ஹப்போதநதவன் ஹவனவர்கணயே
 யக்கப்பலசபங்கு கணச்சேய்துபலபச்சி
 ஹகணபட்டுங்கிக்குதிராமேலேதாவ
 ஹணணவேன் ஹம் ஹவேன் ஹமஹய
 மிட்டுஞ்சுழ்சுழும் ஹஹவலம்வநது
 வால் ஹதங்கோண்டு தணபரியநதங்கு
 ஹரையத்தடித்தபவயருநதபோஹஹக்
 காதிஹகட்டித்தநிஹன். இநதக்காதி
 ஹையாக்குநதோஹமேல்லாநிக்குது இப்ப
 ஹக்கோத்ததோஹத்தக்கழிக்கஹன்
 தக்காதஹத்தார்களிப்போஹத்தக்கி
 துவமஹத்துப்போடாலநநாஹத்தோஹ
 ஹமஹநிங்குமேன் ஹன். இவ்வாஹப
 ஹவேஹரிவாஹத்திஹக்காஹதய
 ஹத்திஹரணத்தாரக்கோண்டுபோய்த்
 தோஹநதோபராதபஹக்காழமா
 ய்க்குழிவேஹிப்பஹத்தமேலேமண்
 போட்டுக்கஹிபோட்டுவநதார்க்.
 இதிலேயன் ஹமேல்லாஹ்சேன்
 ஹதிஹம்மஹநாக்காலமேபோய்
 ஹவேஹுநதஹப்பட்டுமபத்த
 க்குச்சேன் ஹர்க்.

ஆறுவது

பிராமணனசோனன

புரோகிதக

கனாத.

மபத்துக்குச்சேன்மடம்பாடுருவா
னவர்பேடுகவணப்படிருநதாரீ. தநதகுதி
ஹாமிகவங்குஹப்படிருதிஹாயானுயும்
வணயல்லாமல்வநததேன்மடிகவஞ்சந
தோஹமாச்சு ஆஹல்க்குதிஹாயனலேப
ழியலனுபவத்ததுக்கவாஹதகஹாநிணக்
கநிணக்கவேடுமணக்கிலேசப்பட்டுக்கோண்
டருநதாரீ. அப்படியேசீஹாக்கஹாக்கூட்
டஹவத்துக்கோண்டுதாம்பலபரமதா
னங்கஹாச்சோல்லத்துவக்கினரீ.

தம்மாரேவரவரநாபோஹமதிகமதி
கமாகப்டிறபஞ்சவாழ்வகலோல்லாம்
போய்யானவாழ்வேன்மகண்டுடக்கி
மேன். தின்ஹமகலப்டல்லாதநன்ஹமயங்
கசப்புக்கலப்டல்லாதவண்ப்பநதுக்கங்
கலப்டல்லாதமகிச்சியுமிங்கேகிஹபயா
து. ஐஹயயோவணயன்மியுபகாரமாய்க்
குதிஹவநததேன்மநாமிகவமகிழ்நததல்

லவேர இநதப்பாக்கியத்தோடேதோடர்
 நதுடனேயன்றதானேவந்ததூதகிலே
 சங்கலாக்கண்டீர்கலே. ஒருதலித்தேண
 நக்கவத்தணகசப்புடங்கவேணுமோ
 ஆசாலநேல்லுநதன்னுமியுள்து எவ்வ
 னகக்கணிக்ருநதோலுங்கோட்புடயுண்
 டுதேல்லாளுள்துதானையாகிலுநா
 னேருதினத்தலவலனுபவத்தபொல்
 லாப்புமேத்தக்குதிரையேறித்திரியவே
 னக்கியோக்கியமில்லையாக்கும்மேல்வ
 திக்கேதிராய்ப்போகிறதேன்னுலாருநதன்
 னமயோவல்லையேயனியநதக்குதிரை
 னயத்திரும்பவனுப்புகிறதேகருமமேன்றர்.

அதுக்குச்சீலாக்கலேல்லாருமாகாதா
 காதிதேன்றப்படிசோல்லாதேயுமையா
 றீர்கோண்டகுதிரையோநாங்கல்தேட
 னகுதிரையோவல்லவேதேவாதீனமாய்த்
 தானகவந்தகுதிரையல்லோநாமிறத்த
 திரும்பவனுட்டினுத்திருவலத்தக்கேதி
 ராய்ப்போகிறதாடும் இதுதோடிமையா
 இதுவந்தவரக்குதிரையிட்டத்திருநத
 தோடித்தயநதவல்லவன்கழித்தடம்
 பாடஞ்சத்தக்கதோன்றமில்லையன்றர்
 கல்த.

இத்தோடிண்ணம்பலதாயங்கலாயவர்
 கல்தவரிவாகச்சோன்னதினுக்குருவமனந
 தேறிநீங்கல்தசோன்னபடியாகப்பெண்
 றர். ஆகிலுமன்றவந்தமோசம்போலையனி
 வராதபடிக்கிராமாறுகுதிரையேயவட

வேரண்ணுதுவீடிலேகட்டுவக்கவேணு
மேயதுக்கானவடமுங்காணேணென்றார்.
அப்போபேறுதயேன்பவனிதுக்காலோச
ணயேன்னவப்போதான்போயாலங்
கோப்புக்கணவேடக்கோண்டுவநதோரு
முணையலேநத்தியானலாயம்க்குணத்தி
லேகட்டுகிறேனென்றார்.

என்றநிலிஅகிலேபுறப்பட்டுவழியோ
ரத்திலிருந்தபுறமாண்பக்கோடியாலின்
மேலேநின்றசேவ்வகக்கோப்புகக்கோ
பாலயால்வேடத்துவக்கினன். ஆகிலுந
தானுனிப்பக்கத்திலிருந்தபுறப்பக்கத்த
வேட்டுகிறதக்கண்டுவழிப்போக்கனாக
வந்தவேரூடிராமணந்தம்பியப்படி
நல்லாதேகோம்போடுநியும்வழிப்போ
கியேயென்றார். அதுக்கவனிந்ததும்கவ
னமேனக்குச்சோல்லவந்தாயோவேண்
றியபயம்சோருகிறவத்திருந்தவேடா
வாலாம்கிராமணணயேநிந்தான். அவ
னுமிந்தமுறபன்புறியப்பேன்றவல
கித்தப்பப்போய்வடான்.

பேறுதயோவேன்றல்முன்னின்றபடி
யன்னமுநின்றவேடனதினுற்பாதிக்கு
மேல்மாமம்முப்போய்முறிச்சத்தோடே
தானும்வருந்தான். அம்மம்மாவந்தப்ப
ிராமணன்வேசுசாஃதிராமகாபுரோகிதன்
அவன்சொன்னபடிக்காய்மேன்றாக
டுகவேருந்தபிராமணணப்பம்மிக்கோண்
போடினன். சடுதியலவன்கிடவேரடிவ

குறிமறுதபட்டராமணன் கண்டநதபுத்தி
யல்லாதமிருகமேன்னசேய்யமோவேன்
மஞ்சிநின்னன். பேறுதசேனேருகுமட்டு
போட்டு அய்யாநீர்மகாசாஹ்நியன்
னமோருபரோகிதமேனக்குச்சோல்லவே
ணும்நான்பரமாம்தகுருவன்சீஉறுக்கும்.
அவர்பேயரிலேனக்குப்பப்சமேத்தவவருக்
குத்தவரீநதவயதாகக்கோல்தாகக்கோஞ்
சநாலிலேசாவாரேன்மபயநதிருக்கிமேன்.
இப்போநீரேனக்காமகலாகவவருக்கு
கிவுகாலமேப்போருதேன்மமதுக்கு
காணப்படுமறுபயாலமின்னதேன்மமே
னக்குச்சோல்லமேன்.

பட்டராமணன் தபுத்தி க்கோல்தாப
பலபலபோக்குச்சோன்னுமவன்வடாத
தினும்கறுபசியலே ஆசனஞ்சீதஞ்சீவனநா
சமேன். இதேறுதயாவதுக்கம்தஞ்
சோல்லமேன்மவனலுக்கேட்க உண்டு
ருக்கலுக்கிருப்பபங்குலிரீநதவன்னமக்
கவருக்குச்சாவுகி'டனதுக்கறுபயாலமேன்
மபட்டராமணன்சோன்னன்.

பேறுதயநமஹ்காரஞ்சேய்துபோய்வேட்
டனகிஹ்நாயமபத்திக்குக்குக்கோண்டு
நபநதசேய்தியேல்லாம்வறுகவடபரமாய்ச்
சோன்னன். குருக்கலிதுக்குவசாரப்பட்
டுச்சோன்னபட்டராமணன்மகாசாஹ்நிய
யல்லவேன்மசோல்லக்கடபாத. உணக்க
வன்சோன்னபடியேல்லாஞ்சரியாய்ப
னையாச்சுதே. எனக்குச்சோல்லியனுப்ப

நாயடு

னபுரோகிதமுநதப்பமாடாது ஆசனஞ்சீ
தஞ்சீவனநாசமகாயுத்திவசனம இனியேச்
சரிக்னகயாக்கும்வேண்டியது ஒருக்கா
லுங்காஸ்தத்திசேய்யலாகாது இதின்மே
லாண்டவர்திருவுலாமேன்றார்.

ஏழாவது

குதிராய்ஸீருநதுவீழ்நத

கனாத.

சேரன்னவேச்சரிக்கையோடுநேடுநா
ஸீருநதபின்புசீர்மலபழியேபோனம்சீ
உரீகஸ்தாகயம்பணம்பறியுமோழியம
பத்திலதுவரவறியாதேன்றனதப்பற்றி
யுருக்கூர்சுற்றித்திரியப்பறப்படார்கல்.

ஒருநாலாவர்கஸ்தமபத்துக்குத்திரும்பவ
ருகயலனசநதனசநதுகுருக்கஸ்தகுதிரை
மேல்வரும்போதுகீழேதோங்கினபோ
ருமரக்கோப்புப்பபவேயவர்தணப்பாடு
பிறகேவீழ்நததாம். அதண்ச்சீஉரீகஸோ
டுத்தார்கஸோன்றெண்ணிசும்மாவனேகந
தாரமவரீசேன்றபின்புதணப்பாகேங்கே
தாருங்கோஸோன்றுகேடார். அதங்கேவீ
ழ்நதவீபத்திங்கிபக்குமேன்றவர்கல்
சோல்லவவரீகோபத்துவீழ்நததேல்லா
மேடுக்கத்தேனவயல்லையோநாந்சோல்
லவேணுமோவேன்றார். அப்படியேயுப
னேமறையனேடிப்போய்வீழ்நதபாகே
டுத்துக்கோண்டுவருகயலன்றிராத்திரி

மஹாசோரிநதுபேய்ததினலேபசம்புய்
காடிலேமேய்நதிருநதகுதிராகழிநதுவட
பலேத்தினயத்தஸப்பாகிலேநதிக்குருவன்
னாகயல்வத்தான்.

அப்போதவரீசீச்சீயேன்ஹவேகுவாய்ச்
சினநதாரீ. அதுக்கேல்லாரூங்கூடியதே
ஹதயாவமுஞ்சகலமுமேடுக்கச்சோல்ல
முன்கம்பத்ததல்லவோகம்பத்தபடிசேய்
ததினலப்போநீர்கோபங்காட்டுவானே
னேன்ஹரீகன். குருவோவேன்ஹலப்படி
யன்றே எடுக்கத்தகுவதுமேடுக்கத்தகாத
துமுண்டுஹவஹிநதுநடக்கவேணுமேன்
ஹரீ. அதுக்கவரீகலம்மாத்திரத்தகு
நாங்கல்மஹாஜரல்லவேன்றேடுக்கவேண்
டியஹதமாத்திரம்பேஹபபவேமுதச்சோன்
ஹரீகலவருமேமுதினரீ.

அப்புறம்போஹகயல்வமுக்குநிலத்திலீ
ரமாகக்கோலாநத்தவரீநதநஹபயாய்ப்
போகிறநோண்டக்காங்குதிராதவஹிவ
முநததாம். அத்தண்ஹபயலிருநதகுழியம்
குருவநதஹகீமுங்கால்மேலுமாகவமுந
துகோவேன்ஹலஹியேன்ஹயேடுக்கவோ
டிவாரூங்கோனோன்ஹகூப்பிடாரீ. சீஹரு
மோடிவநதுமுன்னேமுதித்தநதவோஹ
ஹயயேடுத்தோருவன்வாசிக்கவமுநத
தஹப்பாகேடுக்கவம்வமுநதசோமன்
வேஹடிவேடுக்கவம்வமுநதசஹபயல்
லஹபயேடுக்கவமேன்ஹவன்வாசித்தபடி
ஹன்றேன்ஹயேல்லாதஹயமேடுத்தஹவக்

கக் குருக் கல்நி ஹ மாண மாயங் கேகிபந
தாரீ.

அவரீப்படி கிபந துதம் ஹ மயமேடுக்கச்
சோல்லயேத்தண கேஞ்சினுலுமேத்தணச்
னநதாலுமிது வம் ஏங்கனவேயோஸய
லேநுதாததினலேமாட்போமேன்லசாதித்
தாரீகல். ஐயாவம் ஹ மயமேடுக்கவேநுதி
னதேங்கேகாடும் எநுதினபடியேசேய்
வோமோழியவேநுதாததயோருக்கா
லுஞ்சேய்யச்சம்மதியோமேன்லரீகல்.
அவருமிவரீகல்சாதணகண்டுதப்பும்வ
ழிவேலேன்லங்காஹமலோஸயமேநுத்
தாணியும்வாங்கிக்கிபநதவபத்திலநா
னும்வெநுநதாலேடுக்கக்கபவரீகலோன்
மேநுதினரீ.

எநுதினஹதக்கண்டுசீஉரீகலுமோரு
மிக்கப்போயவறையேடுத்தாரீகல். வ
நுநதகுழியம்சேலுருநதபடியலுலவருபம்
பேல்லாஞ்சகதியாயநுக்குப்படிதேன்லச
மிபத்திலருநததண்ணீரிலேருவிரீப்பாடி
னரீகல். டின்பபஹழியபடியடுப்பேல்லா
நுடுத்தவறாக்குதினாயலேம்ஹமபத்துக்
கக்கோண்டுபோய்வடாரீகல்.

எட்டாவது

குருவைச்சேரித்

தருதை.

குழியல்வெழுநதகிபநதசமயத்திற்
மிகவுமஞ்சிப்பதறினதால்பட்டிராமணன்
முன்சொல்லியருநதபுரோகிதத்தின்மே
லோருத்தனுக்குமஞ்சாபகமில்லாதேபோ
யம்ம. திரும்பக்குதிறையேறினபம்பாடு
மாத்திரமிருப்பபங்குளிர்நததேன்மகண்
டுகுருத்தானேவசாரப்படார். ஆகிலும
பத்துக்குச்சேருமவமோன்மஞ்சொல்லா
தேபோனார்.

தவார்நதவயதுகாலத்திலேவெழுநதவ
திர்ந்தியனலன்றிராத்திரிநித்திறாகோவ்
வாமலாராடமாய்ப்புரண்டு கோண்டு
சொன்னபுரோகிதநிணவதோன்றினதி
னல்வேடுவாய்ச்சஞ்சலப்படார். குதிறா
யனின்மகுழியல்வெழுநததினலுபலதிர்ந
தவலியாராடப்படுத்துதேன்மநிணக்க
மாடாமல ஆசனங்குளிர்நதத்தோடே
சாங்காலங்கிடினதினலாக்குமிதேல்லா
மாடுதேன்மநிச்சயத்தார். இநதநிணவோ
பன்றிராத்திரிமுழுநதம்மிலேபயநது

புதறியோருநிமிஷமூங்கண்மூபமாடா
மலடக்கடிபேருமூச்சிட்டுமணநதலம்
பணதாழ்ப்பிறகுடையக்காலமேசீஉாக்
கணயனுழப்பித்தார்.

அவர்களும்வநதுபார்க்கவவர்க்கச்
சாயல்வேறுகவமிருகண்கூழியாய்வந
ததாகவமுகமேல்லாம்வற்றிச்சுருங்கின
தாகவமதிலேபமூப்போபேவேறுப்புப்பப
நதுபஞ்சடைநததாகவ்வாய்ரமின்
றவாம்தகக்குவாமவம்ரமித்தாம்போலே
யுற்றுப்பார்க்கவங்கண்டுமிகவம்பயந
தார்கலா.

அப்போதவர்க்குமூச்சிட்டுத்தம்பமா
ரேயேண்ணக்கல்லறையல்லவத்துச்சவச்
சேமஞ்சேய்யங்கோலோன்றார். அதேஹத
யாவேன்றவர்கலாபதற்க்கேட்க அதேன்
ன ஆசனஞ்சீதஞ்சீவனநாசமேன்றஹதம
நதீர்கலோலாவேன்றமிண்டுக்குக்கலாசோல்
லுவார். நேற்றுநான்றமூநதகூழியலேநீ
ருஞ்சகதியமேத்தவாஹகயலுலேனக்கிருப்
படத்தீரநதாக்கினதாம். ஆகிலுமப்போ
திருநதவாபத்திலுலேனக்குத்தோன்றாதே
போய்ம்ம. பிறகுவேகுவாய்ருப்பிடங்கு
லாரீநததுங்கண்டேபன்ராமணன்சோன்
னசாஹ்திரமூநிணத்தேன். அப்படியாராத்
திரமூதுமூபம்பன்வலியுமாராடமூங்
கண்டுசம்மநித்திரகோலாலாமச்சாவு
கிடணதேன்றநன்றயக்கண்டுகோண்டேன்.
இனிவேறுலோசணதேஹவயல்லசீக்கிர

மாய்ச்சேமத்துக்காய்த்தம்பண்ணுவீக
 லோன்றி.

அதுக்கவீக லாமநதச்சூனத்தநிணத்த
 தஞ்சினீகலா அஞ்சினலு ழலாலாச்சத்தநத
 வேலிவபாதபக்கிநானுவதமாய்க்கூரு
 வன்மணநதேறப்பற்பலவாமுதல்சோன்
 னீகலா. என்னசோன்னலுமவருக்கும
 னக்கிலேசமாமுவல்ஸயேன்றுகண்டு
 னநதவீக்குறிகாரானுயருநதஅசேதன
 ழீத்திமகன்அசங்கதனென்பவணய
 னமுபட்டத்துத்தங்கலாகூருவைபட்டத்தசனி
 னயநீக்கியவீமணநதேற்றக்கோண்டு
 போய்வடார்கலா.

ழன்னபநததேல்லாமவபாமாய்க்கேட்
 பட்டப்பாடு அசங்கதன்வநதுசம்புவத்ததே
 னதய்யா உமக்குவநதகூறையேன்னநோ
 வேன்னவல்யேன்னவசாரமேன்னகிலேச
 மேன்னவேன்கூருவேயேன்ணயாவேயேன்
 டதாவேசோல்லுமேன்றுகண்வாய்மூக்
 குத்துடக்கக்கேடான். அதுக்கேல்லாத்துக்
 கும்ஆசனசீதஞ்சீவனநாசமேன்கிறவசன
 மொழியவேறேருமறவத்தரமூங்கூருசோன்
 னவரல்ல. அப்போதவன்நல்லதுதான்
 ஆசனசீதமூமக்குநாசமேன்றநதபட்டராம
 ணன்சோன்னுனேநானும்அவனசுதேனடி
 மவனுக்குநாசமாய்ப்பண்ணுகிறேன் அந
 தபட்டராமணணயேனக்குக்காட்டுங்கோ
 லாவனுக்குலக்தகப்பூசபண்ணியவனுல்

வநததோ உமேல்லாநீக்கித்தீர்த்துப்போ
 டுவேணவணக்காட்டுச்சீக்கிரமாய்க்காட்
 பேன்அன்.

உலகநகப்பூசயேன்அருபூசயண்
 போ ஒருக்காலுமிப்படிப்பபூசகண்
 பதுமில்லைகேடதுமில்லை அதாவததச்
 சோல்லேன்அர். இதுக்குமறுமோழி அசங்
 கதன்சோல்லத்துடங்கினன். இவ்வநகப்
 பூசயட்சமமயம்புறச்சமமயங்கலில
 கப்பபாதபூசயாக்கும்நன்றுக்கேட்க.

ஒருசேடியருநதானவன்வேடுசிவபத்திக்
 காரன் அனுதினம்பண்பாரங்களுக்கச
 னம்போபவானசயனலவர்கணயேங்கே
 கண்பாலுமசனத்துக்கழப்பான். அவனுக்
 குமக்கலில்லைகொண்டமணவையோவேன்
 அலிப்படிநித்தமோரிருபண்பாரங்களுக்
 குச்சோறுக்கவம்போபவஞ்சலிப்பாகக்
 கோல்தலிப்பரு உன்சேய்கிறதுபோருநத
 வல்லையாகிலுமிதிலேபருஉறுக்கேதாகி
 லுஞ்சோன்அலவன்மணம்போறுக்கமாட்
 பானேன்றவலாநிநததினலோருபாயமே
 டுத்தால்த.

ஒருநாலநதச்சேடியகடையலிருநதகண்
 பபண்பாரத்தையறுத்தேன்வடிவின்
 றறுக்குப்பிச்சுபண்ணவேணுமய்யா
 வேன்அன். அவனுஞ்சம்மதித்ததினால் இப்
 போகடையலேவேலையாயருக்கிறேன்
 நீர்தானேன்வட்டுக்குப்போயேன்ஊதிநிக்

கிநதச்சேய்திசோல்லநான்வருமலவமங்
 கேகாத்திருமேன்ஹன். பண்பாரஞ்சநதோ
 உமாய்ப்போய்ச்சேடிசோன்னஹதயவன்
 மணயாடியோபேசோன்னன். உதுக்கவ
 ஸிவனேருக்காலுமிங்கேவராதவனக்
 குமேன்ஹகண்டுகோண்டுமேத்தநல்லதுநீ
 ரிங்கேயருமேன்ஹவட்டுத்திண்ணமேலே
 பாய்வரித்தராவ்.

பம்பாடுபனேவட்டுஹம்நன்ஹய்ப்ப
 பேருக்கியேங்குஞ்சாணுகினயத்தேரித்
 துத்தன்காலஹகசுத்திகரஞ்சேய்துபுச்சி
 யத்தோபேநெல்லுக்குத்துகிறவலகஹக
 ஹயக்கஹயலேடுத்துக்கோண்டாவ். பஹக
 தில்நிஹமயச்சாம்பஹத்தபவத்தானும்பு
 சக்கோண்டுநடுஹம்மத்திலுலகஹயக்
 கிபத்தியதுக்குஹன்ஹம்ஹஹசாஉபாங்
 கமாய்வஹநதுஹணஹணவேன்ஹசிலமந
 திரங்கஹாச்சோன்னன். சோன்னதின்
 மேலேலீவஹலகஹயத்துஹபத்து
 ஹன்னேயதிருநதவபத்தில்ஹவத்தராவ்.
 உதேல்லாஹம்ஹப்பாரீத்துக்கோண்டிரு
 நதபண்பாரம்பேருவாச்சரியப்பட்டுஇந
 நாவ்மட்டுநான்காஹதவதிசேயங்கஹா
 ய்ப்போகண்டேன் இதென்னவஹபுஹச
 யம்மாவேன்ஹகேடான். உதுக்கவரித்
 வேங்கவ்ருலதேய்வத்தின்வசேஉபுஹச
 வஹகயனிமேல்நீருநன்ஹயஹியப்போஹ
 ரேன்ஹவடிஹஹபுநதுபோஹகயல்து

வன் ற ஊ மே லே னு கியு மே ன் ற ம ரீ ந த ச த்
த ம ற ய த் த ன் ன லே சோ ன் ன ம் போ லே
சோ ன் ன ன்.

அ ப் ப ட ட சோ ன் ன லு ம வ ள் ன ன ரு ம் ப ன ப
ட க் கு ப் ப ண் ப ற ற ங் க றி லே ன ன னு ந த து.
அ ப் போ த வ ன் தே வ றி ன ம ற ய த் த ப் ப ட்
ப ன னு த் தே னே லே ன் ன னு சே டி ச் சி ன ன னு
ந னு த வ ன் னே ச த் த ப் ப ற து த ப் ப ட் போ ய்
வ ன் ன ன்.

அ வ ன் போ ன வ ட ட லே சே டி வ ந து ன ன
நு ப் ப ன ப ண் ப ற ற ம ன் க ட ட யே ன் னு கே ட் க
அ வ ன் ன ம் ந ல் ல ப ண் ப ற ற ம ல் லோ ன ன த
வ ன் ன னு ப் ப ன ன். வ ந த வ ன் ன னு க் க
ந னு த் த ற ச் சோ ல் ல க் கே ட ற து க் கு ன ன ன்
போ சே டி ய ற ன் வ ரு வ ற றே ய வ ரு த் த ற
ம ல் ல ற ம ல் கோ டு க் க ப் ப ற து ச ம் னு
மே ன் னு தோ ப ற ன ன ன னு த் து ப் போ ட்
ப ன ன னு கே ட் க ம ற ட ற னு ட னே னு க் க
கோ ண் டு போ ன ன ன ன். அ து க் கு ச் சே டி
அ ட ட ப் ப ட ட ல் ல லே ப ண் ப ற ற ங் க ன ன
ந னு கே ட ற னு ங் கோ டு க் க னு த ன க் கு ச் ச ம்
ம தி யே ன் ன னு க் க ன னு க் க ன ன னு லே னு தி
ப ண் ப ற ற த் த த் தே ட ட னு த க் கோ டு க் க
தே னு ன லே போ ன ன்.

ப ண் ப ற ற னு ம் வ ரு ங் க ற ற ன னு ட ட
போ க க் க ற ன ன ன னு தே னு னு க் க லே ன
து ங் க ற னு து அ வ னு ல க் க ன னு யோ டே சே ட்
ட ட னு வ னு த க் க ண் ப போ தி தோ லே ன் ன

ச ய ரு

ஊமேலேபுறசுருகிக்கவருகிறுணைன்றேட்ட
 டமேடுத்தான். சேடியும்பண்டாரமேபண்
 டாரமேயேன்றிடன்பற்றித்தோடர்நதோ
 டவவனதிகமதிகமாயோடக்கனடசியம்
 சேடிக்குவயதுகாலமும்பேருநதோநதியுமீ
 ருநததினலோடமாதாமல்நின்றவூட்டுக்
 குத்திரும்பினன். அதுவேயுலக்கனடபுறசு
 யனதநானநதப்டிராமணன்றதுகின்மே
 லேருகித்தால் ஆசனேமுணமாகியவனக்
 கல்லாமலுமக்குநாசம்பரானதயாவேன்
 னன்.

அதுக்குப்பரமாம்தருவஞ்சிரித்துதாயத்
 தின்படையேயுண்ண அசங்கதனைன்பார்
 கலா. எப்போதுஞ்சரசங்கனாச்சேய்து
 கோண்டு வருகிறுயேன்றார். அவனுக்குக்
 கலாசிரித்ததாகக்கண்டுபரிகாசத்தனதவட
 டுமிண்டுஞ்சோல்லவந்தான். ஐயாடிரா
 மணன்சோன்னவசனமுள்ளபடதானே.
 ஆகிலுமதுக்கந்தத்தநன்றியக்காண
 வேண்டியது. இருப்பதத்திங்குலநாமகண்
 டாம்சாவுக்கனடயாவாமேன்றதுசரியே
 ஆனம்புறக்காரணமில்லாமல் ஆசனங்கு
 ளிரிநதுபோனலேயவன்சோன்னபட
 யாகும். தண்ணீரிலேயுஞ்சேற்றிலேயும்வ
 றுநதிரிதிலேயருப்படங்குலிரிநததுமேத்
 தவதிசேயமோ. அப்போடுலிராதேபோ
 னுலதிசேயமாகும் இப்போதிநதக்கவண
 னயவடடுவடுமினிமேய்சேற்றிலுலுக்கா

ராமலு நகுண்ணீரிலே ஓடி மூலம் மேலு
 குறுக்காக ரணமில்லாமலும் ஆசனசீதங்
 கண்டாலப்போசீவனநாசங்கிடனதேன்
 லுநிணைக்கலாம். இதோழியமற்றேல்லா
 மபத்தமையாபென்றான். ஆசங்கதன்சோன்
 னதுகுருவன்மணதிலேஹதத்துதாயம்போ
 லேதோன்றியும் ஆதலாய்ச் சிறுத்தே
 யேநுநதுசாப்பிடவமங்கங்கேதிரியவநது
 வக்கினர்.

இப்படி சிறுநாள்மாதிரிப் போன
 டம்பாடு ஒருநாதிசோத்தியத்திலே க
 ணமறழியோருபாடமாய்ப்பேய்நதது.
 அதோடேகுருவன்படுக்காமேலேயருப்
 பிடத்துக்குச்சேவ்வாயடுத்தாய்போலே
 மோட்டுநீரோடுக்குவநுநதாக்கத்
 தினுலவருக்குத்தேரியாதேபோய்யும். ம
 றழியமறழியோபோடுக்குமோழிநதபன்
 பகுருக்களாநித்திரையோடேபுரண்டுபட்
 பாரத்தின்மேல்சமனாகவருப்பிடம்படத்
 தாங்கிக்கிடந்தார். அப்படிதாக்கினகுல
 றமயனலேதிரேனவழித்துமிகவுமி
 ருப்பிடங்குளிர்நததாகக்கண்டுலுறமட
 மக்கவப்போவேறகுறுக்காரணமில்
 லையேநமக்கிணிச்சாக்காலம்பநததேன்
 லுச்சயத்தார்.

வநதகுளிர்ச்சிக்குச்சீடர்கலம்பேயே
 புறமுக்காநதிரங்காணமற்படுக்கையன்
 ளுறமமுதலாய்க்குருவனிருப்பிடச்சீதத்

தினுல்பநததேன் ஹநிணா த்து னுன் சோன்
 னசகுனநிஹம வேஹங்காலமிதேன்மேண்
 ணினூர் கலா. காணவநததன்சாநிமஹமரு
 மிபரீகலோரபோத்தபுத்திமான் கலா
 கக்கோலாஸ்ச்சோன்னயாவமோத்துக்
 கோண்டிப்போதுதப்பாமல் ஆசனசீதத்
 சீவனநாசமேன்பதோழியவநதயாவருக்
 குமஹமோழியச்சரியாதேபோனார்.

நாலுக்குநாலிவரிவ்வாறு ஹநதமிஞ்
 சினமணக்கவஹயஞ்சரிபேலயீனநுந
 தாங்கமாதாதேயவரோருநாலாசோப
 மாய்க்கிபநதாரீ. அதுக்கேல்லாருங்காக
 வேன்மதஹமேஹகஹவத்து அயயோம
 டநதாரேமாய்நதுபோனாரேயேன்மநுத
 லஹிச்சவச்சேமத்தாசாரம்பண்ணிக்குளிப்
 பாடப்போனூர் கலா.

அதுக்குமபத்திலிருநதபேரியதோடியன்
 ஹயத்தண்ணீரஹஹஹஹஹஹஹஹ
 ஹயதிலேபோட்டு அருக்கிச்சூழப்பத்துப்
 பேரோருமிக்கத்தேய்த்துக்கருஹூர் கலா.
 கருஹம்போதவருக்குமயக்கநதேவிநதா
 ஹநதண்ணீரிலேஹிச்சவாங்கமாதாமஹ
 மபரீகலாஹிக்கினஹககாலாலேசயக்கி
 ணகாண்டிக்கமாதாமஹமிஹச்சத்தனத்
 தினும்பரமாய்தருமஹயரீஹகயலே
 சேஹூர்.

இதின்மேலேவேஹிவாய்க்குடங்குடய
 வஹப்பநதேருக்குலாவோசமாதஹவத்தே

சுயது

டுத் து ழுன்னு ம்ப டின் று ம்ப க் க த் தி லு ம் நே
ரு ங் க ச் சி ஁ ரீ க ள் வ ந தே ஸ் ல ரு ம் ஁ ச ன ஞ்
சீ த ஞ் சீ வ ன ந ர ச மே ன் ற ப ர ட ட க் கோ ண் டு
பே ர ய் க் க ஸ் ல ஹ ம ய லே ஹ வ த் த ட க் கி ன ரீ
க ள்.

பரமாதகுருவின்

கதைமுறமட.

TRANSLATION.

ADVERTISERS

GOODRICH & CO.

FIRST STORY

TRANSLATION

The first story which has been translated into English is the story of the first voyage of Christopher Columbus to the Indies. This story is the first of a series of stories which are being translated from the original Spanish. The first story is the story of the first voyage of Christopher Columbus to the Indies. This story is the first of a series of stories which are being translated from the original Spanish.

The second story is the story of the first voyage of Christopher Columbus to the Indies. This story is the first of a series of stories which are being translated from the original Spanish. The second story is the story of the first voyage of Christopher Columbus to the Indies. This story is the first of a series of stories which are being translated from the original Spanish.

their return to their Master, when one day, they arrived
in the third watch, at the bank of a river, where
Under a notion that there was a cruel stealer, which
in consequence, could not be seen, while it was awake,
the Gooroo gave orders to Duncie, and dispatched him
to ascertain whether there were any. Upon this
he lighted with a spear, and carried with him a fire
brand, without
approaching the river, kept aloof and searching out
the brand of suns for the water.

THE
ADVENTURES

OF THE

GOOROO NOODLE.

FIRST STORY.

OF THE PASSAGE OVER THE RIVER.

THERE was a Gooroo* whose name was Noodle, who
had five disciples serving under his command, Blockhead,
Idiot, Simpleton, Duncie and Fool. These, having all
six gone on foot through the surrounding villages, to
make some enquiries respecting other disciples, were on

* For an account of the office and powers of the Gooroo, the reader
is referred to the Abbé Dubois' work, on the Manners and Customs, &c.
of the Hindoos. He will also be enabled to judge of the reverence
paid this sacred character by a reference to the Institutes of Menu,
Ch. xi. verse 229, 230 and 232.

their return to their Mattam,* when one day, they arrived in the third watch,† at the bank of a river.‡

Under a notion that this was a cruel stream, which, in consequence, could not be passed while it was awake, the Gooroo gave orders to Dunce, and dispatched him to ascertain whether the river were asleep. Upon this he lighted with a segar, and carried with him, a fire-brand§ which he had borne in his hand, and without approaching the river, kept aloof and stretching out the brand at arms length, dipped it into the water.

* The Mattam is a secluded retreat, in which the Gooroo and his disciples reside when not engaged in visitations to those who are under their spiritual controul.

† In their civil day the Tamuls divide the twenty-four hours into sixty parts, called ந ா ழ று க, each of which consequently contains twenty-four minutes. Seven ந ா ழ று க and a half make one ச ா ல லு or watch, four of which are contained in the day and four in the night. The term ச ா ல லு, however, is more commonly employed in marking the time of night than that of the day.

‡ The seven rivers celebrated in books, and classed together, are, க ள் று க, the Ganges—ய று ஶ் ற, the Jumna—ந ள் லு க, the Nerbudda—ச ா ச ா னி, the Saraswati—க ா லெ று, the Cavery—க ல று, the Kistnah, and கே ா ன லெ று, the Godaveri.

§ The firebrands used in India are either large stakes of a kind of wood (*Ixora parviflora*) containing bitumen enough to support a flame, and which are analogous to the *tedæ* of the Ancients, or they are, as described by Tavernier, “un linge entortillé et trempé dans l’huile que l’on met dans une maniere de rechaut au bout d’un baton.”

Observing that as soon as he had immersed it, the water smoked with a hissing noise, away Duncce ran, hurrying, stumbling and tumbling, and cried out, "O Master! Master! this is not the time for passing the river. It is awake; and no sooner had I touched it, than it flew into a passion, hissed like a venomous serpent, and smoking in fierce rage, leaped and rushed at me. It is indeed a wonder that I escaped with the preservation of my life." To this the Gooroo replied, "What can we do in opposition to the divine will? We will wait a little while." So saying, they sat down in a spreading grove hard by, which formed a dark shade, and as each was relating, in order to pass the time there, different circumstances regarding this river, Blockhead spoke as follows :

"I have many a time heard my Grandfather tell of the ferocity and artfulness of this stream. My Grandfather was a great merchant. One day, he and a companion of his were driving along two asses laden with bags of salt, and when they had descended into the middle of the river, they washed themselves in the cool water, which was running up to their waists, (for, as it was in the hot season,* they were somewhat fatigued) and stopping the asses they bathed them also.

* According to book authorities the year is divided into six seasons, termed அமலவகுசுப்பருவம். The 1st called கரநீ, comprehends August and September; it is the rainy season, at least on the Western side of India. 2nd, கந்தநீ, the cold season,

“On arriving afterwards at the opposite bank, they saw, not only that the river had devoured the whole of the salt, but that the salt had all been miraculously drawn out, while the mouths of the gunny bags, which were well sewed, were not in the least opened. They congratulated themselves, saying, ha! ha! since the river has seized upon this salt, is it not a great blessing that it has left us unswallowed?”

Upon this Simpleton began another anecdote. “The stratagems, wiles and thefts of this river have been numerous even in my day. Listen to one. A dog* holding fast in his mouth a piece of mutton which he

comprehends October and November. 3rd, முண் பண், the former dews, comprehends December and January. 4th, டண் பண், the latter dews, February and March, (these two bear some analogy to the first rains and latter rains of the Jews, see Deut. ch. xi. 14). 5th, சூட் தேவண் டுக் காலம், the first hot season, April and May. 6th, முதிர் தேவண் டு, the hottest season, June and July. The Tamul months commence about the middle of our own, which throws these seasons a fortnight in advance. In ordinary conversation the above distinctions are not observed, but the following are substituted: வரணுடகாலம் comprehends December, January, February and March, or the winter, and கோளுடக்காலம் comprehends May, June, July, August and part of September, while the rainy season is called மணுடக்காலம், by which we understand October, November and December.

* The reader will here recognize a fable with which he is familiar. The author has more than once, as will presently be seen, introduced current stories which seemed to suit his purpose.

had stolen, was swimming in the middle of the stream, when the river deceitfully exhibited in its water another piece of flesh. As for the dog, he conceived, that, without any deceit, what he saw was the bigger; so when quitting the piece which he held, he dived to snap at the larger one, both the one and the other disappeared, and the dog went home empty."

Whilst they were thus discoursing, they spied a horseman coming from the other side. As only a single span depth of water was flowing in the river, he remained on horseback, and without being the least afraid, came hastily splashing through. On perceiving this, they cried out, "Alack! alack! if our Gooroo too had a horse, both he and we with him might descend into the river without fear." Then they began to entreat him, saying, "O Sir, you must by all means buy a horse." The Gooroo Noodle however replied, "we will talk of this matter hereafter."

So as the day was declining and the evening approached, he sent again to examine whether the river were asleep. Idiot accordingly took the same fire brand, and on immersing it for the purpose of examination, he found that the water did not spirt up in the least, as the fire had been before extinguished; so being greatly delighted, he ran off, crying, "Now is the time! now is the time! come along quickly, and do not open your mouths or make any noise; the time of the deep slumber of the river is come; there is no occasion now for fear or alarm." Upon Idiot's shouting

out this good news, they suddenly started up, and without uttering a single word, all six of them cautiously descended into the stream. At each step, which was so planted that even the waves beaten up by their legs made no rippling sound, they raised their feet over the water, advanced them, pressed them down again, and with hearts beating pit-a-pat tripped along and passed the river.

As soon as they reached and ascended the bank, they were elated in proportion as they had before been sorrowful, and while they were jumping about, Fool who stood behind, counted all the rest without including himself.* As he only saw five persons while he was

* This story bears so close a resemblance to the 10th of "the Merry Tales of the Wise Men of Gotham," that we cannot but conclude, either that it was borrowed from that Tale, or what is more probable, that both had their origin in some commonly current story. The Merry Tales to which I allude are now so scarce, that the reader will perhaps have no opportunity of determining this important point unless assisted by the following extract.

"On a certain time there were twelve men of Gotham that went to fish, and some stood on dry land; and in going home one said to the other, We have ventured wonderfully in wading, I pray God that none of us come home to be drowned. Nay, marry, said one to the other, let us see that, for there did twelve of us come out. Then they told themselves, and every one told eleven; said the one to the other, there is one of us drowned. They went back to the brook where they had been fishing, and sought up and down for him that was wanting, making great lamentation. A courtier coming by, asked what it was they sought for, and why they were sorrowful. O! said they, this day we went to fish in the brook; twelve of us came out

counting, he took alarm, crying out, "Woe is me! woe is me! one is gone with the stream. Behold, Master, but five of us stand here." Having placed them all in a row, the Gooroo himself counted them two or three times over; but as he always reckoned, omitting himself, he too pronounced that there were but five. Thus as one and all, each leaving himself out, added together only the others, it became certain among them that the river had swallowed up one.

On this account they howled bitterly, crying out "Alas! alas!" and embracing one another exclaimed, "O thou cruel river. O thou more obdurate than a block, more savage than a panther. Hast thou not feared, yea but a little, to swallow up the disciple of the Gooroo Noodle, who is saluted, respected, worshipped and praised from one end of the world to the other? Wretch! hast thou such a daring spirit, thou son of a black bear; offspring of a cruel tiger! Shalt thou attain to a future world? shalt thou hereafter roll

together, and one is drowned. Said the courtier, tell how many there be of you; one of them said eleven, and he did not tell himself. Well, said the courtier, what will you give me, and I will find the twelfth man. Sir, said they, all the money we have got. Give me the money said the courtier, and began with the first, and gave him a stroke over the shoulders with his whip, which made him groan, saying, here is one: and so served them all, and they all groaned at the matter. When he came to the last, he paid him well, saying, here is the twelfth man. God's blessing on thy heart, said they, for thus finding our dear brother."

thy cool stream along? May thy source be totally dried up and scorched; may the glare dart upon the sand in thy bed; may fire feed upon thy waves; may thy meadows be parched and withered; may thy depths be filled with thorns! Without moisture, without coolness, without even a mark to point out the place of thy former existence, mayest thou be in future consumed away!"

Thus did they vent their abuse and railing, stretching forth their hands and cracking their fingers.* Nevertheless, from their hasty stupidity, no one knew up to that moment which among them had been carried away by the river, and no one enquired who it might be. Just at that juncture, a sensible man who was travelling along the road came up, and touched with compassion demanded, "How now Master, how now, tell me, what is this bustle about?" They in turn related to him in due order what had happened, and he fully perceiving their idiotism replied, "What has happened, has happened.† If you will make me a suitable recompense, I have power to call hither him who is gone with the stream; for know, that I am deeply versed in

* The Hindoos in uttering a malediction, unite their hands by interlacing the fingers, and then projecting them forwards produce that sound commonly called cracking the joints. Their imprecations are still further strengthened, as they think, by casting dust at the object of them.

† That is, what has taken place is irremediable.

legerdemain." To that the Gooroo rejoicing answered, "If you will do this, we will give you forty-five fanams which we have provided for our journey." Then the other raising a stick which he held in his hand, "'Tis in this," said he, "that this art is contained. If you will range yourselves in a row, and as you receive a blow upon the back, will each reckon by calling out his name, I will cause all six of you to be here present." Having thus placed them, he first gave the Gooroo a thump on the back: "Holla!" cried he, "'tis I, myself, the Gooroo." "One," replied the man. In this manner he gave a blow to all of them, and each repeating his name respectively and casting up the account, they agreed in finding that not one among the six was missing. Being therefore astonished they came round the conjurer, and bestowing great praise on him, paid him the money which they had promised and went away.

SECOND STORY.

OF THE PURCHASE OF THE HORSE'S EGG.

AFTER the Gooroo Noodle and his five disciples had arrived at the Mattam, they went about relating the dilemma in which they had been placed in the river.

Upon this an old one-eyed woman,* who was in the habit of sweeping the Mattam, having heard in detail all that had happened, said, "I am of opinion that there was a mistake in the mode in which you counted yourselves and added up the sum. If one reckons, leaving out either himself or any other person, the amount will be erroneous; however, if another occasion should occur, I will tell you a method by which such a mistake as this

* The Tamuls divide the natural life of women, as our immortal Bard divides human life, into seven ages, ஏழு வகைப்படுவம். Until seven years old they come under the denomination பேறக; from seven till eleven they are considered பேதும்றப; from eleven to thirteen மஃறக; from thirteen to nineteen மபநறக; from nineteen to twenty-five ஊறஹ; from twenty-five to thirty-one தேறஹ; from thirty-one to forty பேறஹம் பேண்; after the age of forty-one a female is reckoned an old woman, and is called, like the one-eyed dame in our story, கிழவ.

may be avoided. Having picked up the ordure* which lies on the commons, collect it together, and when you have patted it smooth, gather around it, and stooping down, dip the ends of your noses in the dung. Then count the impressions made by your noses, and you may thus know, without any error in the account, how many persons there are. In this very same manner, some fifty or sixty years ago, did we take account of a number† of women who were collected together.

They all replied, "This indeed is a capital plan and costs no money; it did not occur to any of us. Nevertheless, for all purposes, it will be best to buy a horse. Sir, you must by all means procure a horse." The Gooroo demanded how much the price of a horse would amount to. As they heard upon enquiry that it could not cost less than from fifty to a hundred pagodas, the Gooroo determined that he had not ability to pay so much.

The matter thus remained a good while under consideration, when one day they perceived that their milch

* This is a suggestion which would not appear quite so extravagant to a Hindoo as it must to an European, for the women of an Indian family are frequently employed in collecting the ordure of cattle, which they form into flattened cakes and dry in the sun against rocks or walls. These cakes are used as fuel by all classes.

† The words in the original are *ten women*, but the number *ten*, as well as *four*, is frequently used in an indefinite sense; thus resembling the number *nine* in Greek, when applied to time: as, *εννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατον ὤκετο κῆλα Σεοῖο*, Hom. lib. i.

cow which had been turned out to feed, did not return home at the close of the evening; they sought her all over the village, but as, notwithstanding their search, she was not to be found, Blockhead on the following day went to seek her in the surrounding villages.

On his return to the Mattam the third day, unable to discover her any where, he exclaimed with delight, "The cow, Sir, I cannot find: 'tis no matter, however, for I have met with a horse for us at a very low price." "How is that?" demanded the Gooroo with eagerness. To which Blockhead replied, "When I was on my return, after I had been searching from village to village, from common to common, from enclosure to enclosure, in order to find the milch cow, I perceived four or five mares grazing and reposing on the bank of a large lake. As I went on farther I found, in a place which was near, a number of horses' eggs hanging down in every direction, which could not be encompassed by one's two arms. Upon enquiry of one who came up, he informed me that they were in truth horses' eggs, and that the price of each of them was only four or five pagodas. Here is a fine opportunity, Sir. We can thus, at an easy rate, obtain a high bred horse, and as for its docility, this will depend upon the manner in which we rear it and break it in." They all consented to this proposition, and having united Idiot with him, delivered into their hands five pagodas, and despatched them forthwith on their journey.

After Blockhead and Idiot had set out, in the manner just mentioned, to purchase the horse's egg, Fool thus

threw out a doubt. "Grant that the egg of a high bred courser be obtained, still when obtained, it is only after having been sat upon that it will be hatched; but who in the world is to hatch it I am sure I do not know. He says that it is not to be encompassed by one's two arms: though then we were to keep ten hens together upon it, they could not even stand upon it, much less cover it. Tell us then how we are to manage in this business." On hearing what he said, they all stared at each other with astonishment, and without opening their mouths, remained speechless.* After a considerable pause, the Gooroo addressed himself separately to each of the three who were present, saying, "I see no other way but that one of us should sit on it." Upon this each made his excuses. "It is my business," says one, "to go daily to the river and fetch all the water that is wanted, as also to go to the jungle and procure canes for firewood, how therefore can I possibly hatch it?" Says another, "After remaining night and day without intermission in the kitchen, dressing rice, cooking all kinds of curries, making fancy cakes and boiling water, for every body, thus killing myself at the stoves, how can the hatching be performed by me?" Says another, "Before day break I go to the river, and after having

* This sort of tautology, common in Tamul, seems not unfrequent in Scripture; as in Psalm xxxix. ver. 3, "I held my tongue and spake nothing."

cleansed* my teeth, rinsed my mouth, washed my face, purified my hands and feet, and completed all my ceremonies according to the rules, I have to go round the flower gardens, cull the new buds, bring them hither with due respect, tie long garlands, strew flowers over different idols, at the same time worshipping them, and daily assist at the Poojei of the deity. Such is my business; is it not? With all this, how can I hatch it?"

To this the Gooroo replied, "This is all quite true; neither can it be accomplished by the other two who are gone away; for one of them has more business than he can finish, in making enquiries respecting those who come and go, in giving answers to the questions which they propose, and in hearing and settling the disputes which are brought before him. Finally, Blockhead, on all occasions when we wish to transact any business, is he not the person who goes to the shops, to the fairs and

* According to Hindoo practice, cleanliness, or rather that particular cleanliness of person which is required by the law, and is called கராகரிகை, consists in four particulars, viz. 1st, க்ஷௌடம், shaving; which is performed on every part of the body except the top of the head, the upper lip, which however is shaved with Brahmans, the arm from the elbow to the wrist, and the leg from the knee to the ankle. 2nd, அப்தயஸ்கம், anointment, or according to others, the bathing of the whole body, as opposed to கண்டமந்திரணம், a bathing or washing of the head as far as the neck. 3rd, கருகரவணம், the care and cleansing of the teeth. 4th, நிரமலவஸ்திரம், clean raiment.

to the villages? It is very true, therefore, that you must follow those occupations which constantly require your attention. For my part, am I not here doing nothing? I will place the egg in my lap, embrace it with my arms, cover it with the skirt of my cloth, hug it in my bosom, guard it with tenderness, and thus hatch it. It is enough if we do but produce the horse, we will not regard the trouble which is to be endured.”

Whilst all this deliberation was taking place in the Mattam, Blockhead and Idiot, who had set out in the third watch with the rising moon, after a journey of more than two kādams* and a half, bent their course towards the mark which they had before seen and noticed, and arrived at the borders of the lake where there was an abundance of pumpkins† in fruit.

On perceiving this, being greatly delighted, they went to the countryman who was attending there and entreated him, saying, “Master, we earnestly conjure you to give us one of these eggs.” He, in his turn, seeing their idiotism, said, “Hey-day! do you suppose yourselves fit to buy such high bred horses’ eggs as these? They are very costly indeed.” To this they replied, “Go to Master, do we not know that five pagodas is the price of them? Look ye, friend, take your five pagodas and give us a good egg.” To this he answered, “You are, to be

* The Tamul kādam, க ா க ல ம், differs in length in different parts. At Madras and its neighbourhood it equals ten English miles.

† Called க ா க ல ம் ப ள ம், or ash coloured pumpkin.

sure, fine honest fellows. In consideration of your good qualities, I consent to give them to you at this price; select therefore an egg to your liking, and go your ways, but do not publish it abroad that you have obtained it at this easy rate." They both of them selected and took away a fruit which was larger than all the rest, and rising early the next morning, they set out on their journey just as the day was breaking.

Blockhead having carefully taken the egg and lifted it on his head, the other went before shewing the way, and while they were thus going along, Blockhead began to say, "Ay, ay, our forefathers have said, *they who perform penance, are forwarding their own affairs.* We have now seen the proof of this with our own eyes. This in truth is the profit which has accrued by the penance continually performed by our Gooroo. A high bred horse, which is worth a hundred or a hundred and fifty pagodas, we purchase and take to him for five." To which Idiot replied, "Needs this any reflection? Hast thou not heard the saying—*from pious actions* alone proceeds delight,*

* The Tamuls reckon thirty-two kinds of pious actions, some of which are sufficiently fanciful: these comprehend, however, if not all the possible varieties of charitable works, at least more than most people perform. Their enumeration is as follows. 1. The building hospitals for the poor. 2. Giving food to those whose employment is devotion. 3. Giving food to those who follow any of the six sects. 4. Supplying calendars or almanacks. 5. Furnishing remedies for the eyes. 6. Giving oil for the anointment of the head. 7. Associating with the female sex. 8. Marriage. 9. Sobriety. 10. Preserving the good works of another.

all else is irrelevant and unworthy of praise. From virtue, not only profit, but pleasure proceeds; except there be (virtue), all else will be misery and disgrace. Did not my father for a long time practise many virtues; and he found his profit and delight in the end, in having me born to him." To which the other replied, "Can this be doubted? *If you sow a castor oil tree, will an ebony tree be produced?*"* From good actions, good will proceed, from evil actions, evil."

11. Raising a shed where water may be furnished gratis to passengers. 12. Building a house, either of rest for passengers, or for some religious devotee. 13. Building tanks and repairing roads. 14. Planting trees. 15. Planting groves for the convenience of travellers. 16. Giving food to animals. 17. Giving money to preserve the life of any living thing whatsoever. 18. Erecting posts for cows to rub themselves against. 19. Giving food to prisoners or slaves. 20. Giving boiled rice for sacrifices. 21. Causing to make sacrifices. 22. Giving garments. 23. Furnishing provisions for a journey. 24. Furnishing Brahmans with the means of bearing the expense of assuming the sacred thread. 25. Pouring milk into the sacrificial fire. 26. Making gifts, more especially of money. 27. Giving quick lime to be eaten with betel leaf. 28. Paying for the barber employed in shaving another. 29. Furnishing remedies for diseases. 30. Giving drink to cows. 31. Furnishing a looking-glass. 32. Burning corpses. It would need a long commentary to explain the nature and value of these various good works. I confess myself unable to do so, but recommend that their merits should be made matter of conversation with the உபநிஷத் ஐயர், or instructor, by those who study the Tamul language in India.

* The Latin Dictionary, a most valuable work by our author, which is now in course of publication at the College Press at Madras, in quoting this common proverb says, "æquivalet dicto, quæ quis seminat

Thus conversing, after they had walked along for a considerable distance, the pumpkin, from striking against the bough of a tree which was bent and hanging down, was dashed out of his hands, and suddenly tumbling upon some shrubs which were spreading in bushes below, cracked and fell to pieces.

Upon this, a hare which was sitting in the bushes started up and ran away. Taking the alarm, they cried out, "Behold! the horse's foal which was in the shell has run away;" and followed after to catch and seize it. Running, regardless of hills or dales, or woods or commons, the clothes which they had on became entangled in the thorny bushes, and were partly torn and partly detained. They continued the pursuit, with their flesh lacerated by the stumps which they trod on, their blood flowing in consequence of the thorns which stuck into them, their bodies all streaming with perspiration, their hearts beating, their two ears closed,* puffing and blowing with fatigue, and their bowels jolting; notwithstanding which, the hare was not caught, and they both fell down, wearied out and harassed with fatigue. In the mean

hæc et metet." Perhaps it approaches still nearer to the very forcible interrogatory with which our Saviour inculcates the same moral: "Do men gather grapes of thorns or figs of thistles?" Matt. vii. 16.

* This is the undoubted meaning of the text; but whether violent exertion would produce the effect described, I will not pretend to determine. The effects of violent love on the same organ, as described by Sappho, seem at least equally wonderful, if not quite similar. *Οππάτεσσιν δ' ἴδεν ὄρημαί, βομβεῦσιν δ' ἀκοαί μοι.*

time the hare went on, and becoming concealed, so as no longer to be kept in sight, it ran away to a great distance. They too, regardless of their weariness, rose up, and with legs limping and wounded by thorns, stones and stumps, searched in every direction. Journeying in this afflicted condition, they suffered hunger and fasting all that day, and after sunset arrived at the Mattam.

When they entered in at the gate, they smote their mouths, crying, "Alas! alas!" and beating themselves, fell down. "What is it? What is it? What harm has come to you?" demanded the rest; who came, and, taking them by the hand, raised them up. After the two had related in detail all the circumstances that had happened, Blockhead spoke as follows: "O Sir, since the day that I was born, I never beheld so swift a horse as this: of an ash colour, mixed with black; in form and size like a hare, and a cubit in length. Although a foal* still in the nest, it pricked up its two ears, cocked its tail, which rose up the length of two fingers,† extended and stretched forth its four legs, and with its heart close to the ground, ran with a swiftness and impetuosity which can neither be expressed nor conceived."

* A foal, when first born, is called குட்டி; when somewhat grown, it becomes லாடா, a colt: the term பஞ்சாசிரியன் expresses the age of a full grown young horse; நடுபஞ்சாசிரியன், that of a middle aged horse, and பழம்பஞ்சாசிரியன், one much advanced.

† By "two fingers," is meant the breadth of two fingers, a finger's breadth being a measure in common use, and the word *length* applies to the tail.

Upon this they were all bewailing, when the Gooroo appeasing them, said, "True indeed, the five pagodas are gone, but however, it is well that the horse's foal is gone also; if whilst a foal it runs in this manner, when hereafter it shall become full grown, who will be able to ride upon it? I truly am an old man: a horse of this description, my friends, although it were presented to me gratis, I would not accept."

cloths. After he had by this means been much revived, as a cool breeze sprang up, he re-mounted the ox, and travelling gently along, they arrived, before the day declined, at a little village where they halted.

No sooner had they entered into a small rest house there, than, on paying the ox-driver his three fanams, he asserted that it was not enough. "How is this," replied they, "is not this the daily hire that we originally agreed for with you?" To which he, objecting, vociferated, "It is true indeed, that for the accommodation of the ox, as a conveyance, this hire was agreed upon; but moreover, in the middle of the way, my ox afforded accommodation as an umbrella against the heat: must I not then have hire for this too?" They asserted that this was an imposition, and flying into a passion, opposed him and raised a great dispute. As the quarrel increased, all the villagers who were passing to and fro, both men and women, assembled and formed a crowd. In the mean time a Padeiyāchi,* who was the justice, having appeased the fray; heard the dispute on both sides, and demanded of them whether they would abide by the decision which he should pronounce, and the judgment which he should give: after which he spoke as follows:

"I† myself once travelling home, put up one night at

* A certain caste of cultivators.

† This story, which, in other forms, is familiar to us in Europe, is derived from an oriental stock.

a large caravansara; where, besides lodging, they supplied, for money, those who frequented it with every thing that might be wanted in the way of food. I, however, as I had not enough for my travelling expenses, said that I needed nothing. They then transfixed upon an iron spit a large leg of mutton, for those who had arrived that day, which they roasted by turning it over the burning coals. This continued smoking with the heat, and the odour which it sent forth being very grateful, I thought that it would be nice to eat the bundlefull of boiled rice* which I had brought, with this savoury smell, and begged permission to be allowed to turn the spit for a little while. Thus, holding the rice over the smoke, I turned the spit with one hand, whilst with the other I fed myself with gratification at the savoury odour. Afterwards, when I was thinking of going, the master of the caravansara demanded payment for the odour which I had smelt. I asserted the injustice of his demand, and, both of us disputing together, we went before the head man of the village. Now he was a great Shastri, a very sensible man, extremely clever and much versed in the science of the law. Listen to the decision which he gave. ‘For him who ate of the dish, the price is money, but for smelling the odour which issued from the dish, the price is the odour of money;

* A native of India, when travelling, seldom fails to provide himself with a cloth full of cold boiled rice, (கலர் சீசை ரு சலர்). This, when moistened with the juice of a lime, or a little pepper-water, is sufficient to satisfy his moderate appetite.

this is my decision.' So saying, he called the master of the caravansara near him, and forcing a bag full of money down upon his nose, he chaffed and scrubbed it. The other cried out, 'O dear! O dear! my nose is coming off, I have had sufficient payment.' Do ye hear this? Is not this justice, is not this law? This very decision applies to you. For journeying hither on the ox, the proper hire is money, and for remaining in the ox's shadow, the shadow of the hire-money is sufficient."

However, as the sun was now set, having settled the sound of the money, as the hire of the ox's shadow, he suddenly seized on the ox-driver, and having repeatedly thumped the money-bag upon his ear, he cried out, "Do'st hear?" To which he replied, "O yes Sir, O yes Sir, I have heard it, indeed I have heard it, my ear is sore; enough father, of hire enough." The Gooroo also said, "What I have already suffered sufficeth me; I cannot endure this vexation, take away thy ox; the remainder of the journey is short, in the morning I will proceed gently on foot." So saying, he discharged him. Then, greatly praising and complimenting the Justice who had so well settled his quarrel, he gave him his blessing and dismissed him.

FOURTH STORY.

OF THROWING A FISH HOOK TO CATCH THE HORSE.

ON the following day the Gooroo and his disciples dreading the heat, made ready as soon as the cock crew and set out on their journey. As they travelled at a slackened pace, before they had yet finished one kādām, finding that the heat began to scorch them, they halted in a cool grove. Whilst they were refreshing themselves there, Dunce retired to the fields,* and then went to wash his feet† in a neighbouring lake.

* This is one of several delicate forms of expression, the meaning of which will be at once perceived. The following are some others which should be borne in mind, in order to avoid mistaking the implied for the literal sense of the words. ஏன் றக் குப்பே ர ற து, “to go for one purpose—இர ண் றக் குப்பே ர ற து, to go for two purposes—கு ளா த் துக் குப்பே ர ற து, to go to the tank—வா ய் க் கா லுக் குப்பே ர ற து, to go to the channel—ஆ ற் றக் குப்பே ர ற து, to go to the river—வே ளீ யே பே ர ற து, to go out—கே ர ல் ஶக் குப்பே ர ற து, to go to the field.

† This expression is equally guarded as the former, and has an implied meaning which cannot be mistaken.

There was an Ayinār* temple upon its bank, in which there was a large horse of newly baked clay, which had been brought and deposited there in fulfilment of a vow. The lake being full of water, and the water clear, Duncce saw the reflection of that clay horse in the lake; and, astonished that a horse should stand in the water, as he perceived that it was of similar colour, size and appearance with the clay horse which stood on the bank, there arose a suspicion with him that it might perhaps be its reflected image which appeared below.

Just† then, however, the water becoming undulated and ruffled by a breeze that blew over it, the horse also which appeared in it was agitated, and as he perceived that there was no motion whatever in the horse on the shore, he became convinced that the horse in the water was separate and alive; moreover, as if to drive it away, he shouted out, and pelted it with a stone. With this, the water becoming more undulated, the horse also seemed to him to raise his head, to kick out his feet, and to leap with his whole body in trepidation. So taking alarm, he ran to the rest and related every thing that he had seen.

* Ayinār, அயினார் or அய்யினார்; called also அரிகரன் and சரகுதர், is the son of Vishnoo. His distinguishing weapon is the தேண்டாயகுடம், or club; his conveyance is a white elephant, whence he is called வெண் மலையாண்டாயகுதி, and a cock is the ensign displayed in his banners, on which account he is intitled கோழிக் கோடையாண்.

† This story reminds us of that told of the Wise Men of Gotham, who raked in a pond for the Moon.

Upon this they all instantly arose and hastened to the spot, where, looking around them, they perceived the truth of what Dunce reported. They afterwards consulted* together how they should take it, but as none of them would consent to descend into the water and lay hold of it, after opposing, and rejecting several modes which one and another suggested, they at length determined, that it would be the best plan, by casting a hook, in the same way as one would catch a fish, to catch this also, and thus draw it ashore.

They made preparations by taking as a hook, a sickle that one of them had with him, and this they baited with a bundle† of boiled rice which they had brought, while for a line they took the turban that the Gooroo wore. In this manner, having thrust the sickle through the rice, they tied it with the turban, and threw it into the place where the horse made his appearance. By the great

* It is held that in consultation (அலோசனை) five circumstances (பஞ்சாங்கம்) are to be considered. 1st, ஸூக்ஷ்மம், the exterior means. 2nd, பஞ்சபூதம், the fruits which we are to expect, and which should be among the following four: 1, தருமம், good works; 2, அபூதம், riches, money or goods; 3, ஈகம், pleasures; 4, லோகம், paradise. 3rd, தேசகாலவ்யாபகம், the choice of time and opportunity. 4th, வாயுமொத்தமாயகம், a foresight of what may be the objections and the answers to them. 5th, காரணவ்யாபகம், determination as to whether the matter under consideration can and ought to be done.

† See the Note in page 73.

undulation of the water, from the impetus with which it plunged in, the horse also which appeared there, seemed as if seen to leap, to wriggle and to kick, in consequence of which they all took alarm and ran away. One of them, however, who had hold of the turban did not let it go, but remained with it in his grasp. After the waves of the lake had subsided, he drew softly near, and as he continued to troll the bundle of rice which had been cast in, some large fish in the lake bit at the cloth; perceiving signs of which, he beckoned the rest to him by a signal with his hand and cried, "Look ye! the horse is biting the bait." On drawing up the turban after a little while, the cloth and the rice were both gone, in consequence of which, the sickle which was fastened to the turban stuck in a large weed that was spreading out beneath the water. They all cried out with delight, "Now that the hook has stuck in the horse's mouth, he is our own:" then uniting together they pulled at the turban, which being an old one, it gave way, and they all at the same instant fell on their backs.

A good man coming up at the moment when they had thus tumbled down, asked what was the matter, and they related every thing as it had occurred. Upon this, he, perceiving their simplicity, veiled with a cloth the clay horse which was on the shore, and shewing them that the horse in the water was also thus hidden, he did away with the delusion.

They then pointed out the Gooroo, and related to the man, with every particular, how, from their not having

money to purchase a horse, which was so absolutely necessary in consequence of his decrepid age, they had bought the egg of one; how it had been destroyed, and how they had suffered vexation on account of the hired ox. He, perceiving that they were well meaning folks, and without guile, had pity on them, and said, "I have a lame horse, an old one indeed, however, it will be serviceable for journeys of the description you make; fanam* or kāsoo is unnecessary, I give it you gratis. Come all of you to my house." So saying, he took them away with him.

* See the words டூ டூ and க ர க in the Vocabulary. The latter word is usually pronounced *cash* by Europeans, but the Tamul orthography is used in the text, that the reader may not mistake it for an English word.

FIFTH STORY.

OF GOING HOME ON HORSEBACK.

THAT good man carried them away in the manner already mentioned to the village where he lived, which was in the neighbourhood. He was not a rich man;* he was indeed poor, but he was charitable; so he spread before them a repast, in which there was no lack of ghee, or milk, or tyer,† and gave them betel leaf‡ and nut,§ and tobacco, and whatever else was requisite in abundance.

* A rich man, திரவையபாண். There are eight components, அஹ் டய ஈ றிய ஸ க ள்த, which constitute திரவையம், or wealth: viz. குணம், money—தாண்டியம், corn, that is, land—குமாரர், children—வஸ்து, goods or personal property—வாகனம், conveyances, horses, camels, elephants—பெருகு, relations—சேன ஸ க ள்த, friends, allies—அஹலம், slaves. From this enumeration it will, I think, be granted that the Hindoos have tolerably clear notions respecting the good things of this world. The eight pleasures or enjoyments of life, அஹ டபேரகம், are 1st, பேரணம், eating. 2nd, வஸ்து, clothing. 3rd, கேருகு, odours. 4th, அஹலம், flowers. 5th, தாம்பூலம், betel and areka. 6th, டிரவையமணபேண்சாதி, a beloved wife. 7th, சங்கீதகோஹ்லம், a band of musicians. 8th, பாலாணம், a couch of flowers.

† Milk curdled into a solid mass, by the addition of a small quantity of milk already curdled. It is usually eaten with rice.

‡ Piper Betel.

§ Areca Catechu.

On the following morning, he sent for the horse which was grazing in his fields, and setting it before the Gooroo presented it to him as a gift.* The horse, besides being aged, was blind of an eye, shorn of an ear, lame in one of his fore legs, and limping† in one of the hind legs: so that it was a conveyance suitable to the woeful form of the Gooroo. Although such his plight, they were all greatly delighted that they had got a horse, and that it had been obtained gratis. Gathering around, they lavished on it their caresses, this one patted it, that one laid hold of a leg and twisted it, one seized the tail and pulled it, another wiped its eyes, while another fed it by cramming grass into its mouth.

After this, on searching for the horse's trappings, he who had made them a present of the horse gave them an old saddle which was torn. However, as it wanted the hind-strap (crupper) which passes under the tail, they procured some pālei-kodi‡ stalks and tied them on: so likewise, as there was no rein to the bridle, they sub-

* This may seem somewhat tautological, but the word கௌடுத் தரண், *he gave*, does not necessarily imply that the object presented was a free gift; therefore the word கரணிக் றுக், a present or gift, is likewise expressed. Thus in Virgil,

Est mihi disparibus septem compacta cicutis
Fistula, Damœtas dono mihi quam dedit olim.

† The text is ஸ்ரீக்ரஸ் டுக் கரஸ். I am not acquainted with the word டுக்; but am inclined to think it a mistake for டுக், lame or limping, from டுக், lameness.

‡ See the words ஸ்ரீக்ரஸ் and கௌடுத் in the Vocabulary.

stituted twisted hay bands. After they had given themselves much trouble to obtain a belly band and girths, not being able to procure them, Blockhead went to a village in the neighbourhood, and purchased both these and a martingale.

When all the trappings had been thus obtained, the unlucky* days were passed over, and at a fortunate moment, according to the rules of astrology, all the village having come forth in company with them, shouting out and cheering, they placed the Gooroo Noodle on horseback at the head of the procession. Then, one of the five disciples laying hold of the bridle pulled forward. One placed near the tail, hooted, and drove the beast on. Two of them at the two sides, keeping hold of the Gooroo's legs, supported him; while another in front, acting as herald,† cried, "Take ye care, take ye care, look out, look out;" and thus they went along.

* If the 12th day of the Moon's age fall on a Sunday, the 11th on a Monday, the 5th on a Tuesday, the 2nd on a Wednesday, the 6th on a Thursday, the 8th on a Friday, the 9th on a Saturday, these days are accounted unlucky. On the contrary, if the 8th fall on a Sunday, the 9th on a Monday, the 6th on a Tuesday, the 3rd on a Wednesday, the 9th on a Thursday, the 13th on a Friday, the 14th on a Saturday, these days are esteemed lucky. In general, the 1st day of the moon's age, the 4th, the 6th, the 8th, the 9th, the 11th, the 12th, the 14th and the 15th, are esteemed unlucky, unless their ill luck be corrected by the day of the week according to the above table. On the contrary, the 2nd, the 5th, the 7th, the 10th and the 13th, are esteemed lucky.

† See Dubois' Work, page 67.

After they had travelled merrily along for a considerable distance, the collector of toll belonging to the highway came running up, and stopping them, demanded five fanams for the horse. To this they replied, by crying out, "What! toll for a horse ridden by a Gooroo! Has this any thing to do with commerce? This forsooth is a horse given by a person out of charity, who perceived that owing to his decrepid age he was unable to go on foot: what toll is there for this? 'Tis an injustice." As he would not quit his arrest, even until it was high noon, seeing no other way, they gave the five fanams. The Gooroo, too, reflecting that if he had been without a horse, this vexation would not have been occasioned, was in great tribulation.

They went to refresh themselves in a choultry which was near, and to a good man whom he found there, the Gooroo himself began making great complaint. "I never," said he, "mounted a horse from the day that I was born. Now to-day, on the occasion of my riding for the first time, this is the injustice which I have experienced. Shall the money which they thus wickedly obtain, like thieves who unlawfully take possession of the road, do them any good? Shall not the money, which they consume* my belly by receiving, become a fire to them?"

* പയഭ്രമസ്ത്രയ is a phrase, which translated literally signifies "the belly to burn," or "be in a burning state," but which means, also, "to be very hungry," or to "grieve." In the original, there is a kind of *double entendre*, therefore, which does not admit of translation, arising from the two-fold meaning of the phrase.

To which the other replied, "This, Sir, is the temper of the times; in these days, money is the Gooroo, money is the deity; we have heard it said of old, that *if you but name money, even a corpse will open its mouth*. Now-a-days, Sir, there is no other care or love but money." The Gooroo answered, "In these times there are some, who if they see money, though it be in ordure,* will not scruple to lick it out." Said the other, "Is there any doubt of this? And even that, Sir, doth not stink to them: listen to an evidence of this.

"A certain king,† from a desire of money, after he had imposed upon his kingdom all sorts of taxes which had not existed before, levied a tax also upon urine. This, even his own son not enduring, he remonstrated with his father, saying that it was shameful to demand such a stinking tax. The king, however, dismissed his son without making a reply. After many days had elapsed, and the money had been collected for the tax which had been

* The ordure of different animals has different names, which it is proper to bear in mind. The general term is க உட டம்—that of the ox and buffalo is called சாணம், சாணகம், or சாணம் கம்—that of the elephant and of the horse, சேதம்—of birds and lizards, எச்சம்—of goats and sheep, டீயகம்—of the domestic fowl, சேதம் கம்—of man, உலகம், மலம். The above are terms of decency, but the word டீ, so often used by people of low caste and education, is to be avoided as grossly vulgar.

† This is the well known story of Vespasian and Titus, which the Author has artfully introduced in illustration of his subject.

imposed, the king, sending for his son, desired him to smell that money: 'Does it stink?' demanded he. The son, not thinking of any ulterior meaning, said it smelt well enough; upon which the king replied, 'This is the very money from the urine tax.' Dost hear me? It is enough, if the money but comes; it is no matter, Sir, how it comes."

After they had in this manner passed the day in much conversation, in the evening the Gooroo again mounted the horse, and when they had travelled along they halted in a hamlet. They did not tether the horse, but turned him out to feed at night, and when they went in the morning to seek him for their journey, he was not to be found. On entering and searching from house to house, a person had detained him tied up in his enclosure, and when they requested that he would give him up, he replied, "The whole thirty hours* of the night he has been feeding on my grain, by which as I have suffered much injury, I will positively not let him go." Upon this the chief of the village went himself to him; but although he endeavoured to appease him, both by entreaties and threats, he said that he would agree to give him up, only on condition that the damage should be made good. A number† of persons assembled, who having enquired into the injury which had been done by the grazing, and having estimated what had been trodden down and what

* See Note in page 52.

† Literally, four persons; but the number is used in an indefinite sense.

had been fed off, pronounced that there was a damage of ten fanams, or at least, that there was a damage of eight fanams. In the end, however, an agreement was made for four fanams; which the man having received, gave up the horse.

As for the Gooroo, being greatly distressed, "Wherefore have I this horse?" said he, "how many expenses, how many sorrows, how many degradations have been incurred in consequence of its coming; all this, my friends, is ill befitting my dignity." So saying, he resolved firmly to go on foot. Upon this both his disciples and the village folk cried, "Fie, fie, this ill beseems you, besides, you are unable to walk on foot." Then a certain Valloovan* hearing all this, said, "You need not grieve, Sir. Undoubtedly all these calamities have come upon you, from the sin which has possessed the horse. If you, once for all, will incur an expense and give me five fanams, I will cast out and remove that sin." Reflecting, that "*if one fears expense, business cannot be done,*" they consented to give the money, and told him to cast out the sin.

Then the Valloovan, in order to deceive them, performed several ceremonies, plucked some green leaves, sprinkled them over the horse, screamed out, "Moona! moona! ah! oh!" And having performed circumgyrations round him, he came thrice to the right, and after patting and stroking the horse from the tail to

* See the word പൊട്ട പൊട്ട in the Vocabulary.

the head, seized hold of the single ear. "In this very ear," said he, "all the sin is lodged. It was in order to cast out such a sin as this, that the other ear was heretofore cut off. Now, if we cut off this also, the sin of the present day will be suppressed and stayed." With this, having sharpened a chopper, they cut off the ear, and in a trice bore it to a distance, in order that the sin might not attach to any one. They then dug a deep pit, buried it, and covering it with earth, placed a mark there and came away. As all that day was consumed, on the following morning they departed, and after having suffered much trouble arrived at the Mattam.

SIXTH STORY.

OF THE BRAHMAN'S PROPHECY.

AFTER their arrival at the convent, the Gooroo was very much out of spirits. The gift-horse was a very defective horse, yet it was a great happiness to him that it had come without purchase; still, however, harping and harping upon the sorrows and misfortunes which had happened on the road on account of the horse, he continued to suffer great anxiety of mind: so, assembling his disciples, he began to give them divers sage counsels. “Brethren, I perceive every day more and more, that all the pleasures of the world are false pleasures. Good unmixed with evil, a sweet unmixed with bitter, and joy unmixed with sorrow, are here unattainable. Alas! alas! were we not greatly delighted, that, through civility, we had obtained a horse without paying for him? Ye have witnessed the sad misfortunes which visited us, and, on that very day, immediately followed this good fortune. Must we swallow so much bitterness, in licking up one drop of honey? Ah! even the grain of fine rice* is

* சரஸ்வதி, is a superior kind of rice.

within its husk, and to fruits* of every kind there is a skin and a stone.† All this is indeed true; nevertheless, the evil which I have endured within the space of one day is extreme. It is certainly not befitting me to go about riding on horseback. Shall I have the audacity to go in opposition to the destiny above? No, no. It will be proper, then, hereafter to send the horse back again." To this all the disciples with one accord replied, "This must not be; this must not be. Do not talk so, Sir. Is this a horse which you have purchased? Is this a horse which we have sought? No indeed, it is a horse which came of itself, as a providential assistance; did it not? If we send it back, it will be to go in opposition to the divine will; will this be proper? This will, indeed, be a sin, Sir. Besides this, there is nothing to excite alarm, now that that Valloovan has cast out the sin which had got possession of the horse."

By their stating at large, this, as well as many other reasons, the Gooroo himself having recovered his spirits, said, "Be it according as you have said; however, in order that the mishap which we met with the other day, may not occur in future, it will not do to turn the horse out to feed at night, but we must positively keep him tied

* In the acceptation of the word फल, *fruits*, nuts of different sorts and plantains are not included; so that the saying is precisely true in the original, though not in the translation.

† In two cabs of dates there is one cab of stones and more.

A Hebrew Proverb.

up in-doors, and I do not know of any place for that purpose." Then, said Simpleton, "What need of consideration for this? I will go now directly and cut some Banian branches, and bring them, and in a moment I will construct a neat stable up in the corner."

The instant that he spoke, he set out, and ascending a large spreading Banian tree which was by the road side, he began to cut* with an axe a straight branch which projected. He, however, stood at the end, and chopped the part next the trunk; which a Brahman traveller who was coming along the road having perceived, cried out, "Ho! brother,† do not stand in this manner, you yourself will fall together with the branch." To this he replied, "Comest thou with this evil boding to me?" With that he hurled at the Brahman a knife which he kept sheathed at his waist. Whilst the other thinking, "Let this fool learn by suffering," retreated and made his escape.

* This adventure will remind the reader of that admirable stroke of satire in Hogarth's engraving of an Election: where a foolish fellow sits at the extremity of the Crown sign-post, and saws the portion on which he is supported. Our Author wrote before Hogarth's time, but the idea is very ancient; for, as I learn from an eminent Sanskrit Scholar, it is contained in an anecdote related of Kālidāsa.

† The terms அப்பா, a father; அம்மா, a mother; அண்ணா, a younger brother, &c. are frequently used, in familiar address, among persons who are not related to each other; for the Tamuls follow the rule of Erasmus, "Senes, ignotos adolescentulos filiorum cognomento salutant; adolescentes vicissim illos patres aut Dominos." In Greek, this idiom is common: thus, Ἐξ ἀλλῶν ὧ μᾶτερ; *Theocrit.*; and it is probably to be found in all languages.

As for Simpleton, he chopped away, still standing in the same manner in which he had stood before, so that when the wood was more than half cut through, it broke, and he himself fell down with it. "Am! am! ma!" exclaimed he, "that Brahman is a great Shāstri, a mighty Prophet, it has happened just as he predicted." So saying, he quickly rose up, and ran to overtake the Brahman. This latter, perceiving him running all on a sudden towards him, stood in terror, doubting what this senseless wild beast might do. Simpleton, approaching, made him a reverence, and said, "Sir, you are a great Shāstri, pray prophecy for me yet once more; I am a disciple of the Gooroo Noodle, for whom I have a great affection. As he is of a decrepid age, I am fearful that he will die in the course of a short time. Do pray now, for my comfort, tell me at what period his end will be, and what will be the signs that will appear previously to it."

The Brahman in order to effect his escape, made various excuses; but, as the other would not quit him, he at last said, "*Āsanam shūtam jīvana nāsham.*" "What is this Sir? pray tell me its meaning," asked the other importunately. The Brahman replied, "On whatsoever day your Gooroo's posteriors shall become cold, it will be a sign that his death is at hand."

So Simpleton, having made obeisance,* departed, and dragging the branch which he had cut to the Mattam,

* Obeisance, ८ ७ २ ७ ८ ८ ७ ८. See Dubois' Work, page 207.

related circumstantially all the particulars that had passed. The Gooroo upon this was very sorrowful, and thus spoke. "It cannot be asserted that the said Brahman is not a great Shāstri, for every thing immediately happened to thee, exactly as he had foretold. In like manner, the prophecy which he has pronounced and sent to me, must be infallible. *Āsanam shūtam jīvana nāsham*, is a true saying. For the future, great care will be requisite: my feet* must never be washed, and for the rest—God's will be done."

* The force of this expression has been already adverted to. The literal meaning of the words would be inapplicable, but the implied sense has direct reference to the Prophecy.

SEVENTH STORY.

OF FALLING OFF THE HORSE.

AFTER the circumspection, which has been mentioned, had been for some time used, they set out upon a tour from village to village; impelled by the consideration, that should they travel around the district, the disciples might collect their money, but that in the Mattam no income could be realized.

One day, when they were on their return to the Mattam, as the Gooroo was jogging along on horseback, his turban happened to fall off behind him, in consequence of encountering the branch of a tree which hung downwards.* Thinking that the disciples had picked it up, after he had travelled on quietly for a considerable distance, he asked them, "Where is my turban? please to

* The roads, in India, are not unfrequently lined with Banian trees, whose wide spreading boughs, covered with thick foliage, afford a welcome shade to the traveller. From these boughs, the largest and lowest of which are horizontal, numerous roots are suspended, which in time reach the ground and become new trunks. They may with truth be said to hang downwards; an expression, which would scarcely apply to the bough of any other tree.

give it me." They replied, "It is yonder, and probably lies on the spot where it fell." Upon which he grew angry, and said, "Is it not necessary to pick up every thing that hath fallen?" So Idiot immediately ran off, and as he was bringing along the fallen turban which he had picked up, he placed in it some dung loosely evacuated by the horse (for he had been feeding on the commons, upon grass that was green in consequence of some showers of rain which had fallen that night), and delivered it into the Gooroo's hand.

He then became exceedingly enraged, crying out, "Fie fie." To this they all with one accord, replied, "How is this, Sir? Did you not deliver your instructions before, saying, that every thing which fell was to be picked up; and now, because Idiot acts according to those instructions, you fly into a passion; wherefore is this?" As for the Gooroo, he replied, "Not so. There are some things which it is proper to pick up, and others which it is improper to pick up. You should act with some shew of sagacity." To this they replied, "We are not men so clever as all that." So they requested that he would write down, separately, such things only as they were required to pick up, and these he wrote accordingly.

After this, in travelling along, the ground being slippery and wet, the lame horse, which tottered as it went, tripped and fell down, and the Gooroo tumbling head downwards and feet upwards into a large hole which was near, roared out for help, and cried, "Pray run and pick me out." The disciples ran to him, and one of them taking out the

cadjan,* which he had before written and given to them, began to read thus: "To pick up a fallen turban†—to pick up a fallen waist-cloth and short cloth—to pick up a fallen jacket and drawers." Thus the Gooroo lay there

* A name, probably of Portuguese origin, used by Europeans at Madras to signify the leaf of the Palmyra tree. (See the word கடா in the Vocabulary.) The languages of Southern India are usually written, or rather engraved, on this material.

† The articles of clothing (கட்டி) among the Tamuls are few and simple; though their names, some of which are synonymous, and others expressive of differences in manufacture, colour and other circumstances, are extremely numerous. It seems probable, that anciently they wore no sewn garments, and that the jackets now so much in use among the higher classes of citizens, and the boddices worn by dancing women, as well as females of the higher orders, were introduced by the Mussulmans on their conquest of the country. To this day, those who, residing far from towns, and following rural occupations, are less disturbed in their observance of the customs of their ancestors, wear none but long unsewn cloths, in the precise state in which they come from the loom; and in none of the Ancient Sculptures of Southern India, are either jackets or boddices to be found, the men or gods being represented naked, and the women being furnished with a broad ornamented belt, which passes horizontally across the breasts and under the arms. The turban is likewise of modern introduction and partial use; Brahmans, with the exception of those who hold official situations, seldom wear it, and many other classes, more especially in the country, go bare-headed even in the hottest weather. The genuine dress of the men, therefore, consists of the கட்டி , a cloth which delicacy absolutely demands, and which is the only covering worn by the labouring classes—the கட்டி , a cloth of 8 cubits in length, which is passed several times around the waist and between the legs, thus entirely covering the lower half of

naked, while they went over each article, one by one, according as it was read out, and notwithstanding all his entreaty and all his rage, because this was not written in the cadjan, they persevered in refusal, saying, "Sir, where is it written that you are to be picked up? shew us. We will do exactly according to what is written; but we will never consent to do that which is not written." He, perceiving their obstinacy and seeing no other way of

the person—the செய்து , a cloth, of 4 four cubits length, which is usually carried over one of the shoulders and is occasionally used to cover the head—the சுட்டி , a cloth, of from 19 to 20 cubits, which envelops the upper part of the person. Perhaps the செல்லம் , a sort of short trowsers reaching half way down the thigh, and worn by soldiers and athletæ, may be also of ancient origin. To these we may annex the modern additions, of the சுழை , or turban, of 30 cubits length—the செய்து , or linen vest, which fits the body in the upper part and has a full skirt, and the செய்து , or trowsers worn by dancers.

The true dress of the women is a single cloth of 14 cubits in length, called செய்து or புது . By dexterity in the art of wrapping this around the waist, and bringing the end over the shoulder, the females in India form as elegant and modest a dress as that made with so much labour, and adjusted with so much art, by the fair sex in Europe. The use of the needle and scissars, therefore, which some seem so anxious at the present time to teach them, would prove at best but a needless art. It might even be morally hurtful, because those additional articles of clothing which require to be made up, are principally used by courtezans, and those whose subsistence depends on decoration of person. These wear, under the புது , the செய்து , or boddice, already observed to be of Mussulman origin, and the செய்து , which are loose drawers or trowsers.

escape, took a cadjan and a stile, and wrote, in the place where he was lying, "And if I fall you are to pick me up."

His disciples, when they saw what was written, all, with one accord went and picked him up. As his body was entirely covered with mud, because there was muck in the hollow into which he had fallen, they washed him in some water which was at hand; and, afterwards, having put on all his clothes as before, they seated him on the horse and conveyed him to the Mattam.

EIGHTH STORY.

OF THE INTERMENT OF THE GOOROO.

FROM the great alarm and bustle, on the occasion when he fell and lay in the hole, no one called to mind the prophecy which the Brahman had previously made. It was only after having again mounted on horseback, that the Gooroo himself, perceiving that his posteriors were cold, grew sorrowful. Nevertheless, he refrained from saying any thing, until their arrival at the Mattam.

Owing to the shock of falling at his decrepit age, he could obtain no sleep that night, but tossed about restlessly, and suffered great tribulation from the thoughts of the above-mentioned prophecy. Not allowing himself to suppose, that the pain which agitated his frame and caused his restlessness, arose from the fall from the horse into the pit; he was confirmed in the notion, that it doubtless all proceeded from his approaching death, occasioned by the coldness of his rump. With this thought he was distracted and terrified within himself during the whole night, and unable to close his eyes even for a single instant, he groaned frequently, and, urged by the unsettled state of his mind, he afterwards at break of day sent for his disciples.

On their coming to see him, they were greatly alarmed to perceive, that his countenance was changed; that his

two eyes had sunk in their sockets; that his face was withered and shrivelled, and that over it there was a pale hue mixed with brown; that his mouth was without moisture; his speech confused, and that he stared as it were upon vacancy. Then, fetching a deep groan, he exclaimed, "O! my brethren, place me in the sepulchre and perform the rites of burial to my corpse." "How is that, Sir?" demanded they in terror. "How is that!" replied the Gooroo, "have ye then forgotten the words, *Āsanam shūtam jīvana nāsham*. In the pit, into which I fell yesterday, there was much water and mud, in consequence of which my rump became wet. Nevertheless, owing to the mishap which then took place, this did not occur to me. I afterwards perceived that my posteriors were very cold, and I thought upon the shāster which the Brahman had pronounced. Accordingly, I have experienced pain of body and uneasiness during the whole night, nor have I obtained the least sleep, so that I am become fully sensible that my death is approaching. Further deliberation is needless, ye will speedily prepare for my interment."

They too, on thinking of that augury, were terrified; but although terrified,* they did not disclose, but sup-

* உஞ்சி அஞ்சி அஞ்சி அஞ்சி, *they were terrified, but although terrified*. This repetition, though somewhat redundant, adds force to the disjunction. Thus also in the following passage:

Ὁρᾶς; φρονεῖς μὲν εὖ, φρονοῦσα δ', οὐ θέλεις
Παῖδάς τ' ὀνῆσαι, καὶ σὸν ἐκῶσαι βίον.

Eurip. Hippolytus, line 313, 314.

pressed their inward alarm, and administered every species of consolation in order to tranquillize the Gooroo's mind. Perceiving, that notwithstanding all that they could say, the tribulation of his mind was not appeased, they sent for one named Asangadan (the mocker), the son of Achēdanamoorti (the irrational), who had formerly been the soothsayer of the village, and took him to cast out the evil spirit which possessed their Gooroo, and to comfort his mind. After he had heard all the circumstances which had previously occurred, Asangadan came, and, with eyes, mouth and nose, convulsed (by his grimaces), demanded, "What is the matter with you, Sir? Say, what ailment has come upon you, what pain, what grief, what affliction? My Gooroo! my Master! my Father!" To all this the Gooroo made no other answer, except the sentence, *Āsanam shūtam jīvana nāsham*. Then the other replied, "Very well then, that Brahman has asserted, forsooth, that a coldness of your rump will be your destruction, and I will cause the heat of his rump to be his destruction. Point me out that Brahman, I will perform rice-beater Pōōjei* upon him, and thus cast out and put an end to all the evil which has happened through his means. Point him out immediately, point him out."

"Is there," said the Gooroo, "such a pōōjei, as rice-beater pōōjei? I have never seen or heard of such a pōōjei; tell me what it is." To this, Asangadan began

* See the word ལྷོ་ལྷོ་ལྷོ་ in the Vocabulary.

to reply, saying, "This sort of pōojei is certainly a pōojei which is not to be found among the Oodsameiyams,* or Poorrachchameiyans. Listen attentively.

"There was a merchant† who was a great worshipper of Shivan; and who, from his desire to give food daily to Pandārams,‡ used to invite them to a meal wherever he met them. He had no children, and as for the wife whom he had married,§ it being a great plague to her to dress and serve rice in this manner daily for one or two Pandārams, her husband's way of going on was by no means agreeable to her; nevertheless, as she knew that if she said any thing to her husband on this subject he would not brook it, she hit upon a stratagem. One day,

* See the words உட்சொலயம் and புச்சொலயம் in the Vocabulary.

† The Brahmans hold, that of the four castes, namely, Brahmans, Warriors, Merchants and Cultivators, only the first and last remain in the present age, or Kaliyogam. Those, however, who hereditarily follow commerce maintain, as might be expected, a contrary doctrine, and assert themselves to be true ஓபசியர், or Merchants. There are, according to native authority, three distinct occupations, பசியர்முத்தொழில், allotted to this general caste. 1st, கோக்கமனக்காத்தல், guarding or keeping cattle. 2nd, லாப்பொருளிடல், to exercise commerce. 3rd, ஏர்முத்தொழில்செயல், following agricultural labour.

‡ An account of the Pandārams will be found in the Abbé Dubois' Work, page 66.

§ *Literally*, whom he had bought.

the merchant being in the bazar, he called a Pandāram* whom he met and said to him, 'Sir, I mean to distribute alms in my house to-day;' and, as the other accepted the invitation, he added, 'I am busy in the bazar just now; do you yourself go to my house, give notice to my wife, and wait until I arrive.' The Pandāram went away blithely, and delivered the merchant's message to his wife. To this she, perceiving that he was one who had never been there before, replied, 'Very well; please, Sir, to remain here.' So saying, she spread a mat upon the bench of the house. She then immediately proceeded to sweep the court thoroughly, sprinkled it every where with cow dung, purified her feet and hands, and then with much solemnity took in her hands the beater† for pounding rice. She then rubbed it all over with ashes, and

* Les riches idolâtres s'estiment heureux et croient que leur maisons sont remplies des benedictions du ciel, lorsqu'ils ont pour hôtes quelques-uns de ces Faquirs, qu'ils honorent d'autant plus qu'ils font plus d'austeritez.

Tavernier. Voyages, 1676, Paris, Partie 2nde, Ch. vi.

† To deprive the rice of its husk, which is a domestic office assigned to the females of the family, a long pestle (உருகி ஓசை), or rather staff, made of ebony or some other heavy wood, and shod with iron, is employed. The rice called, when in the husk, *Paddy* (உரிசை), is collected into a heap upon a hardened floor, or sometimes in a hollow in the ground, and two women usually work together. They stand opposite to one another with the heap between them, and each receives and raises the instrument with the left hand, and then forces it down again violently with the

having smeared herself also, laid the rice-beater in the middle of the court, and prostrating herself three times before it, muttered some incantations. When she had pronounced these, she wiped the rice-beater again, and placed it where it had been before. The Pandāram, who had been watching all this, was greatly astonished, and said, ‘I have now witnessed wonders which I never to this day beheld. Pray, Dame, what sort of pōōjei is this?’ To this she replied, ‘This is a kind of pōōjei peculiar to the deity of our caste.’ She added, speaking in a low tone, as if talking to herself, ‘You will hereafter understand it well; for, on your going to enter the house,

right, giving it a slight inclination forwards, so that it may easily be caught by the left hand of the opposite party. As the rice becomes dispersed, it is pushed back into the centre with their left feet, causing a side movement; whence results a constant though slow revolution around the heap. This work, as indeed every other kind in India, which is performed by more than one person, and admits of adaptation to musical measure, is accompanied by a song.

From a consideration of the above custom, it seems to me not unlikely, that the operation referred to in the following passage of the Proverbs, ch. xxvii. 22, may have been that of clearing grain of the outer husk, and not that of pounding it into flour: “Though thou shouldest bray a fool in a mortar, among wheat with a pestle, yet will not his foolishness depart from him.” Which may mean, “Though you should endeavour to separate him from his follies, as you separate wheat from its husk, by pounding, you would not succeed.” This explanation seems the more probable, from the frequent allusion throughout the Scriptures to grinding wheat in mills, which were undoubtedly of the same kind as the hand mills used in India. Vide Exod. xi. 5, Judges xvi. 21, Matt. xxiv. 41, Isa. xlvii. 2.

more and more ; till, in the end, the merchant unable to run any longer in consequence of being advanced in age, and having a pot belly, returned to his own house. Such is rice-beater pōōjei, and destruction will no more come upon you, Sir, than will the Brahman's posteriors become heated, if I accomplish it upon his back."

Upon this the Gooroo Noodle laughed, and said, "It is with reason that they call you Asangadan (the mocker), for you are always cracking your jokes." The other perceiving that the Gooroo laughed, left off banter and again took up the discourse. "Sir, the words which the Brahman spoke are according to truth, indeed ; but it is necessary to understand the meaning of them rightly. True it is, that if a coldness be perceived in the posteriors, it is a sign of death ; but it will be as he asserted, only when the rump grows cold without any extraneous cause. You fell into water and mire : if upon this your posteriors became cold, is it any great wonder ? It would in that case be a wonder if they did not grow cold. Now, therefore, abandon this chagrin. For the future, if, without sitting down in mire, or falling into the water, or without any other extraneous cause, you perceive the *Āsanam śhītam*, then you may infer that the *jīvana nāsham* is nigh at hand. Except in so far, all else, Sir, is nonsense." What Asangadan said, penetrated into the Gooroo's mind, and it appeared to him like reason ; therefore, having brightened up a little, he arose, and began to eat, and to talk, and to go about from place to place.

After but a very few days had in this manner passed, one night, during his sleep, there fell incessantly a heavy shower of rain. In consequence of this, a dripping of water from the roof fell upon the Gooroo's bed, directly close to his posteriors; notwithstanding which, it was unknown to him from his being asleep. After the rain, and with it the dripping, had ceased, the Gooroo having rolled in his sleep, lay slumbering with his rump immediately upon the wet which had fallen. By the coldness thus produced, he suddenly awoke; and perceiving that his rump was exceedingly cold, he became convinced that now there was no extraneous cause whatever to produce the cold, and that the period of his death was arrived.

The disciples, also, without perceiving any external origin for the coldness, supposed that even the coldness of the bed proceeded from the frigidity of the Gooroo's rump, and thought, therefore, that this was the time of the fulfilment of the Prophecy. The people of his caste, also, who came to visit him, as they were possessed of about as much sense as themselves, coincided in all that was said: while the Gooroo uttered no other answer to those who came, but, "Now, without failure, *Āsanam shītam jīvana nāsham.*"

Unable to sustain the increased depression of spirits, and the diminution of bodily strength, which in this manner he suffered from day to day, he one day fell into a swoon. Upon this they all made lamentation;

and placing their hands upon their heads,* began to weep and to howl, crying out, "Alas! alas! he is deceased, he is dead!" And, after performing the ceremonies appertaining to burial, they proceeded to bathe him.

For this purpose, having filled brimful of water a large trough which was in the Mattam, they tossed the supposed corpse into it, and having pressed him down, a number of them with one accord began to rub and to wash him. When thus washed, he recovered from the swoon; but being unable to draw breath in the water, and incapable of making any signs with his hands and feet, which they squeezed together, the Gooroo Noodle perished, through their stupidity, by the hands of these idiots.

Upon this, a great multitude having assembled, they placed him in a sitting posture in a litter adorned with flowers, and raising him up, they crowded together before, behind, and at the sides. Whilst his disciples came and carried him along, chanting thus, *Āsanam shītam jīvana nāsham*; and, having placed him in the grave, they buried him.

* This method of shewing affliction was customary among the Jews: thus, "And Tamar put ashes on her head, and rent her garment of divers colours that was on her, and *laid her hand on her head*, and went on crying." 2 Sam. xiii. 19. See also Jerem. ii. 37.

and placing their hands upon their heads, began to weep, and to howl, crying out, "Alas! alas! he is departed, he is dead!" And, after performing the ceremonies appertaining to burial, they proceeded to bathe him.

For this purpose, having filled a barrel of water a large trough which was in the Matam, they tossed the expurged corpse into it, and having pressed him down, a number of them with one accord began to rub and to wash him. When thus washed, he recovered from the swoon; but being unable to draw breath in the water, and incapable of making any sign with his hands and feet, which they exposed together, the Gerson Noobles persisted, through their stupidity, by the hands of these idiots.

Upon this, a great multitude having assembled, they placed him in a sitting posture in a litter adorned with flowers, and raising him up, they crowded together before, behind, and at the sides. Whilst his disciples came and carried him along, chanting thus, Adonai Adonai Niskan; and, having placed him in the grave, they buried him.

* This method of showing affliction was customary among the Jews. (See Jerem. xlii. 19. See also Jerem. li. 37.) And Tamar put ashes on her head, and rent her garment of divers colours that was on her, and laid her hand on her head, and went weeping. (See also Jerem. li. 37.)

VOCABULARY.

VOCABULARY

VOCABULARY

VOCABULARY.

அ, *interj.* expressive of admiration.

அஃ. One of the indicative letters (ஈட் டே டுத் து), being the contracted form of the demonstrative pronoun, அநது. Used in composition as *alpha privativa*. ANDERSON'S GRAMMAR, Part 1 of Section 60.

அஆ, *interj.* expressive of admiration.

அஔ, *interj.* expressive of mystery.

அகப்படுகிறது—ட் டே ண்—டு டே ன், *v. n.* (*compounded of* அகம், the interior, and படுகிறது, to undergo), to be laid hold of, to be taken, to be found, to come into possession. A. G. Sect. 107.

அகடு, *sub.* what is interior, the belly.

அகோரம், *sub.* (घोरं) horror, fierceness, fervency, vehemence of the wind—of a fever.

அக்கிண, *sub.* (अग्निः) fire, the god of fire; who is also the guardian of the S.E. quarter.

அங்கலாய்க்கிறது—ய் த் தே ண்—ய்ப் டே ண், *v. n.* to be straitened, to be in distress, to be afflicted, to shew great sorrow or compassion.

அங்கே, *adv.* there, thither.

அசங்குதல், *sub.* (अ *privative*, and संगतं) falsity, derision, disdain, contempt.

அசங்குதல், *sub.* a mocker, a derider.

அசனம், *sub.* (अशनं) food, nourishment, a meal.

அசாரம், *written better*, ஆசாரம், *sub.* (आचारं) custom, fashion, politeness, urbanity.

அசூக, *sub.* (असूया) suspicion, envy.

அசேதனம், *sub.* (अ *privative*, and चेतना) irrationality, folly.

அசைக்கிறகு—அசைக்கேள்—அசைவேண், *v. n.* to shake, to move, to stir; *Lat.* labare.

அசைக்கிறகு—அசைக்கேள்—அசைப்பேண், *v. a.* to shake, to move, to jog; *Lat.* labefacere.

அஸ்தமரணம், *sub.* (अस्तः) the setting of the heavenly bodies, especially the sun: the evening.

அஸ்தமரிக்கிறகு—அஸ்தமரிப்பேண், *v. n.* the sun to set.

அஞ்சு, *written better*, ஐந்து, *adj.* five; *marked thus*, ௫.

அஞ்சுகிறகு—அஞ்சேண்—அஞ்சவேண், *v. n.* and *a.* to fear, *governs a dative*: as, கோவம்புண்ணை தேவர்க்கஞ்சாகு, "The church cat fears not the gods." A Proverb: corresponding with, "Familiarity breeds contempt."

அஞ்சாயம், *sub.* (अ *privative*, and न्यायं) injustice, imposition, wrong, impropriety.

அடக்கிறகு—அடக்கேண்—அடக்குவேண், *v. a.* to cover up, to bury, to include, to conceal, to restrain.

அடா, *interj.* of address to inferiors; more especially
 in expression of anger or contempt, fellow! sirrah!
 அடர், *sub.* a stroke, a blow; ஐநகடர், five blows. A
 foot; *synonymous with* கால்: *thus*, அடர் பணி
 கிறதா, to prostrate one's self at the feet, to wor-
 ship any one. A footstep;—with எடுக்கிறதா,
 to watch footsteps;—with டடர்க்கிறதா, to de-
 tect footsteps: *thus*, பெருக கர்வாண்டையே
 டடர்க்கப்போ, go and watch the footsteps of the
 robber who is come: *the person returning says*,
 அடர் ஹயட்டடர் தேன், I found out or
 traced his footsteps. A shoe: *as*, மீதியடர், a
 sandal; the sole of a shoe: *as*, இநதச்சேருப்
 பக்கேத்தணயடர்போடருக்குது, how
 many soles, or rather layers of sole, are there in these
 sandals? A foot measure: *thus*, மத்தியாணத்
 துக்கேத்தணயடர், how many feet (as mea-
 suring the length of a man's shadow, a common
 mode of ascertaining time in India) does it want
 of noon? A pace: *thus*, அப்பாலேநாலடர்
 போகுமுன்னேயகப்படாண், he was
 taken before he had gone four paces hence: *thus*
also, அடர்க்கடர், frequently, *passim*. The foot of
 a tree, the trunk: *thus*, எனக்குமரத்தடர்
 போதும், the trunk of the tree is sufficient for
 me;—the foot of a mountain: *thus*, மலையடர்
 படர், a town at the foot of a mountain: அடர்
 பாடம், *also signifies* the foot of a mountain.
Synonymous with கீழே, under: *thus*, மரத்தடியே

ஸ்ரூநதேன், I was under the tree. *Synonymous with*
 கீட, near: *thus*, என் ஓடு கோ ஓ ல ட ய
 ரு க் கு து, my house is near the temple; *hence*
 அ ட ஷ் சே ரு, a suburb, *i. e.* a village near a city.
Synonymous with ஆதி, the beginning: *thus*, அ ட ய
 லே க ற த ற ய க் து வ க் கு, commence the story
 at the beginning; *hence* அ ட க் க ற ட, *signifies* the
 first shop in a market. A foundation: *thus*, அ ட
 யோ டே ஓ ஓ ஓ ஓ ந த து, the house hath
 fallen from its foundation. The floor of a room: *thus*,
 அ ட ய லே ம ண ட க் கி ட க் கு ம், there will be
 dirt on the floor;—*sometimes* the dirt itself: *thus*,
 அ ட கி ட க் க ட் கு ம், suffer the dirt to remain.
 The base of a vase: *thus*, ப ா த் தி ர த் து க் க ட
 யோ வ் ப ா து, the base does not suit the vase.
 A base thing: *thus*, அ ட ஷ் ச ர க் கு, base goods.
 A line of a stanza: *thus*, ஓ ந த ப் ப ா ட் கு க் கே த்
 த ண ய ட ய ண் டு, how many lines are there in
 this stanza? An interjection of familiar address to
 females; used especially by a husband to his wife,
 by a father to his daughter, by a son to his mother,
 and by women to each other; considered indecorous,
 however, as coming from an indifferent person.

அ ட க் கி ற து—அ ட க் தே ண்—அ ட ப் பே ண், *v. a.* to
 strike; *used metaphorically with* ம ற டு, rain, to
 rain;—*with* கா ல் று, wind, to blow;—*with* ச ா ட் சி,
 evidence, to cite a witness. To slay (not with a
 sword but) with a club: *thus*, ஆ ட் த ட ய ட க்
 த ா ண், he slew the goat. *In this sense the compound*

verb அடித்துப்போடுகிறது *is often used.*
 அடித்துக்கொள்ளுகிறது, to beat one's self;
 also to wrangle with another; in which latter sense it
 governs an ablative in ஒரு: thus, என்னையேய
 டித்துக்கொள்ளாதே, do not wrangle with
 me. அடித்துவீழுகிறது, to cast one's self on
 the ground through excess of grief.

அடிப்படுகிறது—பட்டேன்—டுவேன், *v. p.* to
 be beaten.

அடுத்தாப்போலே, *used adverbially: comp. of*
 அடுத்தால், *conjunct. form from* அடுக்கிறது, to
 be near, and போலே, *q. v.* near, as if touching.
 A. G. Part 2 of Sect. 100.

அடுப்பு, *sub.* an oblong hole in the ground to contain
 a fire for culinary purposes, a stove, an oven, a forge.

அடைகிறது—அடந்தேன்—அடவேன், *v. a.* and *n.*
 to obtain, to get; to resort to; to be enclosed.

அடைக்கிறது—அடத்தேன்—அடப்பேன், *v. a.*
 to close, to stop up, to shut in, to lock up.

அடைக்காக்கிறது—காத்தேன்—காப்பேன்,
v. a. to sit on (eggs), to hatch.

அடையாடல், *sub.* a mark, a sign; *metaph.* a proof.

அணுகிறது—கிணென்—டுவேன், *v. n.* to draw
 near, to approach.

அண்ணக்கிறது—அணத்தேன்—அணப்பேன், *v. a.*
 to unite, to embrace; to quench, to extinguish.

அண்டுக்கிறது—டணென்—டுவேன், *v. n.* to ap-
 proach.

அண்ணல், *sub.* vicinity, proximity; *adj.* near.

- அதற்கு மறு—மே ண்—டடுபெண், *v. a.* to reprimand, to rebuke, to hoot at.
- அதிகம், *adj.* (अधिकं) more, larger, very large; *used adverbially*, more. A. G. Part 5 of Sect. 151.
- அதிகமதிகமாக, *adv.* more and more.
- அதிகாரன், *sub.* (अधिकारः) one in office, in authority or power.
- அதிகாரம், *sub.* (derived as the preceding) an office or duty.
- அதிகாலம், *sub.* (अति and कालः) the early morning; *used adverbially with the emphatic affix எ*, signifies, betimes, in the early morning.
- அதிகேயம், *sub.* (अतिशयः) a wonder, a miracle, admiration.
- அதிருகி மறு—நடுதெண்—குபெண், *v. n.* to tremble, to quake, to start up.
- அதிர்ச்சி, *written vulgarly*, அதிர்ச்சி, *sub.* (अधृति) a tremor, a quivering, a shock or concussion.
- அதில், *local ablative of the pronoun அது*, sometimes signifies, in the mean time.
- அது, *rem. demons. pron. n.* it, that thing. A. G. Part 1 of Sect. 59.
- அத்தம், *sub.* (अर्द्ध) the middle, the half.
- அத்தராத்திரம், *sub.* (अर्द्धरात्रः) midnight.
- அத்தனை, *adj.* so many; *Lat.* tot, quot, tantum, quantum; *sometimes it has the force of adeo: as*, நீயுக்கு அனைமலையே, adeone stupidus es?
- அத்தாட்சி, *sub.* (अध्यक्षः) evidence, proof by example.

அபகீர்த்தி, *sub.* (अपकीर्तिः, *from* अप and कीर्तिः) disgrace, infamy.

அபத்தம், *sub.* (अबद्धः, *from* अ *neg.* and बद्ध) vanity, falsehood; *adj.* vain, false.

அஹையம், *spelt also*, அபயம், அஹயம் and அபயம், *sub.* a shout, a cry—usually of supplication for mercy or protection.

அப்பரா or அப்பா, *interj.* of admiration, of affliction.

அப்பா or அப்ப, *vocative case of* அப்பன், *used as an interj.* of admiration; also as an expression of good will in addressing one of inferior rank, but advanced age.

அப்பன், *sub.* a father.

அப்பால், *properly a sub. comp.* of அ *for* அநகு, *that*, and பால், *a part*; *generally used with the emphatic affix ள், as an adv. signifying*, apart, beyond, further, furthermore. A. G. Parts 1 and 2 of Sect. 154.

அப்பமம், *properly a sub. comp.* of அ *for* அநகு, *that*, and பம், *a part*; *generally used as an adv. signifying*, on the further side, then, further, moreover. This word is perhaps derived from the *Sanscrit* अपर, *opposite*. A. G. Sect. 154.

அமத்துகிறது, *more correctly*, அம்ர்த்துகிறது—ர்த்திணை—ர்த்துபேன், *v. a.* to appease, to allay, to assuage; to prepare; to seat; to find.

அமருகிறது—ரருகேன்—ருபேன், *v. n.* to settle, to subside, to grow still or quiet, to be suppressed; to agree; *Lat.* convenire; to be found or obtained.

அழுக்கிறது, *sync. for* அழுக்குகிறது—க்கி
ணைன்—கூடுபன், *v. a.* to press down, to
squeeze, to crush, to crowd together, to immerse;
metaph. to oppress.

அழுநதகிறது, *more correctly*, அழிநதகிறது—
திணைன்—துபேன், *v. n.* to sink, to go to the
bottom, to be drowned.

அம்மமா, *written also*, அம்மம்மா, *interj.* of ad-
miration.

அம்மாள், *sub.* a mother; *also* a honorific affix to
proper names of women, as மாயம்மாள்;
used in the vocative as a respectful title of address to
any matron.

அம்மாத்திரம், *sub. comp. of* அ *for* அநது, and
மாத்திரம், quantity; (मात्रा) so much, so much
and no more; *Lat.* tantum, quantum: *declined through*
all cases. A. G. Parts 1 and 2 of Sect. 151.

அயம், *see* ஆயம்.

அஃபாள், *sub.* a sickle, a large cutting instrument of
any kind.

அருகு, *sub.* the edge of any thing, the hem or bor-
der of a cloth; vicinage, proximity of dwelling;
in the last sense it is used either in the local
ablative or in the nominative, with the emphatic
affix ஈ.

அருட்ட, *sub.* a bud.

அஹு, *sub.* the middle, the waist; *adj.* half.

அலட்டுகிறது—டடுணைன்—டுபேன், *v. a.* to im-
portune, to entreat earnestly, to tease.

அல மகி மது—நீ னேன்—ம வேன், *v. n.* to cry,
to weep aloud, to bewail.

அலுவல், *sub.* business, occupation.

அலை, *sub.* a wave, a billow, a ripple.

அலைகி மது—லை ந தேன்—லை வேன், *v. n.* to un-
dulate, to fluctuate, to be unsteady or wavering.

அல்லாமல், *negat. vineiyech. from the defect. verb,*
அல்ல; beside being, except it be. A. G. Part 3
of Sect. 102.

அல்லோ, *sync. for அல்லவே, the defect. v.* அல்ல,
with the affix ளு; is it not so? no? *Lat. nonne? yes!*
yes! A. G. Part 4 of Sect. 142 and Note.

அவகாசம், *sub.* (अवकाश) ability, means, possi-
bility, leisure.

அவசரம், *sub.* (अवसरः) necessity, opportunity, haste
arising from necessity; a good action; an important
service.

அவசியம், *sub.* (अवश्य) infallibility, certainty, ab-
solute necessity; *adj.* true, certain, infallible.

அவதி, *sub.* (अवधिः) a boundary, a term, the fixed
period of life; a strait or difficulty; *Lat. angustia.*

அவள், *rem. pron. demons. f.* she, that woman. A. G.
Part 1 of Sect. 59.

அவன், *rem. pron. demons. m.* he, that man. A. G. Part 1
of Sect. 59.

அவ்வவன், *a reduplication of the pron.* அவன்; each
one, every one; *Lat. unusquisque.*

அவ்வீகி மது—நீ ந தேன்—நீ வேன், *v. n.* to be
loose, to become untied, to be detached.

அடைக்கிறதும்—தேன்—தட்டேன், *v. a.* to untie, to loosen.

அறையம், *see* அறையம்.

அழம், *see* அழம்.

அழலுகிறதும்—அழலேன்—அழலேன், *v. n.* to be hot, to burn, *whether naturally, or metaphorically, as with anger.*

அழல்புகிறதும்—அழலேன்—அழலேன், *v. a.* to set fire to, to burn.

அழுகிறதும்—அழுகேன்—அழுகேன், *v. n.* to weep.

அழகு, *sub.* dirt, filth, ordure, moral impurity.

அழுகிறதும்—அழுகேன்—அழுகேன், *v. n.* to be wedged in (*être enfoncé*), to grow fast, firm or compact; *used adverbially in the infinitive, to imply force or firmness: as,* அழுகிறதும்—அழுகேன், to rub forcibly; அழுகிறதும்—அழுகேன், to nail fast.

அழைக்கிறதும்—அழைக்கேன்—அழைக்கேன், *v. a.* to call.

அழைப்புகிறதும்—அழைப்பேன்—அழைப்பேன், *v. causal,* to call by means of another person, to cause to call.

அளவு, *sub.* a measure, a definite quantity. A. G. Parts 1 and 3 of Sect. 151.

அறம், *sub.* virtue, charity, a benefaction.

அறிகிறதும்—அறிகேன்—அறிகேன், *v. n.* to know, to recognize, to understand; to be collected.

அறக்கிறதும்—அறக்கேன்—அறக்கேன், *v. n.* to cease, to be cut off, to be broken.

அறக்கிறதும்—அறக்கேன்—அறக்கேன், *v. a.* to cut, to break; to complete (an account); to kill; to reap; to pluck fruit or flowers.

அறுநதுபேரகிரகமது—ணைன்—பேண், *v. n.* to be cut off, to break in pieces.

அறுபது, *num.* sixty; *marked thus*, கூய.

அறுபர், *deriv. sub.* six persons, male or female.

அறுமகிரகமது—அறுநதேன்—அறுபேண், *v. a.* to slap (the cheek), to smite, to beat home (a nail).

அம்சண or அம்சுண, *sub.* (अर्चना) worship, adoration, consecration.

அங்கம், *sub.* (अर्थः) signification (of a word or sentence); midnight; wealth.

அம்பகம், *sub.* (अपूर्व) a wonder, a miracle, admiration.

அன்றக்கூல, *sub. comp. of அன்ற, adj. from அன்ற, then, that day, and கூல, hire; daily hire or wages.*

அடைகிரகமது—அடைநதேன்—அடைபேண், *v. n.* to go out, to be extinguished.

அறுஊடாணம், *sub.* (अनुष्ठान) ceremonies, sacrifices and pious exercises, chiefly those of the Brahmans.

அறுதினம், *adv.* (अनु and दिनं) daily, every day; generally used with the affix உம்.

அறுபடைக்கிரகமது—அடைநதேன்—அடைபேண், *v. a.* (अनुभव) to experience, whether joy or sorrow.

அறுப்பகிரகமது—அடைநதேன்—அடைபேண், *v. a.* to send, especially a person.

அணைகம், *sub.* (अनेक) numerousness, abundance; *adj.* many, numerous, long as applied to time.

அன்பு, *sub.* affection, love.

அன்ற, *vineiyech. of the def. v.* அல்ல, besides, syno-

onymous with அல்லாதே, இதன்முடே. *It governs a nom. or acc. case (A. G. Part 3 of Sect. 102), and used in the commencement of a sentence with the emphatic affix எ, it signifies moreover.*

அன்ற, *sub.* that day, on that day, then; அன்றோடு, from that day forwards.

அன்ற, *3rd pers. sing. pres. from the root அல்*; it is not, no; implying particular negation. A. G. Sect. 80.

அஅ, *interj.* (आ अ) expressive of grief or compassion—of admiration—of consent.

ஆகிறது—ஆனேன்—ஆவேன், *sub. v.* to be, to become; to be of service to; to prosper; to be completed; to become celebrated. A. G. Sect. 104.

ஆகிலும், *conj. mood, from ஆகிறது, q. v. with the affix உம்*; although, nevertheless, either, or, at least. A. G. Part 5 of Sect. 104.

ஆகக்கொண்டா, *comp. of the infin.* ஆக of the verb ஆகிறது, and the infin. கொண்டா of கொண்டா, used conjunctively; because, this being so. A. G. Part 2 of Sect. 98.

ஆக்கிறது—கினைன்—கிவேன், *v. a. sync.* for ஆக்கிறது; to make; to dress victuals (*faire la cuisine*). A. G. Sect. 104.

ஆக்கும், *3rd pers. n. fut. from ஆக்கிறது, q. v. used as a particle which, affixed to the last word of a sentence, implies a doubt, as நாளைக்குவருவானாகும், he will perhaps come to-morrow; but, affixed to a word in the middle of a sentence, implies certainty, as*

இதரக் குடும்பண்ணியம், this is certainly virtue.

A. G. Part 1 of Sect. 104.

ஆசனம், *sub.* (आसनं) the rump, a seat, a throne, the seat or skin on which devotees sit: as, சிஞ்சாசனம், the seat of lion's skin; லயாக்கிராசனம், the seat of tiger's skin; கிழங்குசனம், the seat of deer's skin.

ஆசனே உஷ்ணம், *comp. sub.* (आसन and उष्ण) heat of the rump.

ஆசாரம், *sub.* (आचारः) urbanity, politeness, good manners, usage.

ஆசீர்வதிக்கிறது—தித்தேன்—திப்பேன், *v. a.* (आशिसु) to bless, to bestow a blessing on.

ஆசை, *sub.* (आशा) eagerness, desire, hope.

ஆச்சா or ஆச்சாமரம், *sub.* a kind of tree resembling ebony: (Diospyros Ebenaster, *Kænig.*).

ஆச்சரியம், *sub.* (आश्चर्यः) surprise, admiration, a wonder, a miracle.

ஆடு, *sub.* a sheep, a goat; *the latter is usually distinguished as வெள்ளாடு, or the white sheep, though the propriety of this name is not shewn by the actual want of colour which it implies.*

ஆடுகிறது—டேனென்—டேபென், *v. n.* to dance, to balance one's self, to vacillate, to have play as an elastic pole moved by the wind, to gesticulate; *with such words as signify water, to bathe.*

ஆடம், *verbal sub.* dancing, movement in general, the motion of any thing which plays or vibrates; *used*

- adverbially, with the infin.* ஆக, *it signifies after the manner of:* as, பேசியதுபோலமாகப் பேசுகிறது, you talk like a drunken man.
- ஆண், *sub.* a male, whether applied to man or other animals.
- ஆண்பெண், *deriv. sub. from ஆளுகிறது*, to govern; a ruler; *commonly*, the Lord.
- ஆபத்து, *sub.* (आपत्ति:) calamity, affliction, danger.
- ஆமணக்கு, *sub.* the castor oil shrub: (Ricinus communis).
- ஆம், *sync. for ஆகும்*, 3rd pers. n. fut. from ஆகிறது, *q. v. used as a particle of particular affirmation;* yes, it is, it may be. A. G. Part 3 of Sect. 104.
- ஆயக்காரன், *deriv. sub. from ஆயம், q. v. and காரன் (कारः);* an agent or doer, a tax or toll-gatherer.
- ஆயம், *sub.* (आयः) a toll, a road tax.
- ஆயத்தம், *sub.* preparation.
- ஆராதம் or ஆறாதம், *sub.* restlessness, the delirium of a sick person; contention, wrangling.
- ஆல் or ஆலமரம், *sub.* the Banian tree: (Ficus Indica).
 “Les Francs l’ appellent l’ arbre des Banianes, parce qu’ aux lieux ou’ il y a de ces arbres, les Idolâtres vont se mettre dessous et y faire leur cuisine.”
Tavernier. 2de Partie, livre 3me. Paris, 1676.
- ஆலோசனை, *sub.* (आलोचन) deliberation, counsel, consideration.
- ஆபல், *sub.* desire, appetency.

- ஆழம், *sub.* depth, profundity.
- ஆறாவது, *deriv. sub.* the sixth thing; *also an ordinal adv.* sixthly. A. G. Part 4 of Sect. 137.
- ஆறு, *sub.* a river.
- ஆறு, *num.* six; *marked thus*, சூ.
- ஆறுகிறதில்—மனேன்—மனேன், *v. n.* to grow soft, to be mollified, to console one's self, to take comfort.
- ஆறுதல், *verbal sub.* from ஆறுகிறதில், *q. v.* consolation, recovery from fatigue; *Lat.* refrigerium.
- இங்கே, *adv.* here, hither.
- இடம், *sub.* a place, a house, accommodation; *used with the infin.* ஆக, or *vineiyech.* ஆய், *signifies*, instead of. A. G. Part 4 of Sect. 97.
- இடுகிறது—இடமேன்—இடுவேன், *v. a.* to afford or give, to do or act, to furnish, to apply; to fetch (a sigh). A. G. Part 2 of Sect. 109.
- இடை, *sub.* the waist or middle.
- இதாவது, *pron.* this thing. A. G. Part 5 of Sect. 117.
- இது, *n. prox. demons. pron.* this (thing). A. G. Part 1 of Sect. 59.
- இதே, *comp. of* இது, *q. v.* and the particle *ஏ*, (A. G. Part 1 of Sect. 142) *interj.* behold! *interrog.* is it this?
- இத்தனை, *adj. comp. of* இ for இருத and தனை, a measure; so much, thus much, this quantity.
- இதன்மூலம், *sub. comp. of* இ for இருத, and தன்மூலம், manner; so, thus, in this manner; *generally used*

adverbially, with the infin. ஆக, *or the emphatic affix, ஏ.*

இநகு, *prox. pron. adj. this.* A. G. Sect. 60.

இப்படடி, *sub. comp. of இ for இநகு, and படி, a measure; so, in this manner; used as an adv.* A. G. Part 4 of Sect. 153.

இப்படிக் கொத்த, *used adjectively, comp. of இப்படிக்கு, and ஒத்த from the defect. v. ஒக்கும், it is equal; like this, such like; Lat. hujusmodi.* A. G. Sect. 77.

இப்படடிப்பட, *used adjectively, comp. of இப்படடி, q. v. and பட from படுகிறது, to undergo; such.* A. G. Sect. 107.

இப்போழுது, *sub. used adverbially, comp. of இ for இநகு, and போழுது, time; now, the present time.* A. G. Part 2 of Sect. 152.

இப்போ, *adv. comp. of இ for இநகு, and போ put by apocope for போழுது, q. v. now, at present.* A. G. Part 2 of Sect. 152.

இப்போது, *sub. used adverbially, comp. of இ for இநகு, and போது for போழுது; now; used also in the dative, இப்போதுக்கு, with the same force.* A. G. Part 2 of Sect. 152.

இரங்குகிறது—கிணைன்—குபைன், *v. n. used with such words as signify the mind, to be moved with pity, to feel compassion, to be tender-hearted.*

இரண்டு *num. two: marked thus, ௨.*

இரத்தம், *sub. (ரத்) blood.*

இரவு, *sub. the night.*

இராத்திர, *sub.* (रात्रिः) night.

இராமாமு or ராமாமு, *adv. comp. of* ரா, night, and மாமு, *implying succession of time, being the root of* மாமுகிறது, to be changed; during the night, every night, all night. The root மாமு, is also added to பகல், the day, காலம், the morning, and அநகு, the afternoon, with the sense of every: as, காலமாமு, every morning.

இரு, *adj.* two; used only in composition.

இருக்கிறது—ருநதேன்—ருப்பேன், *sub. v.* to be, to exist, to be alive; to remain; to be seated: it is the auxiliary verb used in forming compound tenses.

A. G. Sect. 89.

இருப்பிடம், *sub. comp. of* இருப்பு, *verbal sub.* state, and இடம், a place; the place of dwelling; a basis, a seat, the breech.

இருப்பு, *adj. from* இரும்பு, iron; made of iron.

இருவகிறது—ருண்டேன்—ருவபேன், *v. n.* to be dark.

இறை, *sub.* food, prey, bait to catch animals or fish.

இறைக்கிறது—றைத்தேன்—றைப்பேன், *v. n.* to make a roaring, rumbling or murmuring noise; to breathe with difficulty, to wheeze.

இலவசம் or இலவசம், *sub. used adverbially with* ஆக or ஆய்; gratis.

இலை, *sub.* a leaf.

இல்லாவிடாள், *conj. form, used adverbially, other-wise.* A. G. Part 4 of Sect. 102.

இல்லை, *v. defect.* it is not. A. G. Sect. 80 and 102.

இவன், *prox. demons. pron. m.* he, this man. A. G. Part 1 of Sect. 59.

இழுக்கிறத—இழுத்தேன்—இழப்பேன், *v. a.* to draw, to drag, to bring by force.

இறாப்பாறகிறத or இறாப்பாறகிறத—
 ஹேன்—ஹேன், *v. n. comp. of* இறாப்பு, fatigue, and ஹகிறத, *q. v.* to repose, to rest after fatigue, to be refreshed.

இறாக்கிறத—இறாத்தேன்—இறாப்பேன், *v. n.* often used *comp. with* இறாத்த; to grow thin; to be wearied.

இறாப்பு, *sub.* fatigue, weariness, faintness.

இறக்கிறத—இறக்கேன்—இறக்குவேன், *v. a.* *sync. for* இறக்கிறத; to cause to descend, to lift off, to lay down, to unload, to disembark.

இறங்கிறத—இறங்கேன்—இறங்குவேன், *v. n.* to descend, to alight, to disembark, to take up quarters; to drip down.

இறக்குவாள், *sub. comp. of* இறக்கும், what may be tied tight, and வாள், a thong; a girth.

இனி, *adv.* hereafter, for the future, henceforward.

இனிலோகம், *sub. comp. of* இனி, *q. v.* and லோகம், the world; the future world.

இனிப்பு, *sub.* sweetness.

இன்பம், *sub.* pleasure, delight; more especially of a sensual kind.

இன்றை, *vineiyech. from the defect. v.* இன்றை; without. A. G. Part 3 of Sect. 102.

இன்றை, *sub.* this day, on this day, now.

இண்ணம், *adv.* yet, still, more; *Fr.* encore.

இண்ணன், *deriv. sub. from the pron. adj.* இண்ண; such an one; *Lat.* talis.

ஈநகிருக்கி மது, *v. n.* the vineiyech, from ஈருக்கி மது, with the auxiliary *v.* to be moist; *Lat.* madeo.

ஈமம், *sub.* moisture, humidity.

ஈணம், *sub.* diminution, defect, lack; ignominy, vileness; objection.

உச்சரிக்கி மது—ரிஞ்சேன்—ரிப்பேன், *v. a.* (उच्चार) to utter, to pronounce, to say.

உச்சி, *sub.* (उच्च) the summit of any thing, the zenith.

உச்சிமஞ்சியாணம், *sub.* (उच्च and मध्याह्न:) high noon.

உடம்ப, *sub.* the body; sometimes the trunk only.

உடல், *sub.* the body of a man; the external body, as opposed to குடல், the entrails.

உடன், *sub.* generally used adverbially with the emphatic affix ஂ; immediately, quickly. For the use of this word as an affix, see A. G. Part 2 of Sect. 149.

உட்ப, *sub.* clothes, clothing.

உடைக்கி மது—உடநதேன்—உடவேன், *v. n.* to break, crack or fall to pieces; to be ruptured.

உச்சமையம், *sub. comp. of* உள், within, and சமையம், a sect; (समय:) a certain sect.

“Secte interieure, c'est a dire qui place dans le corps humain les lettres misterieuses ற, ம, சீ, வ, ய.

Ces sectes sont six : ஸாமம் ou ஸாமம், ஹச

வம், பாசுவதம், மகாவரதம், கஸா
 ழகம் ou கஸாழகம் ou கஸாழகம்
 et வயரவம்.

உண்டு, *v. defect and impers.* there is, it is; it is true;
Lat. est pro habeo. A. G. Sect. 81, and Part 3 of
 Sect 104.

உண்டுபண்ணுகிறது, *v. a. comp. of* உண்டு, *q. v.*
and பண்ணுகிறது, to make; to create; to feign.

உதவுகிறது—தவணை—தவணை, *v. a.* to
 assist, be serviceable to; *in a neut. sense,* to be
 useful.

உதக்கிறது—உதக்கேன்—உதப்பேன், *v. a.*
from உதக, the heel; to kick, to recoil.

உதயம், *sub.* (उद्यः) the rising of any heavenly
 body, especially the sun.

உத்தமம், *sub.* (उत्तमं) the best thing, the most ex-
 cellent thing, perfect goodness: *used adjectively,*
 high, excellent, true, genuine, upright, perfect.

உத்தரம் or உத்தாரம், *sub.* (उत्तरं) an answer;
 permission, leave.

உத்தியோகம் *sub.* (उद्योगः) an office, employ,
 situation.

உதுப்பார்க்கிறது, *or more properly,* உற்றுப்
 பார்க்கிறது—ரீதேன்—ரீப்பேன், *v. a.*
comp. of the vineiyech. உற்று, *which seems to imply,*
 perfection or completeness, *when added to certain verbs,*
and பார்க்கிறது, to see; to stare at, to regard
 stedfastly.

உபகாரம், *sub.* (उपकारः) civility, favour, benefit

உபாயம், *sub.* (उपायः) a stratagem, an artifice, an expedient, a means of success against an enemy.

உப்பு, *sub.* salt.

உழு, *sub.* the husk of rice or other grain, coarse bran.

உம், *oblique case plur. of the prim. pron.* நீய, your; frequently used honorifically for the singular. A. G. Part 1 of Sect. 57. For the use of உம் as an inseparable affix, see A. G. Sect. 140.

உயரம், *written also,* உயர்வு and உசரம், *sub.* height, elevation.

உயர், *sub.* life, the soul; a vowel.

உருட்டுகிறது or உருட்டுகிறது—உருட்டுவேன், to roll, to trundle; *Lat.* volvere.

உருளுகிறது—உருண்டு வருவேன், *v. n.* to roll, to have a revolving motion.

உறுக்கிறது—உறுக்கேன்—உறுப்பேன், *v. a.* to chafe, to bray, to rub to powder; *Lat.* terere.

உலகக, *sub.* a rice-beater or stamper: being a long staff made of heavy wood and shod with metal.

உள்நாடுகிறது—உள்ளே—உள்வேன், *v. a. comp.* of உள், within, and ஆகிறது, to become; to be subject to, to be amenable to; to be admitted to; to intermeddle with.

உருக்காடுகிறது—காட்டுவேன்—காட்டுவேன் *v. n.* to sit down.

உள்நாடு, *past part. from the def. v.* உண்டு; which hath.

For its use as an attributive adjunct, see A. G. Sect. 55.

உள்நாடு, *sub.* drawers, under trowsers.

உள்நாடு *sub.* an inward part; used with the emphatic

affix எ, as a post position, it signifies within; used adjectively, signifies inner. A. G. Sect. 148.

உறவு, *sub.* friendship, affinity, relationship, consanguinity.

உனக்கு, *dat. case of* நீ; to thee. A. G. Sect. 57, and 61.

உன், *oblique form of* நீ; thy. A. G. Sect. 57, and 61.

உதயம் or உதயம் or உதயம், *sub.* profit, gain.

உதயன், *deriv. from* உதயம், a town; a villager, a townsman, a countryman.

உதயம், *sub.* a town, a village, a district.

உதயம், *sub.* office, function, work, service, menial employment.

உதயம், *sub.* a source, a spring.

உதயம் உதயம்—உதயம் உதயம், *v. n.* to lean upon a stick for support; *v. a.* to dig holes in the earth for setting plants or sowing seeds.

எங்கும், *adv. comp. of* எங்கு, where, and the affix உம்; every where.

எச்சரிக்கை, *sub.* care, caution, circumspection; used in exclamation by way of warning.

எடுக்கிறதும்—எடுக்கேன்—எடுப்பேன், *v. a.* to take, to carry or bear, to bring forward, to raise; to assume.

எண்ணுகிறதும்—எண்ணேன்—எண்ணுபேன், *v. n.* to reckon, to estimate, to esteem, to think, to imagine; to honour, to respect.

எண்ணிக்கொக, *sub.* number, estimation; honour. This word resembles the Latin word *ratio*, in its twofold meaning of *number* and *respect*.

எதிர்த்துநிற்க, *v. a.* to oppose, to resist, to advance against.

எது, *interrog. pron.* what thing? A. G. Part 1 of Sect. 59.

எத்தனை, *adj. comp. of எ for எந்* and *நை*, a measure; how many, how much; *Fr.* combien.

எப்படியாகிலும், *adv. comp. of எப்படி*, how, and *அகிலும்*, although; however, by any means whatsoever; *Lat.* quocumque modo.

எப்போதும், *adv. comp. of எப்போது*, when, and *உம்*; always. A. G. Part 4 of Sect. 140.

எரிசூழல், *sub. comp. of எரி for எரியல்*, burning, and *சூழல்*, cane; firewood.

எரிகொடுக்க, *v. n.* to burn.

எரிக்கொடுக்க, *v. a.* to burn.

எரிக்கொடுக்க, *sub. comp. of எரி for எரியல்*, burning, and *கொடுக்க*, wrath, (कोप:); a great passion, a fiery rage.

எல்லாம், *sub.* and *adj.* all. A. G. Note to Page 29.

எல்லாருக்கும், *sub. comp. of எல்லாம்*, all, and *உம்*; all, *masc.* *Lat.* omnes. A. G. Note to Page 29.

எவன், *interrog. pron.* who? A. G. Part 1 of Sect. 59.

எவ்வளவு, *adv. comp. of எ for எந்* and *வளவு*, a measure; how much? *Fr.* combien. A. G. Part 3 of Sect. 151.

எழுகொடுக்க, *v. n.* to rise, to get up.

- எழுபது, *adj.* seventy; *marked thus*, எய.
- எளிது, *adj.* docile, facile, easy.
- எறிகிறது—நடுதேன்—நடுபெண், *v. a.* to throw at, to pelt.
- எறக்கிறது—நடுதேன்—நடுப்பேண், *v. n.* to burn, to shine with heat.
- என்கிறது—என்மேன்—என்பேண், *v. n.* to say, to be named, to be called. A. G. Sect. 103.
- என்மறதப்பற்று, *comp. of the verbal* என்மறு, and பற்று, *vineiyech. from* பற்றுமறு; *literally*, having considered what is said, in consideration of which.
- என்றிருக்கிறது, *v. n. comp. of* என்ற, *q. v.* and இருக்கிறது, *q. v.* to think, to be thinking of; to be about to do; to be for or on the part of.
- என்ற, *vineiyech. from* என்கிறது; having said; frequently used as a conjunction, that. A. G. Part 1 of Sect. 103.
- என்ன, *pron. adj.* also used adverbially, what? it admits of declension. A. G. Part 1 of Sect. 60, and Part 2 of Sect 62.
- ஏது, *sub.* (हेतुः) a cause, an origin.
- ஏது, *adv.* what! why!
- ஏத்துகிறது, *see* ஏற்றுமறு.
- ஏந்துகிறது—நடுதேன்—நடுபெண், *v. a.* to lift up in the arms, to carry in the hands.
- ஏய்க்கிறது—யடுதேன்—யடுப்பேண், to cheat, to deceive, to impose upon.
- ஏரி, *sub.* a large artificial lake for irrigation.

ஏ வகி ம து—உ னே ண்—வ ளே பன், *v. a.* to order;
to spur on, to incite.

ஏ னு டு, *adj.* poor, not rich.

ஏ ற கி ம து—ஹ னே ண்—ஹ ளே பன், *v. n.* to ascend,
to mount up, to exceed, to erect one's self.

ஏ ற் க ண் ளே, *adv.* antecedently.

ஏ ற் ற கி ம து—ஹ ளே பன்—ஹ ளே பன், *v. a.* to sum up,
to multiply; to lift or hoist up, to cause to mount.

ஐ ந து, *num.* five; *marked thus*, ஐ.

ஐ ம் ப து, *num.* fifty; *marked thus*, ஐய.

ஐ யன், *sub. spelt also*, அய்யன், a father, a Brahman,
a venerable old man. Used frequently in the *voc.*
in addressing a superior.

ஐ ய னு டி, *sub.* a certain Hindoo deity; *called also* அய்யகாண்டி.

ஐ ய யே ற, *interj.* of compassion or of grief, alas!

ஐ ய டி, *deriv. sub.* five persons.

ஏ க் கி ம து—த் தே ண்—ப் பே பன், *v. n.* to be like, to
agree with, to be conformable with.

ஏ ட் டு கி ம து—ட டே ண்—ட டே பன், to stick toge-
ther, to unite.

ஏ ண் ணு கி ம து, *more correctly*, ஏ ண் ற கி ம து, *v. n.*
to be fitting, to agree, to be in union; *Lat.* convenio.

ஏ ண் னு து, *more correctly*, ஏ ண் ற து, *neg. v. 3rd*
pers. n. from ஏ ண் ற கி ம து; it is not suitable;
it is not permitted, it must not be.

ஏ து ங் கி ம து—து ங் கி னே ண்—து ங் கு ளே பன், *v. n.*
to retire, to crouch for concealment, to hide one's self;
Lat. ad secessum ire.

ஒத்த, *past part. from def. v.* ஒத்து, equal to, like, suitable, having relation to. A. G. Sect. 77.

ஒத்துக்கொடுக்கிறது, *v. n.* to consent, to agree; to allow or grant; to engage; to relate to; *Fr.* avoir du rapport. A. G. Sect. 77.

ஒப்பாவு, *sub.* union, concord; evenness.

ஒரு, *num.* one; *marked thus*, க.

ஒருபாடமாபு, *adv. from* ஒரு, one, பாடம், a shower (ondée de pluie), and ஆய் *from* ஆகிறது, in a shower.

ஒருமிக்க, *infin. from* ஒருமிக்கிறது; *used adverbially*, together, at once. A. G. Part 4 of Sect. 100.

ஒவ்வொன்றும், *pron. sub. from* ஒன்று, repeated, as एकैकं in Sans. each, one by one.

ஒழிகிறது—ழிந்தேன்—ழிவேன், *v. n.* to cease, to pass away as time; to be excepted; to die.

ஒழிய, *infin. from* ஒழிகிறது; *used as a conjunction*, except, unless. A. G. Part 3 of Sect. 100.

ஒழுக்கு, *sub.* a leak in the roof of a house, a dripping of water.

ஒழுங்கு, *sub.* order, regularity.

ஒழுங்குபட, *comp. of* ஒழுங்கு, and பட, *infin. of* படுகிறது, to undergo; *used adverbially*, in or according to order, regularly.

ஒளிக்கிறது—ளித்தேன்—ளிப்பேன், *v. a.* to hide, to conceal.

ஒற்றை, *adj.* single; generally implies one of a pair, where the other is wanting: as, ஒற்றைக்காது, a single ear.

ஒன்று, *sub.* one.

ஓ, *interj.* (ओ) of compassion.

ஓ ஓ, *interj.* of admiration.

ஓங்கி றது—கிணேன்—குபேன், *v. a.* to raise over the head, to brandish.

ஓடுகி றது—டணேன்—டுபேன், *v. n.* to run, to sail.

ஓடம், *sub.* a race, a flight.

ஓட்டுகி றது—டணேன்—டுபேன், *v. a.* to make to run, to conduct, to drive, to chace.

ஓடம், *sub.* a border, a bank, a strand, a margin, an edge.

ஓர், *num.* one. A. G. Part 1 of Sect. 134.

ஓலை, *sub.* a Cadjan leaf; a leaf of the Palm kind, on which the Tamuls write; a letter or epistle written on such a leaf.

கசப்பு, *sub.* bitterness.

கடிடம், *sub.* excrement.

கடக்கி றது—படுதேன்—பட்பேன், *v. a.* to pass (a river), to go over (a mountain), to go through (a town).

கடசு, *see* கறுட.

கடபேன், *def. v.* that I may. A. G. Sect. 83 and 90.

கடன், *sub.* a debt.

கடக்கி றது—டித்தேன்—டிப்பேன், *v. a.* to bite.

கடிது, *sub.* that which is hard, cruel.

கடவாடம், *written also,* கடுவாடம், *sub.* a bridle.

கடுக, *infin. from கடுகிறது*, used adverbially, quickly.

கடுகிறது—டுகினைன்—டுபெண், *v. n.* to hasten.

கடூட, *sub.* a shop; in a collective sense, a market, a bazar

கடூட, *sub.* an end, a termination, a limit; used adjectively, the last.

கடூடீ, see கடூட.

கடூக் கோல்து—கோண்பெண்—ல்து
பெண், *v. a.* to embrace.

கடூச்சாதம், *sub. comp. of கடூ for கடூன*, tied, and சாதம் (contracted from प्रसादनं), boiled rice; a bundle or cloth full of boiled rice, the usual viaticum on an Indian journey.

கடூயம், *sub.* (कथन?) the act of proclaiming the titles and sounding the praises of a Prince or other great personage.

கடூயங் கூறுகிறது—டுகினைன்—டுபெண், *v. a.* to proclaim the titles and sound the praises of a Prince or other great personage.

கடூவக்கிறது—வத்தென்—வப்பெண், *causal v.* to cause to bind; to cause to build.

கட்டுகிறது—டுகினைன்—டுபெண், *v. a.* to tie, to bind; to build; *metaph.* to marry.

கட்டுட, *sub.* a stump, a billet.

கணக்கு, *sub.* (गण) an account, a computation.

கண், *sub.* the eye.

கண்டம், *sub.* (खाण्डं) a piece or morsel of fish or flesh.

கண்டுடக்கிறது, *v. a. comp. of கண்டு*, vineiyech.

from காண்கிறது, *q. v.* and ட்டுக்கிறது, to seize, *q. v.* to find or perceive, to comprehend, to understand.

கதை, *sub.* (कथा) a story, a tale, a fable.

கபடு, *sub.* (कपटः) deceit, dissimulation.

கயிறு, *sub.* a rope, a cord; a fishing line.

கருக்கருவாள், *sub. comp. of* கருக்கு, the teeth of a sickle, and அருவாள், a sickle; a serrated sickle.

கருதுகிறது—தினேன்—துவேன், *v. n.* to imagine, to think; to estimate.

கருமம், *sub.* (कर्म) a business, a deed, an affair, an action, a work.

கருமை, *sub.* blackness; *used adjectively* கரும், black.

கரும்பு, *sub.* sugar cane; see எரிகரும்பு.

கரை, *sub.* a border, a bank, the shore.

கலப்பு, *sub.* mixture; *used adjectively*, mixed, adulterated.

கல்லறை, *sub. comp. of* கல்லு, a stone, a rock, and அறை, a chamber; an excavation in a rock used for sepulture, a grave, a sepulchre.

கல்லு, *sub.* a stone.

கவலை, *sub.* sorrow, care, embarrassment.

கவ்வகிறது—உனேன்—வவேன், *v. a.* to seize with the teeth, to snap at.

கழிவகிறது or கழுவகிறது—உனேன்—வேன், *v. a.* to wash; to polish (gems).

கழிகிறது—ழிந்தேன்—ழிவேன், *v. n.* to pass (time); to glide away; to pass loosely by the bowels.

கழிக்கிறது—ழித்தேன்—ழிப்பேன், *v. a.* to make to pass away, to turn out, to remove, to abolish.

கழுதை, *sub.* an ass.

கழுவினது, *see* கழுவிறது.

கரிகூரகிறது—கரிகேன்—கரிகேபேன், *v. n.* *comp. of* கரி, joy, and கரகிறது, which, though used only in composition, is probably from the root கரி, a point, and may signify to be pricked or touched; to rejoice, to be much amused.

கரலான், *sub.* a robber, a rogue, whether by caste or profession.

கறடு, *sub.* a rocky steep, a knob, a clod.

கறவை, *sub.* a milch cow, buffalo or goat.

கறவைபசு, *sub. comp. of* கறவை, an animal giving milk, and பசு, *q. v.* a milch cow.

கற, *sub.* any seasoned meat or sauce which is eaten as an accompaniment to boiled rice, a dish or mess; *Lat. ferculum.*

கறப்பு, *sub.* the colour black; *used adjectively,* black.

கறடக்கிறது or கறட்டக்கிறது—கறடத்தேன்—கறடப்பேன், *v. a.* (probably derived from कल्प) to order, to teach, to give instructions.

கறட்டு, *sub.* (घनं) weight; *metaph.* honour, consideration: *as,* கறட்டுவான், a man of weight or consequence; *used adjectively,* heavy.

கறணி, *sub.* a ripe fruit.

கறகூ, *interj.* expressive of distress or lamentation.

காக்கி மது, *written also கார்க்கி மது—ரீத்தேன்—ரீப்பென், v. a.* to watch, to guard, to keep, to preserve.

காசு, *sub.* (काशीपण) a nominal money, the 80th part of a fanam (*see* பணம்). Also used for money in general. The English word *cash* remarkably resembles this word, both in sound and meaning.

காசுக்கி மது—சீனேன்—சுபென், *v. a.* to make hot, to boil.

காடு, *sub.* a jungle, a forest, a heath, a common or waste.

காட்டுக்கி மது—டீனேன்—டுபென், *v. a.* to shew, to point out.

காணிக்று, *sub.* an oblation, an offering, a present.

காண்கி மது—கண்டேபென்—காண்டேபென், *v. a.* to see, to find.

காண்டக்கி மது—டீத்தேன்—டீப்பென், *causal v.* to cause to see, *i. e.* to shew, to point out.

காடம், *sub.* a measure of distance, varying in different parts, but equal to ten English miles in most of the Tamul countries.

காது, *sub.* the ear; the eye of a needle, a button hole.

காபு, *sub.* an unripe fruit, *as opposed to* பழம் *or* கனி, a ripe fruit. In composition, however, this word is used with some ripe fruits; as cucumbers, cocoa nuts, &c.

காப்கி மது—பந்தேன்—புபென், *v. n.* to burn, to scorch, to be hot, as the body with a fever.

காய்க்கி மது—யிஞ்சேன்—யிப்பேன், *v. n.* to be in fruit, the fruit to form.

காயப்படுகி மது, *v. p.* to be dried, as damp linen.

காயப்படுகி மது, *or, to distinguish it from the preceding verb,* காயப்படுகி மது, to be wounded.

காரன் *or* காமன், *an affix borrowed from the Sanscrit कार, and signifying* an agent or doer: thus, வேலைக்காரன், a servant, *from* வேலை, work, குதிரைக்காரன், a groom, *from* குதிரை, a horse. A. G. Sect. 121.

காரியம், *sub.* (कार्यं) a business, an affair, a matter.

காலமே, *used adverbially,* (कालः) in the morning: *from* காலம், time, *and the emphatic affix* ஏ; thus bearing some analogy with our expression *betimes*.

கால், *sub.* the foot; the name of the sign ஈ, which renders the short *a* long, and assists in forming the vowel *o* when not initial.

கால்கழுவுகி மது, *v. a. comp. of* கால், *q. v. and* கழுவுகி மது, *q. v. literally,* to wash the feet; *by implication,* to perform ablution after answering the calls of nature.

காற்று, *sub.* the wind.

காணல், *sub.* glare; the vibratory appearance over a fire, or over the surface of the ground in hot, clear weather.

கிடக்கி மது—படுவேன்—பிப்பேன், *v. n.* to remain recumbent, to lie down; *Lat.* jacere.

கிடத்துகி மது—பித்திணை—பித்துவேன், *v. a.* to lay down.

கிறபக்கி மது—றபக் தே ன்—கிறபப் பே ன்,
v. n. to be obtained; to be found.

கீட, *infin.* from கிட்டுகி மது, *used adverbially*, near.

கிட்டுகி மது—டீ னே ன்—டு வே ன், *used imper-*
sonally, to be near, to be with, to approach, to be
 found: thus, உ னக் குக் கிட்டு டே ா, tibi ne
 conveniet? Much used in this sense in Mysore. It
 would be more elegant to say உ னக் குக் கிறபக்
 கு டே ா.

கீ டா, *interj.* expressive of silence, *hush*.

கீ டே உ ட் கு ன், *sub.* (गृहस्थः) a master of a family,
 a housekeeper, a goodman.

கீ டே ஶ ம், *sub.* (क्लेशः) sorrow, affliction, sickness,
 pain.

கீ டம், *adj.* old; *whence*, கீ டவ ன், *sub.* an old man,
 கீ டவ ள், *sub.* an old woman.

கீ டி க் கி மது—டி க் தே ன்—டி ப் பே ன், *v. a.* to
 tear, to pull in pieces, to scratch; to engrave.

கீ டா ம் ப கி மது—டீ னே ன்—பு வே ன், *v. n.* to
 rise up, to stand forth. கீ டா ம் டீ ன வே ளு, a
 piece of sculpture or carved work, with figures in
 relief.

கீ டம ம், *sub.* (ग्रामः) a village.

கீ டா, *sub.* colewort, greens, potherbs, grass.

கீ டா க் கு ண் டு, *sub. comp. of* கீ டா, *q. v.* and கு ண் டு,
 a stem or stalk; a kind of colewort which grows high.

கீ டே, *postposition*, beneath, under; *adv.* down, downwards.

கீ டி கி மது—டி னே ன்—டி வே ன், *v. a.* to split,
 to tear, to scratch, to lacerate; to carve.

- குடல், *sub.* the inside, the entrails; see உடல்.
- குடியானவன், *deriv. noun*, from குடி, with which it is synonymous; an inhabitant, a countryman, a labourer.
- குடை, *sub.* an umbrella.
- குணம், *sub.* (गुणः) temper, disposition, natural quality; sometimes used for good disposition.
- குதிக்கிற து—திஞ் தேன்—திப்பேன், *v. n.* to leap, to spring, to jump for joy.
- குதிரை, *sub.* a horse.
- குதிரைக்காரன், *sub.* from குதிரை, *q. v.* and காரன், *q. v.* a horseman, a groom.
- குத்துகிற து—தினேன்—துபேன், *v. a.* to prick, to pierce, to sting, to stab; to pound in a mortar.
- கும்பு, *sub.* a bow, a reverence.
- குரு, *sub.* (गुरुः) a religious instructor or director; *Lat.* sacerdos.
- குருபன், *sub.* a blind man; குருடி, a blind woman.
- குருடுகிற து—டனேன்—டுபேன், *v. n.* to be blind.
- குருட்டு, *sub.* blindness; used adjectively, blind.
- குருவானவன், see குரு: ஆனவன் *redundant*, as ஆவது, A. G. Part 5 of Sect. 117.
- குர்ஹை, *sub.* a scream or cry expressing woe.
- குலம், *sub.* (कुलं) a caste, a race, a tribe, family or house.
- குழி, *sub.* a pit, a hole, a ditch, a grave.
- குளம், *spelt also*, கோளம், *sub.* a tank, a pond; used for domestic purposes; whereas ஏரி is a much larger reservoir used for the irrigation of land.

குலமகி மது—மனேன்—மவேன், *v. n.* to speak inarticulately—confusedly, to stammer.

குளிசுகி மது—ளிர்நதேன்—ளிசுவேன், *v. n.* to be cold; to be refreshed.

குளிர்க்கி மது—ளிர்ந்தேன்—ளிர்ப்பேன், *v. a.* to make cold, to cool.

குளிர்ச்சி, or better, குளிர்ந்தி, *sub.* cold.

குளிப்பாட்டுகி மது, *written also*, குளிர்ப்பாட்டுகி மது and குலப்பாட்டுகி மது—பாட்டினேன்—பாட்டுவேன், *v. a.* to bathe, to wash.

குலநத, *corrupted for* குளிர்நத, *past part. from* குளிசுகி மது, *q. v.*

குலஹம, *sub.* cold, coolness.

குமரம், *sub.* cruelty, obstinacy.

கூ, *interj.* (कू) of lamentation.

கூசுகி மது—சினேன்—சுவேன், *v. n.* to fear, to be afraid, to be daunted, to be put to the blush.

கூட, *infin. from* கூடுகி மது, *q. v.* used adverbially, together. *Sometimes it merely strengthens an assertion:* as, கேட்டேன்கூடக் கேட்டேன், I have heard it, indeed I have heard it.

கூடு, *sub.* a nest, a cage.

கூடுகி மது—டனேன்—டுவேன், *v. n.* to unite, to club together; to be possible; *Fr.* se joindre, *etiam veneriè*, d'ou vient qu'il faut user de ce verbe et de ses composès avec circonspection. *M.S. Dict.*

கூடும், *impers. v. neut. fut. from* கூடுகி மது, *q. v.* it may be, it is possible.

கூட்டம், *sub.* a crowd, an assembly, a tribe, an association.

கூடாஸி, *sub.* a companion, a colleague, an associate, a partner.

கூட்டுகிறதூடேனென்—டுவேண், *v. a.* to unite, to cause to associate, to conjoin; to add up.

கூட்டிகிறதூடேன்—டடுவேண், *v. a.* and *n.* to hail, to call to, to shout out.

கூலி, *sub.* hire, wages.

கூவுகிறதூவேனென்—வுவேண், *v. n.* to crow, to coo as doves.

கேஞ்சுகிறதூசேனென்—சுவேண், *v. n.* to beg coaxingly, to entreat humbly and earnestly.

கேட்கிறதூ or கேட்குகிறதூ or கேட்குகிறதூ—கேட்பேன்—கேட்ப்பேன், *v. a.* and *n.* to hear, to obey; to ask.

கை *sub.* the hand, the arm; the sleeve of a coat. Like *χείρ* and *manus*, this word also signifies, by analogy, an elephant's trunk.

கேசம், *adj.* small, little; *sub.* smallness; *adv.* little by little.

கேடடி, *sub.* a parasitical plant; a flag or ensign.

கேடடி or கேடடியது, *neut. conj. deriv. from* கேட்டுடம், cruelty; *literally*, it is a cruel thing, what is cruel—horrible. A. G. Sect. 125 and 126.

கேடடியாஸி, *sub.* a Banian tree (*Ficus Indica*).

கேட்டுக்கிறதூ—டுத்தேன்—டுப்பேன், *v. a.* to give (to a third person). A. G. Part 1 of Sect. 110.

கோடுறுட, *sub.* fierceness, violence, tyranny, cruelty, hard-heartedness.

கோப்துட, *sub.* the stone of fruits.

கோண்டு போகிறது, *v. a. comp. of* கோண்டு *from* கோண்டுகிறது, *q. v. and* போகிறது, *q. v. to take away, to remove, to carry along.*

கோண்டுவந்துவடுகிறது, *v. a. comp. of* கோண்டு *from* கோண்டுகிறது, *q. v. வந்து from* வருகிறது, *q. v. and* வடுகிறது, *q. v. to advance in argument, to adduce.*

கோத்து, *sub.* a bunch, a clump, a bush.

கோப்பலிச்சுகிறது or கோப்பலிச்சுகிறது—லிச்சு—லிச்சு, *v. a. and n. to rinse the mouth, to gargle; to rise in blisters.*

கோப்பு, *sub.* a branch.

கோம்பு, *sub.* a bough or branch; a horn of an animal; the sign டே.

கோல்லை, *sub.* a back yard; corn or grain growing on high ground and not watered artificially.

கோலலிச்சு, *sub. comp. of* கோலலி, a brand, *and* லிச்சு, a short stake; a firebrand made of wood; *Lat. teda.*

கோலலிச்சு—கோலலி—கோலலி—கோலலி—கோலலி, *v. a. to take, to receive; to buy; to marry; to obtain (sleep). For its use in composition see A. G. Part 1 of Sect. 106.*

கோ, *interj.* expressive of grief.

கோலா, *sub.* a hatchet.

கோலுபநாஸ்த, *sub. comp. of* கோலுப, the West wind, *and* நாஸ்த, a day; the summer season.

கோணிலக, *sub.* cotton canvas—called in India, from the Tamul name, gunny: sacks made of such canvas.

கோடக்கிமது—டத்தேண்—டப்பேண், *v. n.* from the *sub.* கோடம், which is from the Sanscrit कोपः, wrath; to grow angry, to be enraged.

கோடக்கிமது—டத்தேண்—டப்பேண், *v. a.* to run through, to transfix; to string or thread (beads).

கோலல், *sub.* a temple or pagoda, a church.

கோழி, *sub.* a domestic fowl, whether cock or hen.

கோலிலகக்குதிரை, *sub.* a mare. The word கோலிலக designates also the female of the ass.

கந்தணம், *sub.* (क्षणः) an instant, a moment.

சகதி, *sub.* (शदः) mud, a puddle.

சகல், *adj.* (सकल) all, the whole; whence சகலம், *neut. sub.* every thing; சகலர், *masc.* every body.

சலுககேடு, *sub. comp. of* சலுக, honour, *and* கேடு, destruction; a disgraceful action, turpitude.

சஞ்சலம், *sub.* (चञ्चलं) anxiety, embarrassment, wavering.

சபாசூ, *sub.* a ceremony, whether of marriage, burial, religion, or of compliment.

சடுதி, *sub.* suddenness, quickness, surprise.

சட்டல, *sub.* a jacket, any sewn upper garment.

சண்டல, *sub.* a tumult, a quarrel, a battle.

சுறுகு, *sub.* flesh; also like the Greek word *σαρξ*, the pulp of a fruit.

சுஞ்சுடம், *sub.* (शब्दः) a sound; also as *φωνή* and *vox*, a voice, a word.

சுருகுடி, *sub.* a bustle, a noise made by a crowd; also like *ὄχλος* and *turba*, the crowd itself.

சுருகிக் கீ ம கு—சுஞ்சுடுண்—சுட்புடேண், *v. a.* (सन्धिः) to strike against, to come in contact with, to meet, to strike (the eye or ear).

சுருகுருண், *sub.* (चन्द्रः) the moon.

சுருகேகடம், *sub.* (सन्देहः) doubt.

சுருறுகு, *sub.* a fair, a market where goods are sold on certain days.

சுருகேரூடம், *sub.* (सन्तोषः) joy, pleasure.

சுமரீஞ்சுண், *sub.* (समर्थ) a capable or skilful man, an industrious man.

சுமண், *sub.* (सम) equality, the middle; the deity death; so called perhaps because "*æquo pulsat pede pauperum tabernas regumque turres;*" *adj.* level, even.

சுமரகு, *sub.* certain castes bury their dead in a sitting posture, the legs crossed; this word expresses that posture.

சுமடம், *sub.* (समीपं) vicinity, nearness; *adj.* near, nigh.

சுறுமக்கீ ம கு—சுறுமஞ்சுண்—சுறுமட்பேண், *v. a.* to dress victuals, to cook.

சுறுமடம், *sub.* (समयः) an occasion, a favourable moment, an opportunity; a general term for the sects of philosophy.

சம்பாதிக்கிறது—தித்தேன்—திப்பேன், *v. a.*
(सम्पादित) to get, to acquire, to attain ; to enjoy.

சம்பரம், *sub.* (सम्भारः) plenty, abundance, completeness.

சம்பவக்கிறது—வத்தேன்—வப்பேன், *v. a.*
to suffer or enjoy ; *Gr.* πάσχειν.

சம்மதி, *sub.* (सम्मतिः) consent, approbation.

சம்மதிக்கிறது—தித்தேன்—திப்பேன், *v. n.*
from the sub. to consent, to agree to.

சம்மந்தம், *sub.* (सम्बन्धः) connection, alliance.

சயக்கிண, *sub.* a sign, a wink, a beckoning.

சரசம், *sub.* a jest, raillery, pleasantry, banter.

சரம், *sub.* a row or arrangement in a line, a garland,
a string of precious stones.

சரி, *adj.* just, right, equal.

சரிபேரணது, *phrase*, it is all right, it hath been adjusted.

சரிதம், *sub.* (शरीरं) form, the body, whether of man
or other animals.

சலசல, a natural word, representing the rippling of
water, or the whispering of wind through the foliage
of trees.

சலாகுக, *sub.* (शलाका) a spit, a probe, a
ramrod.

சலக்கிறது—லத்தேன்—லப்பேன், *v. n.* to be
sorrowful, to be dejected.

சலப்பு, *sub.* sorrow, dejection.

சைம், *sub.* (शव) a corpse.

சுபனம், *sub.* written also சுசுனம், (सवनं) a prophecy, an augury, deduced usually from the flight of birds.

சுயம், *spelt also,* சுக்கு, *adv.* a little; when used with the affix உம் and a negative it signifies not even a little, not at all.

சுனி, *sub.* (शनिः) Saturn; a devil.

சுநி மது—சுமே மண்—சுநி பெண், *v. n.* to die.

சுநுட, *sub.* a wink, a hint.

சுநுகம், *spelt also,* சுநுகம், *sub.* (probably from ह्यग्नं) the dung of cattle.

சுநுகி and சுநி, see சுநுகம்.

சுநி, *sub.* a span.

சுநி, *sub.* boiled rice.

சுநி, *sub.* (जातिः) a caste, a race, a kind, a sex.

சுநி க்கி மது—சுநி க்கி—சுநி பெண், *v. n.* to persevere, whether with constancy or obstinacy, to be obstinate.

சுநி க்கி மது—சுநி, *q. v.* and சுநி, *q. v.* a horse of caste, *i. e.* of good caste; as we say a man of family, *i. e.* of good family.

சுநி, *sub.* perseverance, constancy, obstinacy.

சுநி க்கி மது—சுநி—சுநி பெண், *v. a.* to apply (one thing to another); to shut, but without locking, to close; to put garlands on an image; to apply (ashes to the forehead).

சுநி க்கி மது—சுநி—சுநி பெண், *v. a.* to eat and drink (a meal).

சுநி, *sub.* (यामः) a watch or period of three hours.

சாம்பல், *sub.* ashes.

சாம்பல்பூசணிக்காய், *sub. comp. of* சம்பல், *q. v.* and பூசணிக்காய், a gourd; a gourd of an ash colour. Probably the same variety (*cucurbita hispida*) as the கல்யாணப்பூசணிக்காய், so called from the custom of serving it up at weddings. "Espece de longue citrouille, que les voleurs ne derobent jamais." *M.S. Dict.*

சாயல், *sub.* a shadow, likeness, resemblance, image.

சாய்கிறதாய்நகேண்யேண், *v. n.* (perhaps from *सै-सायति*) to bend, to decline, to go down (the sun).

சாயங்காலம், *sub.* (सायंकालः, *comp. of* साय, evening, and काल, time) the evening; *metaph.* the time of death.

சாய்வ, *sub.* a slope, a declivity; ardent desire; *Lat.* concubitus.

சால or சாலநெல்லு, *sub.* a sort of rice of superior quality.

சாவ, *sub.* (शव) death.

சாவகிறது, *written better,* சாகிறது, *q. v.*

சாஸ்திரம், *sub.* (शास्त्रं) a science, an art; sooth-saying.

சாஸ்திரி, *sub.* (शास्त्रिन्) one read in the sciences, a doctor.

சாஷ்டாங்கம், *sub.* (स,with,अष्टन्, eight, अङ्ग, a member) a reverence by the prostration of the eight members, *viz.* the hands, the feet, the shoulders, the breast and the forehead.

சீக்ஞ, *a natural word*, expressive of force and rapidity.
 சீரிக்கி மது—ரிஞ் தேண்—ரிப் பேண், *v. n.* to laugh,
 to smile.

சீல, *adj.* some.

சீலவ, *sub.* expenditure, money for expenses; *Lat.*
viaticum; permission or leave.

சீபண், *proper name*, (शिवः) the deity Shiva.

சீமது, *adj.* little, a few, some.

சீணக்கி மது, *spelt also*, சீணக்கி மது—ணக்
 தேண் or ணந் தேண்—ணப் பேண் or ணப்
 பேண், *v. n.* to be angry.

சீக்கிரம், *sub.* (शीघ्रं) quickness, haste.

சீச்சி, *interj.* fie! fie! “Ceux qui savent vivre, ne
 disent jamais ce mot devant les personnes de dis-
 tinction, ni hors du discours familier.” *M.S. Dict.*

சீதம், *sub.* (शीतं) cold.

சீரீமல, *sub.* (*perhaps from* सीमा) a country, a district.

சீமான், *sub.* (श्रीमान्) a goodman, a host; an
 opulent man.

சீல, *sub.* (चेल) a cloth, clothes.

சீபணம், *sub.* (जीवनं) life, a livelihood.

சீமக்கி மது—மிக் தேண்—மிப் பேண், *v. n.* to
 hiss, to puff.

சீடண், *sub.* (शिष्यः) a disciple, a pupil.

சீடுக்கி மது—சுப்பேண்—சீடுவேண், *v. a.* to burn,
 to roast, to bake.

சீத்தி, *sub.* (शुद्धिः) purity, cleanness; *adj.* clean, pure.

- சுத்திகரம், *sub.* (शुद्धि:करण) purification.
- சுல்லா, *adj.* still, quiet, lazy; *generally used as an adv.* quietly, simply, only.
- சுருங்கி மது—சுருங்கி ணெண்—சுருங்கி வேண், *v. n.* to shrink, to shrivel.
- சுருட்டு or சுறுட்டு, *sub.* a roll or scroll: hence the word *chooroot*, used by the English in India, to signify a roll of tobacco leaf, *i. e.* a segar.
- சுலபம், *sub.* (सुलभं) facility, brevity; *as an adj.* easy, short.
- சுழலுகி மது—சுழலு ணெண்—சுழலு வேண், *v. n.* to revolve, to whirl round; *Lat.* verti in gyrum.
- சுழம் மது—சுழம் ணெண்—சுழம் வேண், *v. a.* to cause to revolve, to whirl round, to turn.
- சுஃதாஃ, *a natural word*, expressing the sense of oppression or suffocation produced by heat.
- சுஃ, *a natural word*, expressing rapidity of action; also, smarting pain.
- சுஃகம் or சுஃகு, *sub.* vivacity, fervour, activity; sharpness, haste.
- சுஃ, *sub.* a circuit, a round about way; *adj.* circuitous.
- சுஃகி மது—சுஃ ணெண்—சுஃ வேண், *v. a.* to surround, to envelope, to pass round.
- சுஃநாஃ, *sub.* an unlucky day.
- சுஃ, *infin.* from சுஃகி மது, *q. v.* used adverbially, around.
- சுஃகி மது—சுஃந தேண்—சுஃ வேண், *v. a.* to surround, to environ.

சேடடி, *sub.* a shrub.

சேடி, *sub.* a merchant, one of the caste of merchants.

This word is not synonymous with வசியன், the third of the four orders of Hindoos; but denotes a certain subdivision of that order: a female of this caste is called சேடிச்சி.

சேய்க்கிறது—சேய்தேன்—சேய்ப்பேன், *v. a.* to do, to make.

சேய்தி, *sub.* news, intelligence.

சேல்லுகிறது—சேன்றேன்—சேல்லுபேன், *v. a.* and *n.* to receive; to pass (to a place), to pass (money), to pass (with regard to time); to stand good in law; to be expended. For one of its uses see A. G. Part 1 of Sect. 110.

சேவ, *sub.* the ear.

சேவ்வை, *adj.* straight, direct, right.

சேணம், *sub.* a saddle.

சேதம், *sub.* (हृद) loss, damage.

சேமம், *sub.* (क्षेम) interment, burial.

சேம்க்கிறது—மீத்தேன்—மீப்பேன், *v. a.* to bury.

சேருகிறது—சேர்ந்தேன்—சேருபேன், *v. a.* and *n.* to be collected, to assemble, to approach, to arrive at.

சேறு, *sub.* mire, mud.

ஹசயக்கிண, see சயக்கிண.

சேரரிகிறது—ரீந்தேன்—ரீபேன், *v. n.* to glide down (as corn from a heap), to shower down, to trickle down.

சேரகூகி மது—கூகி ணேண்—கூகி ணேண், *v. a.* to sheath, to stick in (the bosom—a girdle—the pocket, &c.)

சேரல்வகி மது—சேர ணேண்—சேர ணேண், *v. a.* to say, to speak, to tell.

சேரகூகி மது—கூகி ணேண்—கூகி ணேண், *v. a.* (शोधनं) to examine, to try.

சேரகூகி மது, *sub.* (ज्योतिषं) astronomy, astrology.

சேரகூகி மது, *sub.* (स्वपन) a profound sleep, a lethargy.

சேரகூகி மது, *sub.* languor, faintness, a swoon; idleness.

சேரகூகி மது, *sub.* a cloth of eight cubits length, worn around the waist by men.

சேரகூகி மது, *sub.* a grove.

சேரகூகி மது, *sub.* boiled rice; the pith of certain palms of which a kind of sago is made.

சேரகூகி மது, *sub.* (स्त्री) like Γυνή, signifying a woman generally, or a wife in particular.

சேரகூகி மது—கூகி ணேண்—கூகி ணேண், *v. a.* (स्तुतिः) to praise, to flatter.

சேரகூகி மது, *sub.* memory, recollection, reason.

சேரகூகி மது, *sub.* (न्यायः) justice, reason, right, propriety.

சேரகூகி மது, *sub.* (ज्ञानं) wisdom, intelligence, spirituality.

சேரகூகி மது, *sub.* quasi சேரகூகி மது, in contradistinction to சேரகூகி மது, the father's younger brother, and சேரகூகி மது, the father's elder brother; a father.

தகருகிறத—தகருதேன்—தகருவேன், *v. n.* to fall to pieces, to break in pieces.

தகுகிறத—தகுகேன்—தகுவேன், *v. n.* to be fitting or proper ; *Lat.* convenire. A. G. Sect. 84.

தறுகிறத—தறுகருதேன்—தறுகவேன், *v. a.* to hinder, to forbid, to stop.

தங்கப்பட்டு, *sub.* the girth of a saddle.

தங்கிறத—தங்கினேன்—தங்குவேன், *v. n.* to rest, to stay, to halt, to sojourn.

தங்குகிறத, *see* தங்கிறத.

தடவகிறத—தடவனேன்—தடவேன், *v. a.* to touch, to rub, to stroke ; *Lat.* palpare.

தட்ட, *sub.* a stick, a cudgel.

தட்டி, *a natural word*, expressing suddenness.

This word, like all those of a similar nature, is used with the verb எண்கிறத, which seems to serve as a kind of introduction to what has of itself no regular meaning in the language. A. G. Part 1 of Sect. 99.

தடபக்கிறத—தடபகருதேன்—தடபட்பேன், *v. a.* to hinder, to obstruct.

தட்டுகிறத—தட்டுனேன்—தட்டுவேன், *v. a.* to pat, to rap, to knock.

தண்ணல், *sub.* burning coal.

தண்ணீர், *sub. comp. of* தண், cold, *and* நீர், water ; cold water, water generally. In common language பச்சுதண்ணீர் is cold, *literally*, green or raw water ; so called because it has not been boiled.

தருதரவணம், *sub. comp. of* दन्त, a tooth, *and* धावनं, cleansing; the act of cleaning the teeth.

தருதிரம், *sub. (तन्त्रं)* a trick, a stratagem, a device.

தப்புக்கி மது—வந்தேதன்—வப்பேன், *v. causal from* தப்புகி மது, *q. v.* to cause to escape.

தப்புகி மது—வேணென்—பவேன், *v. n.* to escape.

தம்பு, *sub.* a younger brother, a younger male first cousin; used also, in familiar discourse, by any person to one much his junior.

தயம, *spelt also,* தயர், *sub.* curdled milk.

தருகி மது—தருதேன்—தருவேன், *v. a.* to give.

A. G. Part 1 of Sect. 110.

தலை, *sub.* the head, a principal.

தலைப்பாடு, *sub. comp. of* தலை, *q. v.* *and* பாடு, a cloth, *or properly* the warp before it is crossed by the woof; a turban. “Linge de trente coudées, dont on ceint la tête.” *M.S. Dict.*

தவம், *sub. (तपः)* penance.

தவகி மது—வவேணென்—வவேன், *v. n.* to totter, to stumble, to make a false step, to err.

தவக்கி மது—வந்தேதன்—வப்பேன், *v. n.* to be fatigued, to be sinking from weariness.

தவர, *infin. of* தவருகி மது, *used adverbially,* except, beside. A. G. Part 3 of Sect. 100.

தழவுகி மது—வேணென்—வேன், *v. a.* to encompass with the arms, to embrace.

தலுப்புகி மது—ம்பவேணென்—ம்பவேன், *v. n.* to undulate, to shake (as water in a vessel which is moved).

தளருகி றது—தளர்நதேன்—தளருவேன், *v. n.*
to be relaxed, to be infirm—feeble—decrepid.

தலாகி றது—தலாநதேன்—தலாவேன், *v. n.* to
be fettered.

தலாக்கி றது—தலாத்தேன்—தலாப்பேன் *v. a.*
to fether the legs of an animal when turned out to
feed, to fether generally.

தலவாய், *sub.* a juncture, an opportunity, a time.

தம்மம், *sub.* (धर्मि) charity, virtue, such as leads to
good works.

தம்மஉடன், *sub.* (धर्मिष्ठ) a charitable person, a
man of good works.

தனித்தனியாய், *adv.* reduplication of தனி, alone;
one by one, separately.

தன்றம், *sub.* mode or manner; see இத்தன்றம்.

தாக்கி றது, *syncope for* தாக்குகி றது—தாக்கி
ணைன்—தாக்குவேன், *v. a.* to combat, to
come against, to butt, to dash against; to attain.

தாங்கி றது—தாங்கிணைன்—தாங்குவேன்,
v. a. to support, to endure; to ward off; to lean
upon.

தாட்டணிவார், *written also*, தாப்பணிவார்
and தாம்புணிவார், *sub.* a thong to fasten the
saddle to the bridle or halter; a bearing rein.

தாண்டுகி றது—தாண்டிணைன்—தாண்டு
வேன், *v. a.* to jump over, to skip over, to
surmount.

தாவலா, *written also*, தாவலா, *sub.* an alleviation,
a melioration; *adj.* well.

தான், *reflect. pron.* himself, herself, itself. A. G. Part 1 of Sect. 57.

தடர், *see* தடர்.

தட்டு, *sub.* abuse, scolding, imprecation.

திண்ணை, *sub.* a kind of bench made of brick or mud, and usually occupying the portico and outside of an Indian house.

தரையம், *sub.* (द्रयं) riches, money.

தரையபான், *sub.* (द्रयमान्) a rich man.

தரஊ, *sub.* abundance; *adj.* abundant, numerous, thick or in crowds.

தராணி, *spelt also* திரணி, *sub.* strength, ability; possessions; dignity; talent.

தரிகிறகு—தரிநதேன்—தரிவேன், *v. n.* (तिर्यक्) to wander, to vacillate.

தரிக்கிறகு—தரித்தேன்—தரிப்பேன், *v. a.* to twist a rope, to turn a handmill.

தருகிறகு—ருடனேன்—ருடவேன், *v. a.* to steal.

தருட்டு, *sub.* a theft.

தரும்ப, *infin. from* தரும்புகிறகு, *q. v. used adverbially*, again. A. G. Part 6 of Sect. 96.

தரும்புகிறகு—ரும்பனேன்—ரும்பவேன், *v. n.* to turn, to return, to turn back.

தருவஊம், *sub. comp. of* தரு, sacred, and ஊம், mind; the will (of God—of a king—of any great personage).

தமக்கிறகு—மநதேன்—மப்பேன், *v. a.* to open.

- தினம், *sub.* (दिनं) a day.
- தினநதினம், *adv.* (தினம் repeated) daily.
- தின்கிமது—தினேமண்—தினேபண், *v. n.* to eat;
more commonly used with respect to animals than men.
- தினஹம், *sub.* evil; especially death.
- தி, *sub.* fire. “*Au Maduré, ne se dit que du feu de l’incendie.*” *M.S. Dict.*
- திட்டுகிமது—டினேண்—டிடுவேண், *v. a.* to sharpen; to beat rice from its husk.
- திஹம், *sub.* evil.
- திருகிமது—திர்நதேண்—திருவேண், *v. n.* to be settled or cleared up, to finish, to cease; to be cured.
- திர்க்கிமது—திர்க்கதேண்—திர்ப்பேண், *v. a.* to finish, to settle (a dispute, an account), to expiate (an offence), to pay a debt; *Lat.* luere; to correct.
- திர்க்கம், *sub.* (तीर्थं) water, usually holy water.
- திர்ப்பு, *v. sub.* from the verb திர்க்கிமது; a decision, an award of arbitrators.
- திர்மாணம், *sub.* a decision, a decree.
- திர்ஹை, *sub.* a judgment of condemnation or acquittal, a sentence of death.
- திஹைண், *sub.* an evil action, ill luck.

- துக்கம், *sub.* (दुःखं) sorrow, grief, mourning.
- துபங்கிமது—பங்கிணேண்—பங்குவேண், *v. a.* to begin.
- துபருகிமது, or better, தோபருகிமது—பர்நதேண்—பருவேண், *v. a.* to follow, to pursue.
- துடிக்கிமது—டித்தேண்—டிப்பேண், *v. n.* to pant, to throb, to struggle, to twitch or be convulsed.

துறுப, *sub.* the thigh.

துறுபக்கிமது—துறுபந்தேன்—துறுபுபேன், *v. a.*
to wipe.

துண்கிமது—துணிகதேன்—துணிகேபன், *v. a.*
to dare, to venture to do.

துணுக்கு, *a natural word*, expressive of shuddering.

துண்பம், *sub.* a piece, a morsel.

துண்டு, *sub.* a piece, a morsel.

துரகம் *sub.* (तुरगः) a horse.

துரிகம், *sub.* (दुरितं) misfortune, evil, calamity.

துவக்கிமது, *sync. for* துவக்குகிமது—வக்கி
ணேன்—வக்குவேன், *v. a.* to begin.

துவலுகிமது—வண்டேன்—வலுவேன், *v. n.*
to yield, to warp, to shrink, to bend. “*Au Maduré,*
le debiteur, qui ne peut payer, être a la merci de
son creancier.” *M.S. Dict.*

துவ்வரி, *spelt usually*, துவ்வரி, *sub.* a drop.

துவ்வலுகிமது—வ்வரிணேன்—வ்வலுவேன், *v. n.* to
leap, to skip, to jump for joy.

துவ்வசனம், *sub.* (दुर्वचनं, *particle implying ill*, वचनं,
speech) abuse, improper language.

துன்பம், *sub.* affliction, calamity, adversity.

துக்கம், *sub.* sleep.

துக்கிமது, *sync. for* துக்குகிமது—கிணேன்—
கேபன், *v. a.* to lift, to weigh, to carry suspended,
to lend the hand to raise one who is fallen.

துங்கிமது—துங்கிணேன்—துங்குவேன், *v. n.*
to sleep.

துண்டி, *sub.* a hook, a fishing hook.

தூரம், *adj.* (दूर) far, distant.

தூவுகிறதூ—தூணை—தூவேண், *v. a.* to sprinkle, to strew lightly.

தேய்வம், *sub.* (देवः) a deity.

தேரிகிறதூ—தேறதேண்—தேவேண், *v. n.* to see, to know, to understand; to select. *Frequently used impersonally in the future*: as, எனக்குத் தேரியும், it is known to me, *i. e.* I know.

தேரு, *sub.* a street.

தேருவ, *see* தேரு.

தேரிகிறதூ—தேறதேண்—தேவேண், *v. n.* to be clear, to grow clear.

தேரிக்கிறதூ—தேறதேண்—தேவேண், *v. a.* to sprinkle, to strew, to sow.

தேறிக்கிறதூ—தேறதேண்—தேவேண், *v. n.* to snap or break off; to splash about as water when beaten; to start (the eye out of the head), to break (water against rocks); *v. a.* to fire pellets from a bow: தேறவேல், a pellet bow.

தேடுகிறதூ—தேடுணை—தேடுவேண், *v. a.* to seek.

தேய்க்கிறதூ—தேய்தேண்—தேயவேண், *v. a.* to scrub, to clean by rubbing.

தேவன், *sub.* (देवः) a deity.

தேவாதினம், *sub.* (देवादिन) the providence of God; *used adverbially, signifies by chance, or rather the Lat. divinitus.*

தேறிகிறதூ—தேறதேண்—தேவேண், *v. n.* to be comforted, to take courage, to rally.

தே ம் ம கி ம து—ம னே ன்—ம லே ஷன், *v. a.* to console, to animate.

தே ண், *sub.* honey.

ஹ த க் கி ம து—ஹ த க் தே ண்—ஹ த ப் பே ண், *v. a.* to prick, to sew, to penetrate, *both lit. and metaph.*

தோ ங் கி ம து—தோ ங் கி னே ண்—தோ ங் கு ஷே ண், *v. n.* to hang down.

தோ ப ரு கி ம து—ப ர் ந தே ண்—ப ரு ஷே ண், *v. a.* to bind, to tie; to follow.

தோ டு கி ம து—தோ ட் பே ண்—தோ டு ஷே ண், *v. a.* to touch.

தோ டு க் கி ம து—தோ டு க் தே ண்—தோ டு ப் பே ண், *v. a.* to make to adhere; to string flowers.

தோ டு, *sub.* a large vase, a trough.

தோ ந த ஹ, *sub.* trouble, inconvenience, difficulty: *a Teloogoo word.*

தோ ந தி, *sub.* the belly, the paunch.

தோ ப் ப, *a natural word* expressive of the noise which a heavy body makes when falling on the ground or into water.

தோ ப் ப ண், *see* த க ப் ப ண்.

தோ ய் க் கி ம து—தோ ய் க் தே ண்—தோ ய் ப் பே ண், *v. a.* to immerse.

தோ ல், *sub.* skin, leather, the pod or husk of seeds, the peel of fruit, the skin of kernels; *Lat.* cutis.

தோ ன் ம கி ம து—தோ ன் ம னே ண்—தோ ன் ம ஷே ண், *v. n.* to appear, to suggest itself (to the judgment, imagination or senses).

தேரடிம், *sub.* (दोषः) a sin, malignity, *whether*
physical or moral.

நக்கி மது, *sync. for* நக்குகி மது—நக்கி ணை—
நக்குவேண், *v. a.* to lick.

நச்சுநாகம், *sub. comp. of* நச்சு, *the adjective form of*
நஞ்சு, *poison, and* நாகம், (नागः) a snake; a
poisonous serpent.

நடக்கி மது—நடகுண்—நட்பேண், *v. n.* to go,
to walk, to take place, to be usual, to succeed.

நடு, *sub.* the middle.

நடை, *sub.* walk, gait, mien.

நடைகூடம், *sub.* a virandah, a porch, the entrance
of a house.

நதி, *sub.* (नदी) a river.

நமஸ்காரம், *sub.* (नमस्कारः) salutation, re-
verence, adoration.

நயம்பயம், *sub. comp. of* நயம், *kindness, and*
பயம், *fear; coaxing and threatening.*

நல்ல, *adj.* good.

நல்லுண், *sub. comp. of* நல், *good, and* லுண்,
temper; good fortune, happiness, good conduct.

நவம், *sub.* (नवं) newness; *adj.* new; the number
nine, *marked thus,* கூ.

நன்றம், *sub.* a good, a benefit, happiness.

நன்றம், *adv. from* நன்றம், *good; well.*

நாசம், *sub.* (नाशः) destruction, extinction.

நாடோடாறும், *adv.* daily.

நாடாண், *deriv. noun, from நாடு*, a country ; an inhabitant, the head of a village or district.

நாடி, *sub.* a dog.

நாலு, *num.* four ; marked thus, ஈ ; often used indefinitely for several.

நாழிகை, *sub.* an Indian hour of twenty-four minutes, used sometimes for the distance walked in that time.

நாடாண், *sub.* a natural day of twenty-four hours.

நாடாண்நாடாண், *adv.* daily, from day to day.

நாடிக்கிழை—நாடிக்கேண்—நாடிக்கேண், *v. n.* to stink.

நாடிப்பது, *num.* forty ; marked thus ஈய.

நாடிப்பதற்கு, *num. comp. of நாடிப்பது*, *q. v.* and அது, *q. v.*

நாடிவகை, *from நாடி* for *நாலு*, four, and *வகை*, a sort ; different kinds, all sorts, in all ways.

நிச்சயம், *sub.* (निश्चयः) certainty, ascertainment.

நிச்சயக்கிழை—யக்கேண்—யக்கேண், *v. a.* to ascertain, to verify, to be convinced of.

நித்தம் or நித்தியம், *adv.* (नित्यं) always ; as an *adj.* eternal, continual.

நித்திரை, *sub.* (निद्रा) sleep.

நிமிஷம், or *better*, நிமிஷம், *sub.* (निमिषः) a moment.

நிமித்தம், *sub.* (निमित्तं) cause, sake, a motive ; an augury.

நிமிஷம், see *நிமிஷம்*.

நிரம்புகிழை—நிரம்புகேண்—நிரம்புகேண், *v. n.* to grow full.

நிறுந், *sub.* a row, an arrangement in a line.

நிலம், *sub.* a place, the ground, the soil, the land.

நிலைகொண்டனாகிறது, *v. n.* from நிலை, station, and கொண்டனாகிறது, *q. v.* to be firm or settled, to be established.

நிலுவாகிறது or நிற்கிறது—நின்றேன்—நிலுவேன், *v. n.* to stand, to stay, to be durable.

நிழல், *sub.* a shade or shadow; *metaph.* protection.

நிறம், *sub.* colour.

நிறத்துகிறது—நித்தேன்—நித்துவேன், *v. a.* to make to stand, to stop; to place or set up.

நிறமடாண்மை, *sub.* (निमीनं) nakedness.

நிறமகிறது—நிறந்தேன்—நிறவேன், *v. n.* to be full; *the infin.* நிறமய is used as an adverb, fully.

நிறமவேறாகிறது—வேறானேன்—வேறவேன், *v. n.* to be accomplished or fulfilled (sacrifice or prayer).

நிற்கிறது, *see* நிலுவாகிறது.

நினைக்கிறது—நினைத்தேன்—நினைப்பேன், *v. n.* to think.

நின்ற, *vineiyech.* from நிற்கிறது, used with nouns of place in the local ablative to express motus à loco: as, கொண்டனின்றவந்தேன், I came from the church. A. G. Part 2 of Sect. 49.

நீக்கிறது, *sync. for* நீக்குகிறது—நீக்கினேன்—நீக்குவேன், *v. a.* to reject, to remove, to leave out, to do away, to subtract.

நிங்குகிறது—நிங்கினேன்—நிங்குவேன், *v. n.* to retire; to wear off, to come off.

நீட்டுகிறதும்—நீட்டினேன்—நீட்டுவேன், *v. a.* to stretch forth, to protract.

நீதி, *sub.* (नीति) justice, truth.

நீத்தம், *see* நீத்தம்.

நீந்துகிறது, *written vulgarly* நீச்சுகிறது—நீச்சினேன்—நீச்சவேன், *v. n.* to swim.

நீய், *pers. pron.* thou. A. G. Part 1 of Sect. 57.

நீர், *sub.* water, urine.

நீளம், *sub.* length.

நுழுகிறது—நுழுகினேன்—நுழுகவேன்; *v. a.* to enter crouching, to creep in.)

நுணி, *sub.* an end, extremity, tip.

நூறு, *num.* a hundred; *marked thus,* ழ.

நூற்றம்பது, *num.* a hundred and fifty; *marked thus,* ழூய.

நெஞ்சம், *written also* நெஞ்சு, *sub.* the heart; *metaph.* the mind, the soul, the will, the conscience.

நெடும, *sub.* length; *adj.* நெடு, long.

நெய், *sub.* ghee, melted butter.

நெரிக்கிறது—நெரித்தேன்—நெரிப்பேன், *v. a.* to break down with noise, to crush, to pound, to crack (the fingers).

நெருங்கிறது—நெருங்கினேன்—நெருங்கவேன், *v. n.* to be squeezed, to be crowded.

நெருப்பு, *sub.* fire.

நெல்லு, *sub.* rice, before it is freed from the husk, in India called by the English Paddy.

நெளிகி மது—நெளிகு தேன்—நெளிகு வெண்,
v. n. to wriggle, to writhe.

நெஊட்டுடம், *sub.* (निष्ठुरं) cruelty; *adj.* cruel.

நெசம், *sub.* affection; virtuous love.

நெஞ்சி, *spelt also* நெஞ்சு, *sub.* beauty, neatness,
 elegance; *adj.* beautiful, neat, elegant.

நெடும், *sub.* time, occasion; lateness; a crime or fault.

நெய்று, *sub.* a vow.

நெய்று, *sub.* yesterday.

நெளண்டி, *vineijech. from* நெளண்டு கி மது, to be
 lame; *used adjectively,* lame.

நெளகி மது—நெளிகு தேன்—நெளிகு வெண், *v. n.*
 to ache or smart; to be sick; *Lat.* dolere.

நெளவு, *sub.* sickness, pain.

பகல், *sub.* day, *correlative with* ஈர, night.

பக்கம், *sub.* (पक्षः) the side.

பசு, *sub.* hunger.

பசு, *sub.* (पशुः) *in Sanscrit* this word signifies an animal
in general, but in Tamul by *antonomasia*, an ox, or,
more commonly, a cow: thus in Italian the word
animale is used colloquially for a hog.

பசுஹம், *sub.* greenness; *adj.* பசும் or பச்சு or
 பச்சுஹம், green, raw.

பச்சுஹம் கி மது—ஹம் தேன்—ஹம் வெண், *v. n.*
 to be dim or overcast, as the countenance or eyes of
 a dying man.

- பஞ்சாடம், *sub.* the age of a horse or bullock.
- பஞ்சு, *sub.* cotton, wool.
- பபருகி மது—பபர்ந தேண்—பபரு வேண், *v. n.*
to spread.
- பபடி, *sub.* a measure, a manner, degree; the step of
a door. A. G. Sect. 153.
- பபடிக்கி மது—பபடித் தேண்—பபடிப் பேண், *v. a.*
to learn; to read, to chant, to recite.
- பபடிப்பக்கி மது—பபடித் தேண்—பபடிப் பேண், *v. causal,*
to cause to learn, to teach. *Governs two Accusatives.*
- பபடுகி மது—பபடிப் பேண்—பபடு வேண், *v. a.* to suffer;
to be the patient in an action. A. G. Sect. 76 and 107.
- பபடுக்கை, *sub.* a bed, a couch.
- பபடுக்கி மது—பபடுத் தேண்—பபடுப் பேண், *v. n.* to
lie down.
- பபடுத்துகி மது—பபடுத் தேண்—பபடு வேண், *v. causal,* to
cause to suffer. A. G. Sect. 107.
- பபடுபயாச்சி, *sub.* one of a particular caste of
Soodras or cultivators; *synonymous with* பபடுபயாச்சி.
- பபட்சம், *written also* பபக்கம், *sub.* (पक्षः) love, affec-
tion, partiality; the side.
- பபடிக்காடு, *sub.* a hamlet, a woodland village: “பபடி-
க்காடு லேவெங்கி மது, aller vendre par les
villages.” *M.S. Dict.*
- பபடிணி, *sub.* the state of fasting, or rather, of subsisting
on very light diet; regimen.
- பபணம், *sub.* (पणं) a fanam; a silver coin of which
forty-five make a Star Pagoda (புலகாசன்).
The fanam varies in value in different parts; at

Madras it is equal to about $2\frac{1}{8}d$. There are likewise gold fanams, chiefly in use on the Western side of the Peninsula: the word is also used, like the *Lat.* nummus, for money in general.

பணிகிறதும்—பணிநதேன்—பணிகேபன், *v. n.*
to stoop, to lower or humble one's self.

பணியாரம், *sub.* a cake, a fritter.

பண்பாரம், *sub.* one of a peculiar sect of Shaivas, who, though not Brahmans, devote their lives to religion and subsist on charity.

பண்ணுகிறதும்—பண்ணிகேன்—பண்ணுகேபன், *v. a.* to make, to do.

பதலம், *written also* பதனம், caution, care, circumspection.

பதற்கிறதும்—பதற்கேன்—பதற்கேபன், *v. n.*
to be in a hurry, to be over hasty.

பதங்கிறதும்—பதங்கேன்—பதங்கேபன்,
v. n. to crouch, to skulk for the purpose of concealment.

பதக்கிறதும்—பதக்கேன்—பதக்கேபன்,
v. n. to palpitate, to pant.

பத்தி, *sub.* (भक्तिः) piety, faith.

பத்து, *num.* ten; *marked thus*, ப: *sometimes used indefinitely*, as பத்துப்பேர், a number of persons.

பத்துகிறதும், *see* பற்றுகிறதும்.

பயணம், *sub.* (प्रयाणं) a journey.

பயநதேன், *def. v.* *when used separately*, it has only the past tense; but it is generally employed in conjunction with the auxiliary verb இருக்கிறதும், or the verb படுகிறதும்; I feared.

பயம், *sub.* (भयं) fear.

- பயி, *sub.* grain of various sorts, as growing in the fields, legumes or pulse.
- பரம, *adj.* (परम) great, grand; *never used but in composition.*
- பரமரங்குண், *sub.* a simpleton.
- பரமரங்கு, *sub.* inattention, careless gaping, absence of manner.
- பரிசாசம், *written also* பரியாசம், *sub.* (परिहासः) a joke, drollery, pleasantry, mockery.
- பரிச்சேதம், *sub.* (परिहृद) total destruction; *used adverbially, with a negative, it denotes positive refusal, and may be rendered* absolutely not, positively not.
- பரிமலம், *sub.* (परिमलः) a pleasing odour.
- பரியந்தம், *sub.* (पर्यन्तं) a boundary, a measure; *adv.* until.
- பல, *adj.* different, several, many.
- பலன், *spelt also* பலம், profit, advantage, reward.
- பழம், *adj.* old, *from* பரும, age.
- பழம், *sub.* a ripe fruit.
- பருகு, *sub.* a hay or straw band.
- பருப்பு, *sub.* a brown colour, *properly* the colour of dead leaves.
- பருபயகு, *vineikkoorrippoo or conjugated derivative, from* பரும; what is old, not recent, ancient; cold rice boiled the preceding night and usually forming the morning meal.
- புலுபுலு, *a natural word,* expressing the glimmer of twilight, the glitter of a spangle.
- புலுபுலும், *sub.* a hollow, a valley, a depth, a hole.

பறக்கிறதும்—பறந்தேன்—பறப்பேன், *v.n.* to fly.

பறக்கிறதும்—பறத்தேன்—பறப்பேன், *v. a.*

to obtain possession by seizure; to pillage; to cull; to pounce on.

பற்றவைக்கிறதும்—ஹைத்தேன்—ஹைப்பேன், *v. a.* to light, to set fire to.

பற்றுகிறதும்—பற்றினேன்—பற்றவேன், *v. a.*

to seize, to take; to overtake; to kindle, to excite; to attach one's self to; to consider, to take into account.

பாடு, *sub.* a turban; see தலைப்பாடு.

பாக்கியம், *sub.* (भाग्यं) happiness, good fortune.

பாக்கு, *sub.* betel nut, the fruit of the கடுகு or Areca (Areca Catechu).

பாடு, *sub.* suffering, pain, misfortune.

பாடுகிறதும்—பாடினேன்—பாடுவேன், *v. a.* to sing.

பாடும்பாடமாப்ப்பேய்க்கிறதும், to rain in intermitting showers.

பாடன், *sub.* a grandfather.

பாதி, *sub.* a part, the half.

பாப்ப, *sub.* a mat; a sail, which in India is frequently made of matting.

பாப்புகிறதும்—பாப்பந்தேன்—பாப்பவேன், *v. a.* and *n.* to strike upon, to play upon (as a water engine on a fire), to leap upon (as a tiger on his prey); to flow; to be mixed or shot (as one colour with another in a cloth).

பாடம், *sub.* (भारः) a weight of twenty தூலம்; weight in general, importance.

பாரசம், *sub.* (पार्श्वः) the side; வலதுபாரசம்,
the right side.

பார்க்கிறத—பார்க்கேன்—பார்க்பேன்,
v. a. to see, to notice, to examine.

பாலை, *sub.* a kind of parasitical plant (Asclepias
volubilis).

பால், *sub.* milk.

பிச்சை, *sub.* (भिक्षा) alms.

பிடிக்கிறத—பிடிக்கேன்—பிடிப்பேன், *v. a.*
to seize, to lay hold of, to catch.

பிடுக்கிறத—பிடுக்கினைன்—பிடுக்குவேன்,
v. a. to pluck out, to depose, to turn out.

பிணம், *sub.* a corpse.

பிதற்றுகிறத, *spelt also* பிதறுகிறத—பிதற்
றனைன்—பிதற்றவேன், *v. n.* to talk in-
coherently (as one in a delirium).

பிதா, *sub.* (पिता) a father.

பிநுகிறத—பிநுகினைன்—பிநுதுவேன், *v. n.*
to be behind.

பிநமிக்கிறத—பிநமிக்கேன்—பிநமிப்பேன்,
v. a. to astonish, to astound, to amaze.

பிநாமணன், *sub.* (ब्राह्मणः) a brahman.

பிஸக்கு, *a natural word*, expressive of the sound and
force of a blow; whack!

பிழைக்கிறத—பிழைக்கேன்—பிழைப்பேன்,
v. n. to gain a livelihood, to subsist; to recover from
sickness.

பிழகு, *sub.* the after part; *used adverbially*, behind,
afterwards.

பிறக்கிறது—பிறந்தேன்—பிறப்பேன், *v. n.*
to be born, to spring, to proceed, to arise.

பிறப்பும், *sub.* (प्रपञ्च) the world, all nature.

பிறப்புகிறது—பிறப்பிலேன்—பிறப்படு
வேன், *v. n.* to set out on a journey.

பிறயாசம் or பிறயாசம், *sub.* (प्रयासः) labour,
trouble, pains.

பிறப்பு, *sub.* birth, nativity.

பிற்பாடு, *postposition, governs a dat.* after, since.

பிறமாண்டம், *sub.* (ब्रह्माण्ड) mightiness, grandeur.

பிறம், *sub.* a rent or fissure.

பின், *postposition, behind, after; governs a genitive or dative.*

பின்பு, *sub.* what is after or behind; often used adverbially.

பின்வாங்கிறது, *comp. of பின், and வாங்கிறது,*
q. v. to retract, to intermit, to recede.

பின்மட்டுவார், *sub.* a crupper.

பின்னும், *adv.* moreover; often used in conversation as an
expletive.

பிறகிறது—பிறனேன்—பிறவேன், *v. a.* to
tear, to rend.

புகளுகிறது, *written also புகழ்கிறது—புகழ்ந்
தேன்—புகளுவேன், v. a.* to praise.

புகழ், *sub.* praise.

புகை, *sub.* smoke.

புகைகிறது—புகைந்தேன்—புகைவேன், *v. n.*
to smoke or emit smoke.

புகைக்கிறது—புகைத்தேன்—புகைப்பேன்,
v. causal, to cause to smoke, to expose to smoke.

பறகக் கீ ம து—பறகக் கே ண்—பறகப் பே ண்,
v. a. to bury, whether a corpse or treasure.

பறகய் ணை, *sub. comp.* of பறக, *q. v.* and ஔ ணை, a
 leaf; tobacco.

பண்ணியம், *sub.* (पुण्यं) virtue, a good action.

பது, *adj.* new.

பத்தி, *sub.* (बुद्धिः) sense, wisdom, understanding.

பத்திமான், *sub.* (बुद्धिमान्) a wise or sensible man.

பரண்கீ ம து—பரண்கே ண்—பரண்கே ஷ ண்,
v. n. to roll about, to wallow, to burst its banks
 (a river).

பருஉண், *sub.* (पुरुषः) a husband.

பரேரகீ தம், *sub.* a prophecy or thing predicted.

பரேரகீ துண், *sub.* (पुरोहितः) a family priest, or an
 astrologer who predicts lucky and unlucky days,
 and details the circumstances contained in the
 பஞ்சாங்கம் or almanack.

பரூ, *sub.* a tiger, any animal of the tiger kind.

பரூ or பரூய், *sub.* grass.

பறக்காரணம், *sub. comp.* of பறம், the exterior,
 and காரணம், कारणं, a cause; an extraneous
 cause.

பறச்சுமயம், *sub. comp.* of பறம், the exterior,
 and சுமயம், समयं, established custom; a certain
 sect. “Ordinairement on distingue deux sortes de
 சுமயம் sans qu’ on sache bien sur quoi se fonde
 cette distinction. Les six interieures sont, &c. see
 the word உட்சுமயம். Les six sectes ex-

terieures sont, 1. லோகாயதம், peu connue. 2. பஞ்சர், secte de Buddha. 3. சமணர், secte, aujourd'hui fort odieuse, qui adore அருகன்: c'est de cette secte que sont sortis la plupart des livres de sciences. 4. ஸ்ரீமாயக உம். 5. பஞ்சராத்திர, secte de la cinquième nuit, parceque, lors qu'il y a cinq vendredis a un mois, ils celebrent la nuit du cinquieme avec de grandes abominations. 6. மாயவாதமதம், secte des phantastiques qui n'admettent rien de réel, excepté peut-être Dieu." *M.S. Dict.*

புறத்தி or புறத்தி, *sub.* the outward side, abroad, not in doors; *used adverbially*, elsewhere.

புறமுகநதிரம், *sub. comp. of* புறம், *q. v.* and முகநதிரம், *q. v.* an extraneous origin.

புறம், *sub.* a side, the outside.

புணல், *sub.* water.

பூ, *sub.* a flower.

பூங்காவனம், *sub. comp. of* பூங்கா, a flower garden, and வனம், वनं, a grove; a garden in a grove.

பூசணிக்காய், *sub.* a gourd, a pumpkin (*Cucurbita hispida. Thmb.*).

பூசுகிறதூ—பூசேனேன்—பூசேபன், *v. a.* to smear, to daub, to anoint.

பூசு, *sub.* (पूजा) worship; which, as performed in a Hindoo temple, consists in decorating, anointing and making offerings to the idol. Sacred music accompanies this ceremony; the officiating Brahmans chant appropriate Hymns to the Deity, and the Courtezans attached to the establishment propitiate his favour by a solemn dance.

புச்சியம், *sub.* (पूज्यं) veneration, respect; *as an adj.* venerable; *Gr.* Σεμνός.

புண்டு, *sub.* a shrub, a bush, a plant.

புந்தேர், *comp. of* பு, *q. v.* and தேர், a car; a car or litter adorned with flowers for removing the dead.

புக்கிறது—புத்தேன்—புப்பேன், *v. a.* and *n.* (पूर) to fill; to rejoice.

பேண், *sub.* a damsel, a woman; the female of quadrupeds.

பேண்டு, *sub.* a woman.

பேய்கிறது—பேய்தேன்—பேய்பேன், *v. n.* to shower down; மறபுபேய்கிறது, to rain; பணிபேய்கிறது, the dew to fall; ழுத்திரம் பேய்கிறது, *Lat.* mingere.

பேயர், *sub.* a name; also frequently used for a person; though, when it has this meaning, it is more correct to spell it பேர்.

பேரீசு or பேரீது, *vineik.* what is great, *from* பேருமை, *sub.* greatness; *adj.* பேரிய, great.

பேருக்கிறது, *sync. for* பேருக்குக்கிறது—பேருக்கிணைன்—பேருக்குவேன், *v. a.* to multiply (in arithmetic); to sweep.

பேருமம், *sub.* greatness, bigness; *adj.* பேரும்.

பேருமச்சு, *sub. comp. of* பேரும், *q. v.* and மச்சு, an inspiration; a sigh.

பேலம், *sub.* (बलं) force, power, strength.

பேய்கிறது—பேய்மேன்—பேய்பேன், *v. a.* to obtain, to beget; to bear (a child); to be worth; *adj.* உதலைபேய்ம, valuable.

பேசு or பேச்சு, *sub.* a word, a speech, a rumour.

பேசுகிறது—பேசினேன்—பேசுவேன், *v. a.* to speak, to talk.

பேட்டை, *sub.* the suburb of a fort, a bazar, a village.

பேணுகிறது—பேணினேன்—பேணுவேன், *v. a.* to cherish, to nurture.

பேதை, *sub.* an idiot, a fool.

பேதைமை, *sub.* folly, simplicity, idiotism.

பேர், *sub.* a person.

பை, *sub.* a bag, a sack, a purse.

பொது, *sub.* a bullock-bag; an ox-load. "A Mysore, c'est une mesure de grains qui contient trois ஈலக் ஹக." *M.S. Dict.*

பொய், *sub.* a lie, a falsehood.

பொரிக்கிறது—பொரித்தேன்—பொரிப்பேன், *v. a.* to hatch, to sit on eggs; to fry.

பொருதுகிறது—பொருந்தினேன்—பொருதுவேன், *v. n.* to agree (respecting wages); to consent.

பொல்லாப்பு, *sub.* evil, a mishap.

பொழுது, *sub.* the sun; time.

பொறுக்கிறது—பொறுத்தேன்—பொறுப்பேன், *v. a.* to brook, to endure; to pardon.

பொன், *sub.* gold, a gold piece, a Pagoda.

போகிறது—போனேன்—போவேன், *v. n.* to go. A. G. Part 2 of Sect. 109.

- பேரக்கண், *sub.* a traveller.
- பேரக்கி மது—க்கிணை—க்குவேன், *v. causal*,
to make to go, to make to pass (time).
- பேரக்கு, *sub.* an excuse, a frivolous excuse, an evasion.
- பேரசனம், *sub.* (भोजनं) food, a meal.
- பேரடுகி மது—பேரட்பேன்—பேரடுவேன்,
v. a. to throw; to place. A. G. Part 1 of Sect. 106.
- பேரது, *sub.* time; used chiefly in composition. A. G.
Sect. 152.
- பேரதும், *v. def.* 3rd pers. neut. fut. it is enough.
A. G. Sect. 82.
- பேரமய்யா, *phrase*, go to, friend; *Lat.* agedum.
- பேரகி மது—பேரநதது—பேரகும், *v. impers.*
to be sufficient.
- பேரர்ஹை, *sub.* a covering, a cloak, a cloth, the
end of a cloth.
- பேரல்—பேரல்—பேரலை, *infin.* used adverbially,
from the obsolete verb பேரலுகி மது, to be like;
like.
- மகண், *sub.* a son; மகன், a daughter.
- மகா, *adj.* (महान् or महा) great, grand, mighty.
- மகிஹை, *sub.* (महिमा) dignity, grandeur, glory.
- மகிழ்கி மது or மகிழுகி மது—மகிழ்நதேன்—
மகிழுவேன், *v. n.* to rejoice.
- மகிழ்ச்சி, *sub.* delight, pleasure.
- மடப்பன், *sub.* the kitchen of a Pagoda or
Choultry.

மடம், *sub.* (मठः) a sort of convent, where holy men dwell together retired from the world.

மடி, *sub.* the lap, the bosom; *Lat.* gremium.

மடிக் கி ற து—மடிக் கெண்—மடிக் கெபண், *v. n.* to die, to perish.

மடையன், *sub.* a dunce, an idiot.

மடி, *sub.* a simpleton.

மட்டு, *sub.* a limit, a bound, a measure. A. G. Sect. 150.

மணக் கி ற து—மணக் கெண்—மணக் கெபண், *v. n.* to smell sweetly, to emit a sweet odour.

மணம், *sub.* an agreeable odour.

மண், *sub.* earth, ground.

மதிக்கி ற து—மதிக்கெண்—மதிக்கெபண், *v. a.* to estimate, to appraise.

மத்தியானம், *sub.* (मध्याह्नः) noon.

மந்திரம், *sub.* (मन्त्रः) a spell, an incantation; a prayer.

மயக்கம், *sub.* a swoon; a reverie, a bewildered or bewitched state.

மரம், *sub.* a tree, timber, wood.

மலவு, *sub.* cheapness, an easy rate.

மல்லாக்க, or better மல்லாக்கி, *infin.* used adverbially, from மல்லாக்கி ற து, to throw on the back; supinely, thrown on one's back.

மழை, *sub.* rain.

மறக்கி ற து—மறக்கெண்—மறக்கெபண், *v. a.* to forget.

மற, *sub.* a foal; also the young of certain other animals when affixed to their respective names, as ஆட்டு

மற, a lamb.

மறக்கிறது—மறத்தேன்—மறப்பேன், *v. a.*
to arrest, to stop, to detain.

மறயல், *verbal sub.* an arrest, a detention.

மற, *adj.* another, the next.

மறக்கிறது—மறத்தேன்—மறப்பேன், *v. a.*
to oppose, to disobey, to contradict, to reject, to refute.

மறத்து, *vineiyech. used adverbially, from மறக்கிறது,*
q. v. anew, over again.

மறமொழி, *sub. comp. of மற, q. v. and மொழி,*
a word; an answer.

மறவத்தரம், *sub. comp. of மற, q. v. and உத்தரம்,*
उत्तरं; an answer.

மறமக்கிறது—மறமத்தேன்—மறமப்பேன்,
v. a. to conceal, to hide.

மறமவ, *verbal sub.* shelter, concealment.

மற்ற, *adj.* other, the other.

மணதிரங்கிறது, *see திரங்கிறது.*

மனம், *written also மணசு or மணது, sub. (मनः) the*
mind.

மனுஉன், *written also மண்துன் or மனுதுன்,*
(मनुष्यः) a man.

மணயாடி, *sub. from மண, a house; the woman*
of the house, a housewife, a wife.

மணவ, *sub. from மண, a house; a housewife,*
a wife.

மன்றடுகிறது—மன்றடுணைன்—மன்றடு
வேன், *v. a.* to beseech, to entreat.

மாங்குடி, *sub. (मांसं) flesh, meat; applied also to*
the flesh of fish.

மாடு, *sub.* an ox, a cow.

மாட்டுக்கிறது—மாட்டினைன்—மாட்டுவேண்,
v. n. to be entangled, to adhere, to catch.

மாட்டேன், *neg. v. 1st pers. sing. from* மாட்டுக்கிறது,
to be able and willing; I will not. A. G. Sect. 79,
and Note in Page 89.

மாத்திரம், *adv.* (मात्रं) only. A. G. Part 1 and 2
of Sect. 151.

மாம்பசம், *sub.* (मांसं) flesh, meat; *applied also to the*
flesh of fish.

மாய்க்கிறது—மாய்நதேன்—மாய்வேண், *v. n.*
to languish, to die.

மாற்பு, *spelt also* மாற், *sub.* the breast, the chest.

மிகவும், *infin. with the particle உம், used adverbially,*
from மிகுகிறது, to increase; greatly.

மிகுக்கிறது—மிகுக்கினைன்—மிகுக்கவேண், *v. n.*
to increase, to exceed; to grow proud.

மிகக்கிறது—மிகநதேன்—மிகப்பேண், *v. n.* to
float (as a raft).

மிகக்கிறது—மிகித்தேன்—மிகிப்பேண், *v. a.*
to tread under foot, to stamp on.

மிககம் *spelt also* மிககம், *sub.* (मृगः) a beast,
a wild animal.

மலைச்சன், *spelt also* மலைச்சன், *sub.* (म्लेच्छः) a
fool, one who wants common sense.

மண்டு, *vineiyech. and* மண்டுவம், *infin. both used*
adverbially, from மண்டுகிறது, *q. v.* again.

மீ லாகி றது—மீ ண் டே ண்—மீ லாகி லே லெ ண், *v. n.*
to turn, to take a turn, to change.

மீ ண், *sub.* a fish.

மீ கத்து வாரி, *sub. comp. of* மீ கம், *q. v.* and வாரி,
q. v. a bridle.

மீ கம், *sub.* (मुखं) the face, the visage, the countenance.

மீ கருகி றது, *written also* மீ டாருகி றது—மீ கரிந
தே ண்—மீ கரு லே ண், *v. a.* to smell.

மீ காநதிரம். *sub.* an origin, a motive, a cause:
உவன்மீ காநதிரம், by his means.

மீ கிகி றது—மீ கிநதே ண்—மீ கி லே ண், *v. n.* to
be complete, to terminate: மீ கி வகாலம், the
time of ending, *i. e.* of death.

மீ கிரித்தம், *spelt also* மீ கும்தம், *sub.* (मुहूर्ति) a
fortunate time (for any purpose).

மீ சல், *spelt also* மீ யல், *sub.* a hare.

மீ டு or மீ டுவ, *sub.* an end; *also* a crown; the hair
fastened in a tuft at the top of the head.

மீ டுகி றது—மீ டுநதே ண்—மீ டு லே ண், *v. n.*
to finish, to terminate; *also* to be platted or
knotted.

மீ டுக்கு, *sub.* a lane, an alley without a thoroughfare.

மீ டு or மீ டுவம், *infin. used adverbially, from* மீ டு
:கி றது; to the end, entirely.

மீ டு, *verbal adj.* cutting or knocking (one leg against
another), limping.

மீ டு டு, *sub.* an egg.

முண்ணு, *natural word*, expressive of mumbling or muttering.

முதல், *sub.* the commencement; the principal (of a sum of money); stock in trade; *adj.* the first; முதலாய், *adv.* even; முதற்கொண்டு, beginning with, from: *as*, இன்றைக்கு முதற்கொண்டு, beginning with to-day, *i. e.* from henceforth.

முதுகு, *sub.* the back.

முண்தாசி, *sub.* a turban; a word in use among *Mahrattas and Musselmans.*

முந்தி, *vineiyech.* from முந்துகிறது, to go before; used adverbially, before.

முப்பது, *num.* thirty; marked thus, முப்ப.

முடிம், *sub.* a cubit. *This word signifies also the elbow or the knee, according as it may be prefixed to the word* ஓக, the arm, *or* கால், the leg.

முழு, *adj.* whole, entire; முழுதும் *or* முழுதாய், *adv.* all, altogether, wholly.

முளைக்கிறது—முளைத்தேன்—முளைப்பேன், *v. n.* to spring up, to shoot up, to grow.

முள்ளு, *sub.* a thorn, a spur, a fish-bone.

முடபன், *sub.* an obstinate or stubborn person.

முறிக்கிறது—முறித்தேன்—முறிவேன், *v. n.* to break.

முறிக்கிறது—முறித்தேன்—முறிப்பேன், *v. a.* to break.

முறுக்கிறது, *sync. for* முறுக்கிடுகிறது—முறுக்கிணேன்—முறுக்குவேன், *v. a.* to twist; *v. n.* to grumble, to mutter.

மேறு, *sub.* a time; *Fr.* fois; a turn or alternation; a custom, a rite; a relationship.

மேறுப்பாடு, *sub.* a complaint, representation of injuries.

மேறும், *sub.* the open court in an Indian house.

மேன், மேன்பு, மேன்பாக, *postposition,* before; *whether as respects* time or place.

மேனோர், *sub. pl.* forefathers, ancestors.

மேய்க்குப்பு, *sub.* apparatus, furniture.

மேக்கு, *sub.* the nose; *also used for* the beak of birds, the mouth-piece of a trumpet, the lip of a lamp.

மேச்சு, *sub.* an inspiration or inhalation.

மேபன், *sub.* a blockhead, a fool.

மேடுகிறது—மேடேனென்—மேடுவேன், *v. a.* to cover up, to shut, to close, to conceal.

மேத்திரம், *sub.* (मूत्रं) urine.

மேர்த்து, *sub.* (मूर्तिः) a body, a person, a god.

மேலை, *sub.* a corner (of a room or building); a quarter or Rhumb.

மேலி, *sub.* deprived of an ear; with a broken neck (a bottle).

மேன்று, *num.* three; *marked thus* ௩.

மேந்த, *adj.* much, very.

மேய், *sub.* truth.

மேய்தாய், *adv.* gently.

மேடு, *sub.* a hillock, a rising ground.

மேய்க்கிறது—மேய்ந்தேன்—மேய்வேன், *v. n.* to feed, to graze.

மேய்க்கிறது—மேய்க்கேண்—மேய்ப்பேண்,
v. a. to feed (a flock).

மேல், *sub.* the upper part; *used as a postposition*, above,
 upon, after. A. G. Sect. 147.

மேய்க்கிறது—மேய்க்கேண்—மேய்ப்பேண்,
v. n. to crowd together, to swarm as bees.

மேய்சல், *sub.* difficulty, danger; deceit.

மேயடு, *written also* மூகடு, *sub.* the roof of a house.

மேயறடி, *sub.* a stump, a block: மேயறடிமேயடு,
 an ox without horns, or with only the stumps of the
 horns remaining.

யக்தி, *sub.* (युक्तिः) sense, wit, attention.

யோகம், *sub.* (योगः) union, conjunction of the stars.

யோக்கியம், *sub.* (योग्यं) worthiness, propriety,
 decorum.

ராசா, *sub.* (राजा) a king.

ரா, ராவு, ராத்திரி, *sub.* (रात्रिः) night.

ரூபம், *sub.* (रूप) figure, form, shape; *hence* beauty:
as, ரூபமொழிவொழி, a beautiful woman.

ஸாயம், *sub.* a stable.

லேச்ஹசக் கேடு, *sub. comp. of* லேச்ஹச, लज्जा, modesty, *and* கேடு, loss ; disgrace, shame, a shameful action.

லேத்தி *or* லத்தி, *sub. dung.*

லோகாஞ்சீயநகம், *sub. comp. of* लोक, the world, आदि, first, *and* अन्त, final ; from one end of the world to the other, universally.

வகை, *sub.* a manner, a mode ; a kind, a species.

வசனம், *sub.* (वचनं) speech. “Paroles qui font un sens.” *M.S. Dict.*

வஹச, *spelt also* ஹவஹச, abuse, scolding.

வடிகிறது—வடிகிறதேன்—வடிகேவன், *v. n.* to transude, to drip down.

வணங்கிறது—வணங்கிறேன்—வணங்குவேன், *v. a.* to revere, to adore, to salute with respect.

வயது *or* வயசு, *sub.* age, years (as indicating age) : *as*, அவனுக்கேத்தணவயசு, what age is he? பத்துவயசு, ten years old.

வயல், *sub.* meadow land, fit for the cultivation of rice.

வயறு, *sub.* the belly.

வர, வர, *infin. repeated, of the verb* வருகிறது, *q. v.* used adverbially, in the sequel, in the course of time ; continually.

வரவு, *sub.* an income, receipt, revenue.

வரூ, *sub.* tribute.

வரிசை, *sub.* order, arrangement, rule, regulation, a row.
 வருகிறது—வந்தேன்—வருவேன், *v. n.* to
 come; to be attainable. A. G. Part 1 of Sect. 110,
 and Part 2 of Sect. 106.

வருடம், *sub.* (वर्षः) a year.

வலம், *sub.* the right side; *adj.* right (not left).

வல, *sub.* pain, spasm.

வழக்கு, *sub.* a dispute, a quarrel, a law-suit.

வழி, *sub.* a way, a road; *metaph.* the manner of doing
 any thing.

வழிச்சாலை, *sub.* a public road, a beaten path.

வளர்க்கிறது, *written also* வளர்க்கிறது—வ
 ளர்க்குதேன்—வளர்ப்பேன் *v. a.* to rear, to
 bring up, to educate.

வளவ, *sub.* a house, a house or houses in one enclosure.

வளவன, *sub.* one of a certain caste; the priests
 of the Pariars, who, though considered vile by the
 other castes, have various gradations of rank among
 themselves.

வறலுகிறது—வறண்டேன்—வறலவேன்,
v. n. to be parched or dried up, by fire—the sun—a
 fever, &c.

வகம், *sub.* (वर्गः) a sort or kind.

வகமானம், *sub.* (वर्तमान) intelligence, news,
 business.

வறலுகிறது—வறலுதேன்—வறலவேன்,
v. n. to grow dry, to be dried up.

வாகனம், *sub.* (वाहनं) a vehicle, a conveyance.

Usually applied to the cars and animals on which

idols are placed, and on which the Deities which they represent are supposed to ride.

வாங்கி மது—வாங்கி நேன்—வாங்குபேன்,
v. a. to receive from another's hand ; to buy. A.G.

Part 1 of Sect. 110.

வாசல், *sub.* a doorway, a gateway.

வாசண, *sub.* an odour.

வாசிக்கி மது—வாசித்தேன்—வாசிப்பேன்,
v. a. to read ; to play on stringed instruments.

வாடகை *or* வாடக, *sub.* hire, the letting out to hire.

வாடக, *sub.* (वाधा) pain, torment.

வாய், *sub.* the mouth ; the opening of a bag—of a wound, &c.

வாரி, *sub.* a thong, reins ; those enumerated as belonging to a saddle horse are முகத்துவாரி, இறக்குவாரி and தாய்புணிவாரி, *q. v.*

வால், *sub.* the tail, a train.

வாழ்த்துகி மது—வாழ்த்தினேன்—வாழ்த்துபேன், *v. a.* to praise, to wish prosperity to.

வாழ்வ, *sub.* pleasure, prosperity.

வாறு, *sub.* a way, a manner ; *never used alone ; generally in composition with the demonstrative pronoun.*

வாற்றுக, *spelt also* வார்த்துக, *sub.* a word, a speech.

வெக்கி மகம், *sub.* (विग्रहः) a statue, an idol.

வெசாரண, *sub.* (विचारणा) consideration.

வெசாரம், *sub.* (विषादः) sadness, thoughtfulness, solicitude.

உசாநிக்கு மது—உசாநிக்கு தேன்—உசாநிப்
பேன், *v. a.* to think of, to care for; to provide
respecting; to enquire into.

உசுருகி மது or உசுறுகி மது—உசுறுணைன்
—உசுறுபேன், *v. a.* to fan.

உசேஉம், *sub.* (विशेषः) an especial thing; *adj.*
especial.

உசுசு, *sub.* a time or bout; a blow; a spring.

உடகி மது—உடகநு தேன்—உடகபேன், *v. n.*
to rise (*as the sun*), to break forth (*as the dawn*).

உடுகி மது—உட்பேன்—உடுபேன், *v. a.* to
quit, to leave, to abandon; to open (the mouth).
A. G. Part 2 of Sect. 109.

உடுதி, *sub.* a caravansary, an inn.

உட்டுஉடுகி மது, *v. a.* the verb உடுகி மது fol-
lowing its own *vineiyech*. to abandon entirely, to set
at liberty.

உதம், *sub.* (विधः) a kind, a sort, a manner.

உதி, *sub.* (विधिः) destiny, fate.

உத்தாசு, *sub.* (विद्या) an art or science, a craft, leger-
demain.

உநாசு, *sub.* an ornament, a specimen of art, a
curiosity; உநாசுயாண, ornamental, curious,
elegant.

உபரம், *sub.* a detail, a particular account.

உயாபாரம், *sub.* (बापारः) commerce, traffic,
merchandize.

உயாபாசி, *sub.* (बापारी) a merchant.

உரல், *sub.* a finger, a thumb, a toe.

விரிச்சி மது—விரித்தேன்—விரிப்பேன், *v. a.*
to spread, to stretch, to extend; *metaph.* to amplify
or relate at large.

விரிவு, *sub.* extension; *metaph.* detail.

வரும்புகி மது—வரும்பினேன்—வரும்ப
வேன், *v. a.* to desire.

வறுகி மது—வறுக்தேன்—வறுகிப்
பேன், *v. a.* from வறுக, seed; to sow seed.

வலகி மது, *sync. for* வலகுகி மது—வலகி
னேன்—வலகுவேன், *v. a.* to turn from, to
avoid, to flee from.

வலு, *sub.* a price, a value.

வழங்கி மது—தடினேன்—தட்டுவேன்,
v. a. comp of வடிகி மது, *q. v.* and தட்டுகி மது,
to knock; to dash out of another's hand.

வழக்கி மது or மிழக்கி மது—வழங்க்தேன்—
வழிப்பேன், *v. n.* to open one's eyes, to
awake.

வழிப்பு, *sub.* a wild stare of alarm; வழிப்பாட
மாட, *adv.* staringly, in a staring manner.

வடுகி மது—வடுக்தேன்—வடுவேன், *v. n.*
to fall.

வடுங்கி மது, *written also* வடுங்கி மது—வடுங்கி
னேன்—வடுங்குவேன், *v. a.* to devour,
to swallow up: only applied to animals, or inanimate
objects personified.

வடும்புகி மது, *written better* வரும்புகி மது—
வடும்பினேன்—வடும்பவேன், *v. a.* to
desire.

வஹக் கீ ம து—வஹக் தே ண்—வஹப்
பேன், *v. n.* to grow stiff or erect (as the ears of
a hare).

வஹ, *sub.* a question, an interrogation.

வஶக் கீ ம து—வஶ் னே ண்—வஶ் வே ண், *v. n.* to
strike or dart (as rays); to blow (as the wind); to stream
forth (as an odour).

வஶ், *sub.* a blow, a stroke, a throw.

வஶு, *sub.* a house; the squares on a chess board.

வேகு, *adj.* (बहु) many, much, very.

வேகுமான், *sub.* (बहुमानं) an honour, a present
from a superior.

வேகுளி, *sub.* rage.

வேகு லக் கீ ம து—வே கு ண் பே ண்—வே கு ல்
வே ண், *v. n.* to grow angry.

வேட லி வா ள், *sub. comp.* of வேட்டு, *root*, or *in-*
definite part. of வேட்டுக் கீ ம து, to hew, and
அ லி வா ள், *q. v.* a chopper or bill.

வேட வே லி, *sub.* an open field or plain; வேட
வே லி யாய், *adv.* openly, publicly.

வேட்டுக் கீ ம து—வே டி னே ண்—வே டு வே ண்,
v. a. to cut, to hew, to dig, to engrave.

வேந நீர், *sub. comp.* of வேம், *contracted for* வேகும்,
from வேக் கீ ம து, *q. v.* and நீர், *q. v.* hot water.

வேயல், *spelt also* வேய்யல், *sub.* heat of the sun,
glare, sunshine.

வே லி, *sub.* an open space, a field; *adj.* open,
public.

வேண்டுகிறது, *v. a. comp. of* வேண்டி, *q. v.*
and வகிறது, *q. v.* to divulge, to make
manifest.

வேளுப்பு, *sub.* whiteness, the colour white.

வேறமனே, *adv.* in vain, emptily, without ad-
vantage, without foundation.

வேற்றினை or வேந்தினை, *sub.* Betel leaf, (Piper
Betel).

வேகம், *sub.* (वेगः) swiftness, impetuosity, haste, heat,
anger.

வேகிறது—வேருதேன்—வேடுவேன், *v. n.* to
be hot, to burn.

வேங்குக, *sub.* a royal tiger.

வேண்டி, *sub.* (वेष्ट) a cloth of four cubits.

வேணும், or more properly வேண்டும், *used imper-*
sonally, from வேண்டுகிறது, *q. v.* it is necessary,
it is desired. A. G. Sect. 78.

வேண்டாம், *neg. impers. verb,* it need not be, it must
not be, it is not desired.

வேண்டிய, *contracted for* வேண்டின, *past part.*
from வேண்டுகிறது, *q. v.* wanted, desired.

வேண்டுகிறது—வேண்டினேன்—வேண்டு
வேன், *v. a.* to wish, to desire, to pray.

வேர்வை, *sub.* sweat.

வேலை, *sub.* work, labour, a business.

வேளை, *sub.* a time, an opportunity, an occasion.

வேறு, *adj.* separate, different, other.

வேறுபட, *infin. used adverbially, from* வேறுபடு
கிறது, to change; separately.

வேணிக் காலம் or வேணிக் காலம், *comp.*
of வேணல், heat, *and* காலம், *q. v.* the hot
 season.

ஹவக் கீ மது—ஹவக் தேண்—ஹவப் பேண், *v. a.*
 to keep; to place, to lay, to put, to set.

ஹவத்துக் கோவ் ஹகீ மது, *v. a. comp. of* ஹவத்து,
vineiyech. from ஹவக் கீ மது, *q. v.* *and* கோவ்
 ஹகீ மது, *q. v.* to suppose; to grant or admit (for
 the sake of argument).

CONTRACTIONS USED IN THE ANALYSIS.

Abl.	Ablative Case.	Pagh.	Paghupadam or Derivative Noun.
Acc.	Accusative Case.		
Adj.	Adjective.	Part.	Participle.
Adv.	Adverb.	Past.	Past Tense.
A. G.	Anderson's Grammar.	Pers.	Person or Personal.
C. Abl.	Causal Ablative Case.	P.Dem.Pron.	Proximate Demonstrative Pronoun.
Comp.	Compound.		
Conj.	Conjunction.	Pl.	Plural Number.
Cop. Conj.	Copulative Conjunction.	P. N.	Proper Name.
Dat.	Dative Case.	Pres.	Present Tense.
Defect.	Defective.	Reflect.	Reflective.
Der.	Derived from.	R.Dem.Pron.	Remote Demonstrative Pronoun.
Deriv.	Derivative.		
Fem.	Feminine.	S.	Section in Anderson's Grammar.
Fin.	Final.		
Fut.	Future Tense.	S. Abl.	Social Ablative Case.
Gov.	Governed by.	Sing.	Singular.
Hon.	Honorific Form.	Sub.	Substantive.
I. Abl.	Instrumental Ablative.	V.	Verb.
I. C. W.	In Construction with.	Vett.	Vett-ttoomeiporool, or Noun, with the form of the Nominative Case and the signification of the Oblique or Genitive. A. G. S. 26.
Imp.	Imperative Mood.		
Impers.	Impersonal Verb.		
In.	Initial.		
Ind.	Indicative Mood.		
Infin.	Infinitive Mood.		
Interj.	Interjection.	Vett.Togh.	Vett-ttoomeittoghei, the Oblique, or Aorist, Case. A. G. S. 43.
Interrog.	Interrogative.		
L. Abl.	Local Ablative.		
Masc.	Masculine.	Vin.	Vineiychcham of the past tense, sometimes called Gerund. A. G. S. 72.
Neg.	Negative.		
Neut.	Neuter.		
Nom.	Nominative Case.		
Ord.	Ordinal.	Vineik.	Vineikkoorippoo or Conjugated Derivative. A. G. S. 126.
P.	Part of a Section in Anderson's Grammar.		
P. Adj.	Pronoun Adjective.	Voc.	Vocative Case.

The *numeral letters* followed by *figures* mark a reference to the *sentences* and *words* of the Analysis: thus, “see II. 7,” signifies, see the *seventh word* of the *second sentence*.

The dependence of Adjectives and Participles on the Substantives which they qualify, is not always stated: and, in like manner, I have not deemed it necessary to notice obvious cases of grammatical concord.

When one word depends on, or qualifies another, and yet is undeclined, I have called the former *in construction with* the latter, to distinguish this case from that wherein there is a conformity of gender, number, &c. which I have expressed by the word *agreement*.

ANALYSIS

OF

THE FIRST STORY.

I.

There was⁵ a³ Gooroo⁴ called² Paramārtan.¹

¹ பரமார்தன், *p. n. sing. nom.* coupled by the connective *vin.* என்ஹு, with குருவானவரீ, with which word it may therefore be considered in apposition.

² என்ஹு, from என்கிறது, connective *vin.* A. G. P. 1 and 2 of S. 103; the fin. உ cut off,* A. G. S. 13.

³ ஒரு, *num. adj.* A. G. P. 1 of S. 134. ⁴ குருவானவரீ, *sub. comp. of sub.* குரு, and ஆனவரீ,† *past*

* For the sake of brevity, the elision of the letter உ, according to A. G. S. 13, and the interposition of the letter டு or வு, according to A. G. S. 14, will not again be noticed. A comparison of the words connected together, as in the Tamul text, with the same words separated, as in the Analysis, will plainly shew the application of these rules, which are so frequently used as to make it worth while to dispose of them once for all.

† The verbal pagh. ஆனவன், ஆனவன், ஆனது, are frequently added by a pleonasm to nouns substantive: thus, குருவானவன், *literally*, he who is the Gooroo, *i. e.* the Gooroo.

verbal pagh. masc. from ஆகிறது, A. G. P. 1 of S. 113, *sing. nom. hon.* before the *v.* இருந்தார். ⁵ இருந்தார், from இருக்கிறது, *v. past. 3rd pers. sing. hon.* A. G. Note in Page 42, and P. 2 of S. 66.

II.

Five persons,⁷ called⁶ Matti, Madeiyan, Pēdei, Mileichan and Mōōdan,⁵ were⁹ as disciples,⁸ to do⁴ service³ at his¹ commanding.²

¹ அவர், *r. dem. pron.* A. G. S. 43, and Note in Page 37, *vett. hon. i. c. w.* the *verbal noun* ஏனைதுக்கு. ² ஏனைதுக்கு, from ஏவகிறது, *past verbal pagh. neut.* A. G. P. 2 of S. 113, *sing. dat. case.* ³ உடையம், *sub. sing. nom.* put for *acc. gov.* by the *v.* செய்ய; the *fin.* ம் changed to ங், A. G. S. 31. ⁴ செய்ய, from செய்கிறது, *v. infin. gov.* by the *v.* இருந்தார்கள்த. ⁵ மடியம், மறையம், பேறையம், மிசைச்சரம், மூலம்; the five foregoing *sub.* here used as *p. n.* are connected by the *cop. conj.* உம், which follows each; they are placed in apposition with அவர், through the medium of the *connective vin.* என்ற. ⁶ என்ற, see I. 2. ⁷ அவர், *num. deriv.* A. G. P. 2 of S. 136, *pl. nom.* to the *v.* இருந்தார்கள்த. ⁸ சீடர்களாக, from சீடன், *sub. pl. nom.* rendered *adverbial* by the addition of the *infin.* ஆக, A. G. P. 3 of S. 97. ⁹ இருந்தார்கள்த, from இருக்கிறது, *v. past. 3rd pers. pl.* the letter வ precedes this word,* A. G. S. 14.

* See Note in the Preceding Page.

III.

These¹ all six,² having gone⁹ on foot³ in the ways⁸ of the villages,⁷ to enquire for⁶ other⁴ disciples,⁵ in coming¹² again¹⁰ to the Mattam,¹¹ one¹³ day,¹⁴ in the time¹⁷ of the third¹⁵ watch,¹⁶ arrived²¹ at a¹⁸ river¹⁹ bank.²⁰

¹ இவர்களுள், from இவன், *p. dem. pron. pl. nom.* to the *v.* சென்றவர்களுள். ² அறுபாலும், *num. deriv.* see II. 7, *pl. nom.* in apposition with இவர்களுள், the particle உம் is added to imply totality, A. G. P. 4 of S. 140, the *fin.* ம் changed to ள், A. G. S. 31. ³ காலன ஹையாக, from காலனஹை, *sub. comp.* of காலம், and ஹை, united, A. G. S. 37, and rendered *adverbial* by the addition of the *infin.* ஆக, see II. 8. ⁴ மற் ற, *adj.* ⁵ சீடர்களை, from சீடன், *sub. pl. acc. gov.* by the *v.* வசாரிக்க. ⁶ வசாரிக்க, from வசாரிக்கிறது, *v. infin. gov.* by சென்றவர்களுள். ⁷ கிராமங்களுள், from கிராமம், *sub. pl. nom. vett.* A. G. S. 26, *i. c. w.* the *sub.* வழி, the *in.* க doubled, A. G. S. 22. ⁸ வழி, *sub. sing. nom.* for *l. abl.* ⁹ போய், from போகிறது, *vin. i. c. w.* இவர்களுள். ¹⁰ திரும்ப, from திரும்புகிறது, *vin. i. c. w.* இவர்களுள்; this word *literally* signifies, "having turned," but generally corresponds with the English "again;" the *in.* த is doubled, because the preceding word is considered as a *vin.* in இ, of which, in fact, it is a contracted form, A. G. S. 21. ¹¹ மடத்துக்கு, from மடம், *sub. sing. dat.* A. G. P. 3 of S. 47. ¹² வருகையால், *l. abl.* of வருகை, *a verbal in* இ, A. G. P. 1 of S. 114, from வருகிறது.

¹³ ஒரு, *num. adj.* ¹⁴ ந ா ல், *sub. sing. nom.* used elliptically for the *l. abl.* the fin. ல் might have been changed to ண், A. G. S. 37. ¹⁵ மு ண் ற ம், *ord. adj.* A. G. P. 2 of S. 147, the fin. ம் changed to ற், A. G. S. 31. ¹⁶ ச ா ம், *sub. sing. vett. i. c. w.* நே ரு த் தில், the fin. ம் is dropped, A. G. S. 32. ¹⁷ நே ரு த் தில், from நே ரம், *sub. sing. l. abl.* A. G. P. 4 of S. 49. ¹⁸ ஒரு, *num. adj.* the in. ஒரு is lengthened, and the fin. உ cut off, A. G. P. 2 of S. 134. ¹⁹ ஆ ற் ற ம், *adj.* formed from the *sub.* ஆ ற், the fin. ம் changed to ற், A. G. S. 31. ²⁰ க று ரு த் து, from க று ரு, *sub. sing. dat.* A. G. P. 3 of S. 47. ²¹ சே ண் ற ி க ல், from சே ல் று கி ற து, *v. past. 3rd pers. pl.* agreeing with இ ல் ற க ல், the in. ச is doubled, A. G. S. 19.

IV.

The Gooroo⁹ thinking thus:⁸ "This¹ river² is cruel;³ therefore,⁴ at the time⁶ that it is awake,⁵ it cannot be passed;"⁷ having commanded¹¹ Mileichan,¹⁰ sent (him)¹⁵ to examine¹⁴ the river's¹² sleep.¹³

¹ இரு து, *p. adj.* A. G. P. 1 of S. 60. ² ரு து, *sub. sing. nom.* ³ கோ டு து, from கோ டு ற ம், *vineik.* A. G. S. 125 and 126, *3rd pers. sing. neut.* as a *verb*, agreeing with ரு து. ⁴ ஆ று க ய ா ல், *sing. c. abl* of ஆ று க, *verbal* in இ, from ஆ கி ற து, A. G. P. 1 of S. 118. ⁵ லே ழி த் திரு க் கும், consisting of லே ழி த் து, *vin.* from லே ழி த் தி ற து, and இரு க் கும், *fut. part.* from இரு க் தி ற து; *comp. part. fut.* used for the *pres.* A. G. P. 1 of S. 92, *i. c. w.* வே ழு ய ல். ⁶ வே ழு ய ல், from வே ழு, *sub.*

sing. l. abl. A. G. P. 4 of S. 49, the fin. ஸ் changed to ஸ், A. G. S. 36. ⁷ கபக்கப்பபரது, *passive voice* of the *neg. v.* A. G. S. 76, comp. of கபக்க, *infin.* from கபக்கிறது, and பபரது, *neg. v. 3rd pers. neut.* from படுகிறது. ⁸ என்ஹு, see I. 2. ⁹ குருவானவர், see I. 4, *nom.* to the *v.* லடரார். ¹⁰ ஹிஸ்ச்சண, from ஹிஸ்ச்சன், *p. n. acc.* ¹¹ ஏஹ, from ஏவகிறது, *vin. i. c. w.* குருவானவர். ¹² ஆஹிண், from ஆஹ, *sub. sing. vett. togh.* A. G. Note to Page 37, *i. c. w.* நிக்நிஹா. ¹³ நிக்நிஹா, *sub. nom.* for *acc. gov.* by the *v.* சேரதிக்க, the *in.* ந is dropped, A. G. S. 35. ¹⁴ சேரதிக்க, from சேரதிக்கிறது, *v. infin.* gov. by லடரார். ¹⁵ லடரார், from லடுகிறது, *v. past 3rd pers. sing. masc. hon.* agreeing with குருவானவர்.

V.

For this purpose,¹ when he had kindled⁶ fire⁵ in a tobacco leaf³ chooroot,⁴ carrying along¹⁰ the firebrand,⁹ which he bore⁸ in his hand,⁷ without approaching¹³ the river,¹² standing¹⁵ afar off,¹⁴ stretching (it) forth,¹⁶ he² immersed¹⁸ it¹¹ into the water.¹⁷

¹ அதஹி, from அது, *r. dem. pron. sing. neut. dat.* A. G. P. 5 of S. 47. ² இவன், see III. 1, *sing. masc. nom.* to தோய்த்தான். ³ பஹகயஸ, *sub. sing. vett. i. c. w.* சுருஹல். ⁴ சுருஹல், from சுருஹு, *sub. sing. l. abl.* the *in.* ஈ doubled, A. G. S. 26, the fin. ஸ் changed to ஹ, A. G. S. 36. ⁵ தீ, *sub. sing. nom.* for *acc.* the து changed to ஹ, A. G. S. 36. ⁶ பஹஹபக்க, from பஹஹபக்கிறது, *v. infin. or vin. of the pres.*

used for *vin.* of the *past.* A. G. Note in Page 120, the in. ட is doubled, A. G. S. 18. ⁷ ஹகயல், from ஹக, *sub. l. abl.* the in. க is doubled, A. G. S. 22. ⁸ ஏநதீன, from ஏநதுகிறது, *past. part. i. c. w.* கோஃரஃரிக் கட்டுபஹய, A. G. P. 1 of S. 92. ⁹ கோஃரஃரிக் கட்டுபஹய, from கோஃரஃரிக் கட்டுப, *sub. sing. acc.* ¹⁰ கோண்டுபேரய், from கோண்டுபேரகிறது, *vin.* கோண்டு, from கோஃரஃரிக் கிறது, and *vin.* பேரய், from பேரகிறது, *comp. vin. i. c. w.* இவன். ¹¹ அஹது, see V. 1, *acc. gov. by* தேரய் த்தரன். ¹² ஆய்ஹய, see IV. 12, *acc.:* in this instance, as the rule A. G. S. 14 is not observed, the vowel ஆ is written in its initial form. ¹³ அண்பரது, from அண்டுகிறது, *neg. vin.* A. G. P. 1 of S. 75, *i. c. w.* இவன். ¹⁴ தாரம், *sub. used adverbially,* the fin. ம் is dropped, A. G. S. 32. ¹⁵ நின்ஹ, from நய்கிறது, *vin. i. c. w.* இவன். ¹⁶ எஹ, from எட்டுகிறது, *vin. also i. c. w.* இவன். ¹⁷ தண்ணீரலே, from தண்ணீர், *sub. sing. l. abl.* ¹⁸ தேரய் த்தரன், from தேரய்க்கிறது, *v. past. 3rd pers. sing. masc. agreeing with* இவன்.

VI.

He who was called⁹ Mileichan,⁸ perceiving that⁷ as soon as² he immersed it,¹ the water³ smoked⁶ with a hissing noise,^{4,5} hurrying,¹⁰ stumbling,¹¹ falling¹² (and) running,¹³ exclaimed,⁴¹ “Sir! Sir!¹⁴ it is not¹⁹ now¹⁷ the time¹⁸ to pass¹⁶ the river:¹⁵ it²⁰ being awake,²¹ as soon as²⁴ I²² touched it,²³ hissing²⁸ like²⁷ a poisonous²⁵ serpent,²⁶ smoking³⁰ in fierce rage²⁹ (and) leaping,³¹ it is indeed⁴⁰ a wonder,³⁹ that saving³⁷ (my) life,³⁶ I³⁵ escaped³⁸ from the fury with which³⁴ it opposed³³ me.”³²

¹ தேரய்து, see V. 18, *past part.* i. c. w. உபன்.
² உபன், *sing. nom.* used elliptically, for the *l. abl.* to denote celerity, A. G. P. 3 of S. 149. ³ தண்ணீர், *sub. sing. nom.* to the *verbal pagh.* புகருது, A. G. S. 117, the in. த changed to ட, A. G. S. 33. ⁴ சுறா, a natural, indeclinable word, A. G. Note to Page 85.
⁵ என்ஹு, *connective vin.* see I. 2. ⁶ புகருது, from புகருது, *past verbal pagh.* agreeing, in its capacity of *v.* with தண்ணீர், and, as a *noun, nom.* for *acc. gov.* by கண்டு, A. G. P. 1 and 2 of S. 117. ⁷ கண்டு, from காண்குது, *vin. i. c. w.* டிஊச்சன். ⁸ டிஊச்சன், see IV. 10, *nom.* to என்ஹுன். ⁹ என்பவன், from என்குது, *fut. verbal pagh. sing. nom. masc.* in apposition with டிஊச்சன், A. G. P. 5 of S. 117. ¹⁰ பதஹு, from பதஹுகுது, *vin. i. c. w.* டிஊச்சன்.
¹¹ தவஹு, from தவஹுகுது, *vin.* also i. c. w. டிஊச்சன், the in. த doubled, A. G. S. 21. ¹² டுடருது, from டுடருது, *vin.* also i. c. w. டிஊச்சன்.
¹³ டுடி, from டுடிகுது, *vin.* also i. c. w. டிஊச்சன்.
¹⁴ ஜயாவயா, *sub. sing. voc.* in the reiterative form, from ஜயன் and அயன், which two modes of spelling are used indifferently. ¹⁵ நதிஹு, see IV. 2, *acc. gov.* by the *v.* கபக்க. ¹⁶ கபக்க, from கபக்குது, *v. infin. gov.* by the *sub.* தஹுபாய், the in. க doubled, A. G. S. 20.
¹⁷ இப்போ, *adv.* A. G. P. 2 of S. 152. ¹⁸ தஹுபாய், *sub. sing. nom.* to அன்ஹு. ¹⁹ அன்ஹு, *defect. v. 3rd pers.* A. G. S. 80, agreeing with தஹுபாய். ²⁰ அது, see V. 1, *nom.* to the *part.* எதிர்த்து, which, with the following *noun*, has a *verbal* capacity, according to a peculiar

construction, whereby the force of the *relative*, otherwise wanting in this language, is conveyed: thus, நான் பார்த்தவட்கு, “to the house which I saw;” அதெண்ணையேதிர்த்தவேகுளிக்கு, “to (or from) the rage which it opposed to me.” ²¹வழித்திருந்து, see IV. 5, *comp. vin.* of the *past. i. c. w.* அது. ²²நான், *pers. pron. sing. nom.* ²³தோட, from தோடுகிறது, *past part.* being, as to its *verbal* capacity, in regimen with நான், and in its *adj.* character *i. c. w.* உடனே. ²⁴உடனே, see VI. 2. ²⁵நச்சு, *adj.* from நஞ்சு. ²⁶நாகம், *sub. sing. nom.* for *acc. gov.* by the *particle* போலே. ²⁷போலே, properly the root of the *v.* போலுகிறது, here used as a *particle* of similitude, A. G. P. 2 of S. 100. ²⁸சுறுத்து, from சுறுக்கிறது, *vin. i. c. w.* அது. ²⁹என்கோபத்தில், from என்கோபம், *l. abl.* the *fin.* ல் changed to ட், A. G. S. 36. ³⁰புகைந்து, see VI. 6, *vin. i. c. w.* அது. ³¹பாய்ந்து, from பாய்கிறது, *vin.* also *i. c. w.* அது. ³²எண்ண, see VI. 22, *acc.* ³³எதிர்த்து, from எதிர்த்துகிறது, *past part.* in its *verbal* capacity agreeing with அது, and as an *adj.* qualifying the following word. ³⁴வேகுளிக்கும், from வேகுளி, *sub. sing. dat. gov.* by the *verbal* தட்டனதே. ³⁵நான், see VI. 22, *nom.* in regimen with தட்டனதே. ³⁶உயர், *sub. nom.* for *acc. gov.* by ட்டுத்து. ³⁷ட்டுத்து, from ட்டுக்கிறது, *vin. i. c. w.* நான். ³⁸தட்டனதே, from தட்டுகிறது, *past verbal pagh.* as a *verbal*, in regimen with நான், and, as a *noun, sing. nom.* subject of the *sub. v.* understood; the

emphatic particle எ is added, A. G. S. 144. ³⁹ அநீசேயம், *sub. sing. nom.* predicate of the *sub. v.* understood, the fin. ம் is changed to நு, A. G. S. 31. ⁴⁰ தான், *emphatic particle.* ⁴¹ என் னுன், from என் கி றது, *v. past. 3rd pers. sing. masc.* agreeing with டு ஊ ச்சன்.

VII.

To that¹ the Gooroo,² saying,¹⁰ "What⁵ can we⁴ do⁶ against the divine mind,³ we will wait⁹ a little⁷ time;"⁸ they sat down¹⁷ in a flowery grove¹⁶ in the vicinity,¹¹ which spread,¹⁵ making¹⁴ a dark¹² shade.¹³

¹ அதுக்கு, see V. 1. ² குருவானவர், see I. 4, i. c. w. என் னு. ³ தேவதிரவுடக்கு, from தேவதிரவுடம், *sub. comp.* of தேவன், and திரவுடம், *sing. dat.* ⁴ நாம், see VI. 22, *pl. nom.* A. G. P. 1 of S. 57. ⁵ என்ன, *interrog. pron.* used absolutely, A. G. P. 2 of S. 62. ⁶ செய்வோம், from செய்கிறேன், *v. fut. 1st pers. pl.* agreeing with நாம், the fin. ம் changed to ன், A. G. S. 31. ⁷ சிறிது, *adj.* ⁸ நேரம், *sub. sing. nom. absolute*, the fin. ம் changed to ன், A. G. S. 31. ⁹ காத்திருப்போம், *vin.* காத்து, from காக்கிறேன், and இருப்போம், from இருக்கிறேன், *comp. v. fut. 1st pers. pl.* ¹⁰ என் னு, used for என், from என் கி றது, A. G. Note to Page 120, *vin.* placed absolutely with குருவானவர். ¹¹ அண்டையல், from அண்டை, *sub. sing. l. abl.* ¹² இருண்ட, from இருண்டது, *past part.* i. c. w. நிறுண்ட. ¹³ நிறுண்ட, from நிறுண்டது, *sub. sing. acc.* ¹⁴ செய்து, see VII. 6, *vin. i. c. w.* பத்தேசாயல். ¹⁵ பரந்த, from பரந்தது,

past part. ¹⁶ பூஞ்சோலையல், from பூஞ்சோலை, *sub. comp.* of பூ, and சோலை, *sing. l. abl.* ¹⁷ உலகக் காரீநதாரீகல்த, from உலகக் காரகீமது, *v. past 3rd pers. pl. gov.* by அவரீகல்த, understood.

VIII.

To pass³ the time² there,¹ while¹⁰ each⁸ was relating⁹ various⁶ particulars⁷ of this⁴ river,⁵ he who was called Matti¹¹ spoke as follows.¹²

¹ அங்கே, *adv.* ² போகிறது, *sub. sing. nom.* for *acc.* gov. by போக. ³ போக, from போகீமது, *v. infin.* A. G. P. 3 and 4 of S. 73. ⁴ ஒருத, see IV. 1. ⁵ நதியன், see IV. 2, *vett. togh.* in regimen with லசே உங்கலா. ⁶ பல, *adj.* ⁷ லசேஉங்கலா, from லசேஉம், *sub. pl. acc.* ⁸ அவனவன், *r. dem. pron.* repeated in a distributive sense. ⁹ சோல்லக்கோண் டவரும், *comp.* of *vin.* சோல்ல, from சோல்லு கீமது, *vin.* கோண்டு, from கோல்தகீமது, and *fut. part.* வரும், from வருகீமது, A. G. P. 2 of S. 106, *comp. part.* in its *verbal* capacity, agreeing with அவனவன், and, as an *adj.* in regimen with அல லல். ¹⁰ அலலல், from அலல, *l. abl.* A. G. Note in Page 136. ¹¹ மட்டியென்பவன், see VI. 8 and 9. ¹² சோன்னதாவது, has the same force as சோன் னது, the termination அவது being redundant, A. G. P. 5 of S. 117, from சோல்லு கீமது, *past verbal pagh. neut.* as to its *verbal* capacity, i. c. w. மட்டியென் பவன், and, as a *substantive, nom.* to the *sub. v.* under- stood.

IX.

“I have heard¹² my⁹ Grandfather,¹⁰ many, many⁷ times⁸ relate,¹¹ both⁴ the cruelty³ and⁶ artfulness⁵ of this¹ river.²”

¹இருது, see IV. 1. ²நதிரயன், see VIII. 5. ³குறா
ரம், *sub.* ⁴உம், *cop. conj.* the fin. ம் changed to ந, A. G.
S. 31. ⁵தநதிரம், *sub.* ⁶உம், *cop. conj.* குறார
ம் and தநதிரம், used in *nom.* for *acc.* under
gov. of சேரல். ⁷பம்பல, *adj.* ⁸ஹை, *sub.*
sing. nom. used elliptically for *pl. l. abl.* ⁹என், from
நான், see VI. 22, *vett. togh.* ¹⁰பாபன், *sub. sing.*
nom. placed absolutely with the *infin.* சேரல்.
¹¹சேரல், from சேரல்குறா, *v. infin.* or *vin.*
of the *pres.* A. G. P. 1 of S. 94. ¹²கேட்குகேள்,
comp. of vin. கேட்டு, from கேட்குறா, and the *sub.*
v. pres. 1st pers. sing.

X.

“My¹ Grandfather,² it may be,⁵ (was) a great³ Merchant.⁴”

¹என், see IX. 9. ²பாபன், see IX. 10, subject
of the *sub. v.* understood. ³பெரு, *adj.* ⁴பயா
பாபன், *sub. nom.* predicate of the *sub. v.* understood.
⁵ஆகும், from ஆகுகுறா, *fut. 3rd pers. neut.* used
intransitively, A. G. P. 1 of S. 104.

XI.

“One day,² as both⁹ he¹ himself⁸ and¹² his¹⁰ companion,¹¹
driving¹³ two⁶ asses⁷ laden with⁵ salt³ bags,⁴ (and) descend-

ing¹⁶ into the mid¹⁴-river,¹⁵ were coming along;¹⁷ in order to relieve fatigue²⁷ a little,²⁶ as it was²⁵ the summer²³ season,²⁴ they themselves²⁸ bathed²⁹ in the cool²¹ water,²² which was running²⁰ up to¹⁹ (their) middles,¹⁸ and having halted³² the asses³⁰ also,³¹ they washed (them).³³

¹ அவர், *r. dem. pron. masc. sing. nom. hon.* ² ஒரு நாள், see III. 13 and 14. ³ உப்ப, *sub. vett.* ⁴ போதி, *sub. nom. for acc. gov. by ஏற்றின*, the in. ப is doubled, A. G. S. 19 and 26. ⁵ ஏற்றின, from ஏற்றுகிறது, *past part. i. c. w.* கடுகாக. ⁶ இரண்டு, *num. adj.* ⁷ கடுகாக, from கடுகு, *sub. pl. acc. gov. by ஒட்டிக்கொண்டு.* ⁸ தான், *reflect. pron. in apposition with அவர்.* ⁹ உம், *cop. conj.* ¹⁰ தன், from தான், *vett. togh.* ¹¹ கூடாவி, *sub. sing. nom.* ¹² உம், *cop. conj.* அவர், தான் and கூடாவி are conjointly *nom.* to குளிப்பாடினார்கள். ¹³ ஒட்டிக்கொண்டு, *comp. of vin.* ஒட்டி, from ஒட்டுகிறது, and *vin.* கொண்டு, *i. c. w.* அவர்தானுநதன்கூடாவிடம். ¹⁴ நடு, *adj. the fin.* உ followed by வ், A. G. S. 14. ¹⁵ ஆற்றில், see IV. 12, *l. abl.* ¹⁶ இறங்கி, from இறங்கிறது, *vin.* same construction as ஒட்டிக்கொண்டு. ¹⁷ வருகையல், *l. abl. of வருகை, verbal from வருகிறது.* ¹⁸ இடை, *sub. sing. nom. gov. by மட்டும்.* ¹⁹ மட்டும், properly a *sub.* here used as a *postposition*, A. G. S. 150. ²⁰ ஒடுகிற, from ஒடுகிறது, *pres. part. i. c. w.* தண்ணீரில். ²¹ குளிர்ந்த, from குளிர்கிறது, *past part.* ²² தண்ணீரில், from தண்ணீர், *l. abl.* ²³ கோடை, *sub. vett.* ²⁴ நாள், *sub. sing. nom.* placed absolutely

⁵ உப்பு, *sub. vett.* ⁶ எல்லாத்தையம், from எல்லாம், *sub. sing. acc.* gov. by தின்றுது; for the addition of the particle உம், see A. G. Note in Page 29. ⁷ ஆறு, see IV. 12, *nom.* to *verbal pagh.* தின்றுது, and திருடனது. ⁸ தின்றுது, from திண்கிறது, *past verbal pagh. neut.* ⁹ உம், *cop. conj.* ¹⁰ அல்லாமல், from *defect. v.* அல்ல, *vin.* used *adverbially*, the fin. ல் changed to ன், A. G. S. 37. ¹¹ நன்றுய், *sub.* நன்று, rendered *adverbial* by the addition of the *vin.* ஆய், A. G. P. 4 of S. 104, the in. நு dropped, A. G. S. 37. ¹² னதத்திருநத, *part. comp.* of *vin.* னதத்து, from னதக்கிறது, and the *part.* of the *sub. v.* the in. த doubled, ஆய் being properly a *vin.* in இ, A. G. S. 21. ¹³ கோணினத, *sub. vett.* ¹⁴ பானய, from பாய், *sub. sing. acc.* ¹⁵ சற்றும், *adv.* the in. ச doubled, A. G. S. 20, the fin. ம் changed to நு, A. G. S. 31. ¹⁶ திற்பாமல், from திறக்கிறது, *neg. vin.* A. G. P. 1 of S. 75, i. c. w. ஆறு. ¹⁷ அம்புதமாய், *sub.* அம்புதம், rendered *adverbial* by the addition of ஆய், see XII. 11. ¹⁸ உப்பு, *sub. vett.* ¹⁹ எல்லாம், *sub. nom.* for *acc.* the fin. ம் changed to த், A. G. S. 31. ²⁰ சோரினதுவட்டு, *vin.* சோரினது, from சோரிகிறது, and *vin.* வட்டு, from வடுகிறது, *comp. vin.* i. c. w. ஆறு. ²¹ திருடனது, from திருடுகிறது, *past verbal pagh. neut.* agreeing, as a *v.* with ஆறு. ²² ஆக from ஆகிறது, *inf.* joined to திருடனது, with the same force as the *connective vin.* என்று, A. G. P. 2 of S. 117. ²³ கண்பாரீகல், from காண்கிறது, *v. past. 3rd pers. pl. masc.* the in. க doubled, A. G. S. 22.

XIII.

They¹³ rejoiced,¹⁴ saying,¹² 'Ha, ha,¹ since it has seized⁴ this² salt,³ indeed it is⁵ (*lit.* is it not?) a great¹⁰ blessing¹¹ that the river⁷ has left,⁹ without swallowing,⁸ us:'⁶ thus¹⁵ spoke¹⁷ Matti.¹⁶

¹ ஆஆ, *interj.* ² இருத, see IV. 1. ³ உப்பை, see XII. 5 ⁴ டுங்கிக்கொண்டிருந்ததிலே, *comp. vin.* டுங்கி, from டுங்கிமது, *vin.* கொண்டு, and இருந்ததிலே, from இருக்கிமது, *comp. past. verbal pagh. c. abl.* ⁵ அல்லோ, *defect. v.* அல், with the particle ஓ, having the force of an *emphatic interj.* A. G. P. 4 of S. 142. ⁶ எங்கண், see VI. 22, *pl. acc. gov. by* உடது. ⁷ ஆறு, *sub. sing. nom.* to the *verbal pagh.* உடது. ⁸ உடருங்காமல், from உடருங்கிமது, *neg. vin. i. c. w.* ஆறு. ⁹ உடது, see IV. 15, *verbal pagh.* as a *v.* agreeing with ஆறு, as a *noun*, subject of the *sub. v.* understood. ¹⁰ மகா *adj.* ¹¹ நன்றை, *sub. sing. nom.* predicate of the *sub. v.* understood. ¹² என்ஹு, see I. 2. ¹³ அவர்கண், see XI. 1, *pl. nom.* ¹⁴ சநதோஉப்பைடார்கண், from சநதோஉப்படுகிமது, *v. past. 3rd pers. pl.* ¹⁵ என்ஹு, see I. 2. ¹⁶ மடி, *p. n. sing. nom.* ¹⁷ சொன்னான், from சொல்லுகிமது, *v. past. 3rd pers. sing. neut.*

XIV.

Upon that¹ Pēdei² began⁵ another³ anecdote.⁴

¹ அதற்கு, see V. 1. ² பேதையானவன். *p. n.* see I. 4, *nom.* to துவக்கினான், the *in.* ப doubled,

sub. comp. of ஆட்டு, *vett. togh.* from ஆடு, கஹ, *vett.* and கண்டத்தொடு, from கண்டம், *sing. acc. gov.* by the *vin.* கவ்வைக்கொண்டு. ⁵ கவ்வைக்கொண்டு, *comp. of vin.* கவ்வை, from கவ்வகிறது, and கொண்டு, see VIII. 9, i. c. w. நாடும். ⁶ see XI. 14. ⁷ ஆற்றலே, see XI. 15. ⁸ நூநதி, from நூநதுகிறது, *vin. i. c. w.* நாடும். ⁹ போனாகயல், *sing. l. abl.* (A. G. Note to Page 117) of போனாக, *verbal* in ஐ, from போகிறது, as a *v.* in regimen with நாடும், the *in.* ப doubled, A. G. S. 21, the *fin.* ல் changed to ற், A. G. S. 36. ¹⁰ கபடாக, from கபடு, *sub.* rendered *adverbial* by the *infin.* ஆக, A. G. P. 3 of S. 97. ¹¹ ஆறு, *nom.* to காட்டினது. ¹² வேறேரு, *adj. comp.* of வேறு, and ஒரு. ¹³ மரம் சந்துண்டு, *sub. comp.* of மரம்சம், and துண்டு, *nom.* for *acc. gov.* by காட்டினது. ¹⁴ தண்ணீரிலே, see XI. 22. ¹⁵ காட்டினது, from காட்டுகிறது, *v. past. 3rd pers. neut.* agreeing with ஆறு. ¹⁶ ஆம், contracted form of ஆடும், *v. fut. 3rd pers. neut.* here used *expletively.*

XVII.

“With respect to² the dog,¹ from its appearing,⁹ that⁸ what he saw⁶ was,⁷ without⁵ any³ deceit,⁴ the larger;⁷ having quitted¹² the piece¹¹ which he had snapped up,¹⁰ when he dived^{16, 15} to snap at¹⁴ the larger one,¹³ both that and this¹⁷ disappeared,¹⁸ and²⁰ the dog¹⁹ went²³ home²² empty:”²¹ (thus) he spoke.²⁴

¹ நாடும், *sub. sing. nom.* to the *part.* அடிக்நதின, which, with the following *sub.* போது, has the force of a *verb.* ² வேறென்றல், *comp.* of the *particle* வே, and the *conj. mood* என்றல், from என்கிறது,

A. G. P. 3 of S. 142. ³ ஒரு, see I. 3. ⁴ கபடு, *sub. sing. nom.* gov. by the *postposition* இல்லாமல், A. G. P. 3 of S. 102. ⁵ இல்லாமல், from *defect. v.* இல், *neg. vin.* used as a *postposition*, the fin. ல் changed to ட், A. G. S. 36. ⁶ கண்டது, see VI. 7, *past verbal pagh. nom.* to the *vineik.* பேரியது. ⁷ பேரியது, from பேருடை, A. G. S. 125 and 126, in its *verbal capacity* gov. by கண்டது. ⁸ என்ஹு, see I. 2. ⁹ தோன்றினதிலே, *l. abl.* (A. G. P. 2 of S. 117) of தோன்றினது, *past verbal pagh.* from தோன்றுகிறது, here used impersonally. ¹⁰ கவ்வையருநது, from கவ்வை, see XVI. 5, and இருநது, *past part.* of the *sub. v.*; *comp. part.* i. c. w. துண்டித்தது. ¹¹ துண்டித்தது, from துண்டித்தம், *sub. sing. acc.* ¹² வட்டு, from வடுகிறது, *vin. i. c. w.* நாபு. ¹³ பேரியதது, from பேரியது, see XVII. 7, *acc. gov.* by கவ்வை, the in. ப doubled, A. G. S. 19. ¹⁴ கவ்வை, see XVI. 5, *infin. gov.* by அழிந்ததின்போது, the in. க doubled, A. G. S. 20. ¹⁵ அழிந்ததினை, from அழிந்ததுகிறது, *past part.* as a *v.* agreeing with the *sub.* நாபு, as an *adj. i. c. w.* போது. ¹⁶ போது, *sub. nom.* put for *l. abl.* used with the *part.* அழிந்ததினை, to denote time; it is more usually employed with the *pres.* or *fut. part.* in this sense, A. G. P. 1 of S. 152. ¹⁷ அதுவதுவம், *r. and p. dem. pron. sing. neut.* united by the *conj.* உம், repeated. ¹⁸ போய்ஹு, contracted for போயினது, A. G. P. 4 of S. 66, from போகிறது, *v. past. 3rd pers. neut.* agreeing with the *pron.* அதுவதுவம். ¹⁹ நாபு, see XVI. 2, *nom.* to சேன்றது.

²⁰ உம், *cop. conj.* ²¹ வேறுமனே, *adv.* ²² மூரில், from மூர், *sub. sing. l. abl.* the fin. ல் changed to ம், A. G. S. 36. ²³ சென்றது, from செல்லுகிறது, *v. past. 3rd pers. neut.* ²⁴ என்முன், see VI. 41.

XVIII.

Whilst discoursing² thus,¹ they saw⁷ a⁴ horseman⁵ come⁶ from the other side.³

¹ இப்படி, *adv.* A. G. P. 4 of S. 153. ² பேசிக் கோண்டிருக்கையில், *v. comp. of vin.* பேசு, from பேசுகிறது, *vin.* கோண்டு, see VIII. 9, and இருக்கையில், *l. abl.* of இருக்க, *verbal* in இ, from இருக்கிறது. ³ அக்கரையிலிருந்து, *l. abl.* from அக்கரை, for அந்தக்கரை, and *vin.* இருந்து, from இருக்கிறது; a *phrase*, denoting "motus a loco," A. G. P. 2 of S. 49. ⁴ ஒரு, see I. 3. ⁵ குதிரைக்காரனை, from குதிரைக்காரன், *deriv. sub.* from குதிரை, A. G. S. 121, *acc. gov.* by the *v.* கண்டார் கள். ⁶ வர, from வருகிறது, *infin.* placed absolutely. ⁷ கண்டார்கள்கள், see VI. 7, *v. past. 3rd pers. pl.* the in. க doubled, A. G. S. 22.

XIX.

As⁷ only⁴ one¹ span² water³ came⁷ running⁶ in the river,⁵ he,⁸ remaining¹¹ on¹⁰ the horse,⁹ without fearing¹³ in the least,¹² came¹⁶ hastening,¹⁵ making the noise jala-jala.¹⁴

¹ ஒரு, see I. 3. ² சாண், *sub. vett. i. c. w.* குண்ணீர். ³ குண்ணீர், see XI. 22, *nom.* to the *verbal pagh.* வருகிறது. ⁴ மாதிரி, *adv.* ⁵ ஆய்

ஹலே, see XVI. 7. ⁶ஓடி, from ஓடுகிறது, *vin.*
i. c. w. தண்ணீர். ⁷பருகிமதினால், see XVIII. 6,
verbal pagh. c. abl. A. G. P. 2 of S. 117, as a *v.* agreeing
 with the *sub.* தண்ணீர். ⁸அவன், see XI. 1, *nom.* to
 வருதான். ⁹குதிரை, *sub. vett. gov.* by the *post-*
position மேல். ¹⁰மேல், *postposition*, A. G. P. 2 of
 S. 147, the *fin.* ல் and the *in.* ந் of the following word
 coalesce, to form ன், A. G. S. 35. ¹¹நின்ற, from
 நில்லுகிறது, *vin. i. c. w.* அவன். ¹²சுற்றம், see
 XII. 15. ¹³கூசாமல், from கூசுகிறது, *neg. vin.*
 also *i. c. w.* அவன், the *fin.* ல் changed to ற், A. G.
 S. 36. ¹⁴சலசலபென்ற, a *natural, indeclinable word*,
 coupled with the *connective vin.* என்ற, A. G. Note to
 Page 85. ¹⁵கடுகி, from கடுகிறது, *vin. i. c. w.*
 அவன். ¹⁶வருதான், see XVIII. 6, *v. past. 3rd*
pers. sing. masc.

XX.

Perceiving² this,¹ they³ began²⁸ to intreat,²⁷ saying,²⁶ “Alack!
 alack!⁴ if there were⁹ a horse⁸ to our⁵ Gooroo⁶ also,⁷ both¹¹ he,¹⁰
 and¹⁵ we¹⁴ approaching¹³ him¹² (*i. e.* with him), might descend¹⁹
 into the river¹⁸ without¹⁷ fear:¹⁶ Sir,²⁵ you must,²⁴ by whatever
 means,²⁰ buy²³ a²¹ horse.²²

¹ஓடுக, from ஓடு, *p. dem. pron. sing. neut. acc.*
²கண்டு, see VI. 7, *i. c. w.* இவர்கட்கு, the *in.* க
 doubled, A. G. S. 20. ³இவர்கட்கு, see III. 1, *nom.*
 to the *v.* துவக்கினர்கட்கு. ⁴ஐயயேயா, *interj.*
⁵எங்கட்கு, see VI. 22. *pl. vett. togh.* ⁶குருக்கலங்கு,
 see I. 4, *pl. hon. for sing. dat.* ⁷உம், see IX. 4.

⁸ சூதிரா, see XIX. 9, *sing. nom.* before the *conj. mood* இருந்தால். ⁹ இருந்தால், from இருக்கிறது, *conj. mood*, A. G. S. 91. ¹⁰ அவர், see XI. 1, *nom.* to the *verbal* இறங்கலாம். ¹¹ உம், *cop. conj.* ¹² அவரை, see XI. 1, *acc. hon. gov.* by the *vin.* அண்டி. ¹³ அண்டி, from அண்டுக்கிறது, *vin. i. c. w.* நாங்கல்த. ¹⁴ நாங்கல்த, see VI. 22, *pl. nom.* coupled with அவர், by the *conj.* உம் repeated. ¹⁵ உம், *cop. conj.* ¹⁶ பயம், *sub. sing. nom.* gov. by இல்லாமல். ¹⁷ இல்லாமல், see XVII. 5. ¹⁸ ஆற்றல், see XVI. 7. ¹⁹ இறங்கலாமே, see XI. 16, *verbal* in ல் coupled with the *neut. fut.* ஆமே, from ஆகிறது, A. G. P. 1 of S. 119, the *particle* எ is added for the sake of emphasis, A. G. P. 1 of S. 144. ²⁰ எப்படையாகிலும், *comp.* of the *adv. of interrog.* எப்படி, and the *conj.* form of the *v.* ஆகிறது, coupled with the *conj.* உம், having an indefinitely disjunctive signification, A. G. P. 5 of S. 104. ²¹ ஒரு, see I. 3. ²² சூதிரா, XIX. 9, *nom.* for *acc.* ²³ வாங்க, from வாங்கிறது, *inf.* gov. by வேணும். ²⁴ வேணும், from the *defect. v.* வேண்டு, *impers. fut. 3rd pers. neut.* A. G. S. 78. ²⁵ ஜயன், from ஜயன், *sub. sing. voc.* ²⁶ என்ற, see I. 2. ²⁷ மன்றடி, from மன்றடுக்கிறது, *inf.* ²⁸ துவக்கிறீர்கள், see XIV. 5, *3rd pers. pl.* gov. by இவர்கள்.

XXI.

The Gooroo Paramārtan,¹ however,² saying ⁷ “ We will speak⁶ of this³ matter⁴ hereafter,”⁵ on account of the approach¹¹ of the

eventide,¹⁰ the day⁸ having declined,⁹ sent¹⁶ again¹² to examine¹⁵ the river's¹³ sleep.¹⁴

¹ பரமாத்ரு, *sub. comp.* of பரமாத்ருன், see I. 1, and த்ரு, see I. 4, *nom.* to அனுப்பினார்.
² ஆனால், from ஆகிறது, *conjunctive mood*, used as a *disjunctive conj.* ³ இருத, see IV. 1. ⁴ சேய்தி, see XIV. 4. ⁵ மேலாக்ரு, from மேல், *sub. sing. dat.* A. G. P. 4 of S. 47. ⁶ பேசுபொம், see XVIII. 2, *v. fut. 1st pers. pl.* ⁷ என்ம, see I. 2. ⁸ பொருது, *sub. nom.* ⁹ சாய்நது, from சாய்கிறது, *vin. of the past*, used absolutely with the *sub.* பொருது, for *vin.* of the *pres.* or *infin.* ¹⁰ அங்குமான்நேரம், *sub. comp.* of அங்குமானம், and நேரம், *nom.* to the *verbal pagh.* கிடனதுலே, the *fin.* ம் changed to ற், A. G. S. 31. ¹¹ கிடனதுலே, *c. abl.* of கிடனது, *past neut. verbal pagh.* from கிட்டுகிறது, governed, in its *verbal capacity*, by அங்குமான்நேரம். ¹² திரும்ப, see III. 10, *infin.* used *adverbially.* ¹³ ஆம்ம, from ஆம், see IV. 12. ¹⁴ நித்தினர், see IV. 13. ¹⁵ சேரதிக்க, see IV. 14. ¹⁶ அனுப்பினார், from அனுப்புகிறது, *v. past. 3rd pers. sing. hon.*

XXII.

So¹ when¹⁰ Madeiyan,⁵ carrying along⁶ that² very⁴ firebrand,³ (and) plunging it⁸ in,⁷ examined;⁹ perceiving¹⁶ that it did not spirt up¹⁵ in the least,¹⁴ because¹³ the fire¹² had been¹³ before¹¹ extinguished,¹³ greatly rejoicing¹⁷ and running,¹⁸ he exclaimed,³⁶ “An opportunity! an opportunity!¹⁹ without opening²¹ the

mouth²⁰ and without uttering a sound,²² come²⁴ quickly:²³ a sound²⁶ sleeping time²⁷ hath arrived²⁸ to the river;²⁵ there is no³⁵ necessity³⁴ now,²⁹ either³¹ to fear³⁰ or³³ to be alarmed.”³²

¹ அப்படியே, *adv.* A. G. P. 4 of S. 153, the *particle* எ added, A. G. P. 1 of S. 144. ² அநகு, *r. pron. adj.* ³ கோல்தலிக் கட்டுபய, see V. 9. ⁴ தானே, an *emphatic affix*, the in. த doubled, A. G. S. 20. ⁵ மறுபயன், see II. 5, *nom.* to என்முன். ⁶ கோண்டுபாய், see V. 10. ⁷ உல்தலே, *sub.* used *adverbially*, A. G. P. 3 of S. 148. ⁸ தோய்து, see V. 18, *vin. i. c. w.* மறுபயன். ⁹ தோதிக் தும், see IV. 14, *part. fut. i. c. w.* இத்தில், the in. த doubled, A. G. S. 19. ¹⁰ இத்திலே, see XII. 4. ¹¹ முன், *adv.* ¹² து, see V. 5, *nom.* to the *verbal pagh.* அவநகுதிலே, the in. த changed to டு, A. G. S. 33. ¹³ அவநகுதிலே, *c. abl.* of the *past verbal pagh.* அவநகு, from அவகிறது. ¹⁴ சம்மம், see XII. 15. ¹⁵ கிளம்பாதது, *acc. sing.* of கிளம்பாதது, from கிளம்புகிறது, *neg. verbal pagh.* A. G. S. 113, gov. by கண்டு. ¹⁶ கண்டு, see VI. 7, *i. c. w.* மறுபயன். ¹⁷ கலிகுநது, from கலிகுநகிறது, *vin. i. c. w.* மறுபயன். ¹⁸ ஓடி, see VI. 13, *i. c. w.* மறுபயன். ¹⁹ சமயஞ்சமயம், *reiterative comp.* of exclamation, the in. ச doubled, A. G. S. 21. ²⁰ வாய், *sub. nom.* for *acc.* gov. by வடாது. ²¹ வடாது, see IV. 15, *neg. vin. i. c. w.* நீங்கல்து, understood. ²² சத்தப்பாது, from சத்தப்படுகிறது, *comp.* of சத்தம், and படுகிறது, *neg. vin. i. c. w.* நீங்கல்து, understood. ²³ சுறுக்காய், from சுறுக்கு, *sub. ren-*

dered *adverbial* by the *vin.* ஆய், see XII. 11. ²⁴ பாராநுங்
கோலா, see XVIII. 6, *imp. 2nd pers. pl.* A. G. P. 1
of S. 68. ²⁵ ஆய்மக்து, see XV. 2. ²⁶ நல்ல, *adj.*
²⁷ சோத்தியநேரம், *sub. comp.* of சோத்தியம்,
and நேரம், *nom.* to ஆய்மக்து. ²⁸ ஆய்மக்து, from
ஆகிமக்து, *v. past. 3rd pers. sing. neut.* ²⁹ இப்போது,
adv. ³⁰ அஞ்ச, from அஞ்சுகிமக்து, *v. infin. gov.* by the
sub. தேவை. ³¹ உம், *cop. conj.* the fin. ம் changed to
ங், A. G. S. 31. ³² கூச, XIX. 13, *infin. coupled,* by the
conj. உம் repeated, with the *infin.* அஞ்ச. ³³ உம்,
cop. conj. ³⁴ தேவை, *sub. sing. nom. i. c. w. defect. v.*
இல்ல. ³⁵ இல்ல, *defect. v.* A. G. S. 80. ³⁶ என்
முன், see VI. 41.

XXIII.

Madeiyan³ shouting forth^{4,5} this¹ good news,² the whole six,¹²
having⁸ all⁶ quickly⁷ arisen,⁸ without¹¹ saying¹⁰ kima,⁹ carefully¹³
descended¹⁵ into the river.¹⁴

¹ இநது, see IV. 1. ² நன்னமைய, from நன்னம, *sub. sing. acc. gov.* by சோல்ல. ³ மறையன், see
XXII. 5, placed absolutely, with the *infin.* கூட்டட. ⁴ சோல்ல, VIII. 9, *vin. i. c. w.* மறையன். ⁵ கூட்டட,
from கூட்டடுகிமக்து, *v. infin. absolute,* the in. க
doubled, A. G. S. 21. ⁶ எல்லாரும், *deriv. noun,*
A. G. Note in Page 29, *pl. nom.* to இமங்கிறுக்கலா,
the fin. ம் changed to ந, A. G. S. 31. ⁷ திடீரென்று,
natural word, with the *connective vin.* என்முன், see XIX. 14.
⁸ எழுந்தது, from எழுகிமக்து, *vin. i. c. w.* எல்லாரும்.
⁹ கிமா, *natural word.* ¹⁰ என்பாரி, from என்கிமக்து,

neut. verbal pagh. A. G. S. 113, *masc. pl. nom.* in apposition with எல்லாகும். ¹¹ இன்றி, from the *defect. v.* இல், *vin.* here used as a *particle of negation.* ¹² அந்
வரும், see III. 2, *nom. pl.* in apposition with எல்லா
கும். ¹³ பதலமாக, from *sub.* பதலம், with *infin.*
ஆக, see II. 8. ¹⁴ ஆற்றல், XI. 15. ¹⁵ இறங்கினர்
கன்த, see XI. 16, *v. past. 3rd pers. pl.*

XXIV.

At each¹¹ footstep¹²—which was placed¹⁰ in such a manner, that⁹ even⁴ the waves³ which were beaten up² by the feet¹ gave forth no⁸ sound,⁷ as it were⁶ *jala-jala*⁵—having taken¹⁶ and lifted¹⁷ (their) legs¹³ over¹⁵ the water,¹⁴ and having planted¹⁹ and pressed them down²⁰ beyond,¹⁸ with hearts beating,^{22, 23} as it were *toonookoo*,²¹ tripping along,²⁴ they passed²⁶ the river.²⁵

¹ காலால், from கால், *sub. sing.* for *pl. i. abl.*
² அடிபட, from அடிபடுகிறது, *past part. nominal comp. v.* A. G. S. 107. ³ அலைகன்த, from அலை, *sub. nom. pl.* to the *part.* இடாக. ⁴ அதுதலாய், *sub.* அதுதல், with ஆய், see XII. 11. ⁵ சலசல, see XIX. 14, the *in.* ச doubled, A. G. S. 21. ⁶ என்னும், from என்கிறது, *part. fut. i. c. w.* சத்தம், the *fin.* ம் changed to ன், A. G. S. 31. ⁷ சத்தம், *sub. sing. nom.* for *acc. gov.* by இடாக. ⁸ இடாக, from இடுகிறது, *neg. part. i. c. w.* படக்கு, as a *v.* gov. by the *sub.* அலைகன்த. ⁹ அடிக்கு, from அடி, *sub. sing. dat.* expressive of the end, A. G. P. 2 of S. 153. ¹⁰ வைத்த, from வைக்கிறது, *past part. i. c. w.* அடிக்கு. ¹¹ ஒவ்வொரு, *adj.* ஒரு repeated in a distributive sense, A. G. S. 135. ¹² அடிக்கு,

from அடர், *sub. sing. dat.* ¹³ கர உல, see XXIV. 1, *acc. gov. by எடு த்து*, the *in. க* doubled, A. G. S. 19. ¹⁴ துண்ணீர், see XI. 22, *nom. gov. by the postposition, டேல்*, the *in. து* doubled, A. G. S. 20. ¹⁵ டேல், *postposition*, A. G. S. 147. ¹⁶ எடு த்து, from எடுக்கிறது, *vin. i. c. w.* அவர்கல், understood. ¹⁷ தூக்கி, from தூக்கிறது, *vin. i. c. w.* அவர்கல், understood, the *in. து* doubled, A. G. S. 19. ¹⁸ அப்பால், *adv.* A. G. S. 154, the *fin. ல்* is changed to *ம்*, A. G. S. 36. ¹⁹ பேரித்து, from பேர்க்கிறது, *vin. i. c. w.* அவர்கல், understood. ²⁰ உன்ஹு, from உன்ஹுகிறது, *vin. i. c. w.* அவர்கல், understood. ²¹ துணக்கேன், the *natural word துணக்கு* used *adverbially*, with the *infin.* என, A. G. S. 99. ²² நேஞ்சம், *sub. sing. nom.* placed absolutely, with the *infin.* பறக்க. ²³ பறக்க, from பறக்கிறது, *v. infin.* placed absolutely with the *sub.* நேஞ்சம். ²⁴ தரண்டரத்தரண்டர், from தரண்டுக்கிறது, *vin.* repeated *i. c. w.* அவர்கல், understood, the *in. து* doubled, A. G. S. 22. ²⁵ நதிஹய, see IV. 2, *acc.* ²⁶ கபந்துபொனர்கல், *v. comp.* of *vin.* கபந்து, from கபக்கிறது, and பொனர்கல், from பொகிறது, *past. 3rd pers. pl.* agreeing with அவர்கல், understood, the *in. க* doubled, A. G. S. 20.

XXV.

As soon as they mounted,³ on reaching (or, having reached)² the bank,¹ whilst⁹ they were jumping about⁸ rejoicing⁷ in proportion⁶ to the sorrow⁵ suffered,⁴ he named¹³ Mōōdan,¹² who

stood¹¹ in the rear,¹⁰ without including¹⁵ himself,¹⁴ counted¹⁷ the others.¹⁶

¹ கனா, see III. 20, *nom.* for *acc.* ² சேன்ம, see III. 21, *vin.* i. c. w. உவர்கனா, understood. ³ ஏனன வடனே, comp. of ஏனன, *past part.* from ஏனகிறது, and உடனே, see VI. 1 and 2. ⁴ புட, from படுகிறது, *past part.* ⁵ சஞ்சலத்துக்கு, from சஞ்சலம், *sub. sing. dat.* gov. by the *postposition* உவ்வாக். ⁶ உவ்வாக், *sub.* உவ்வ, with *infin.* ஆக, A. G. P. 3 of S. 151. ⁷ மகிழ்நது, from மகிழ்கிறது, *vin.* i. c. w. உவர்கனா, understood. ⁸ துள்ளிக்கொண்டிருக்கிற, *part. comp.* of *vin.* துள்ளி, from துள்ளுகிறது, *vin.* கொண்டு, and the *pres. part.* of the *sub. v.* i. c. w. போது. ⁹ போது, see XVII. 16, A. G. P. 1 of S. 152. ¹⁰ டீநதி, from டீநதுகிறது, *vin.* i. c. w. டீபன். ¹¹ நின்ம, from நிற்கிறது, *past part.* ¹² டீபன், see II. 5; *nom.* to எண்ணினன். ¹³ என்பவன், see VI. 9. ¹⁴ தன்னை, see XI. 8, *acc.* the in. த changed to ம, A. G. S. 33. ¹⁵ கூட்டாமல், from கூட்டுகிறது, *neg. vin.* i. c. w. டீபன், the in. க doubled, A. G. S. 20, the fin. ல் might have been changed to ன், A. G. S. 37. ¹⁶ மஹவர்களை, from மஹவன், *derivative* from the *adj.* மஹ, *pl. acc.* ¹⁷ எண்ணினன், from எண்ணுகிறது, *v. past. 3rd pers. sing. masc.* agreeing with டீபன்.

XXVI.

From perceiving,⁴ as he counted,¹ only³ five persons,² he gave¹⁷ a cry,¹⁶ saying,¹⁵ “Alas! alas!¹⁵ one person⁶ is gone⁸ with the stream;⁷ behold,⁹ we remain¹³ only¹² five¹⁰ persons,¹¹ Sir.”¹⁴

¹ எண்ணினை உபத்திஸ், see XII. 3 and 4.
² ஐபர், see II. 7, *nom.* for *acc.* gov. by கண்டதினலே. ³ மரத்திரம், *sub.* used *adverbially*, A. G. P. 2 of S. 151, the *fin.* ம் changed to ற், A. G. S. 31.
⁴ கண்டதினல், *c. abl.* of கண்டதி, see XVII. 6, as a *v.* gov. by டுபன், understood. ⁵ அப்பபா பப்பபா, *interj.* repeated. ⁶ ஒருபன், *num. deriv.* A. G. P. 1 of S. 136, *nom.* to பேரானே. ⁷ ஆம் அடே, see IV. 12, *sub. s. abl.* ⁸ பேரானே, from பேரகிறது, *v. past. 3rd pers. sing. masc.* the *particle* எ *emphatic*. ⁹ இதோ, *interj.* ¹⁰ ஐந்து, *num. adj.* ¹¹ பேர், *sub. sing. nom.* in apposition with நாம், understood. ¹² மரத்திரம், see XXVI. 3, the final ம் might have been dropped, according to A. G. S. 32. ¹³ நம்கிறேம், XXV. 11, *v. pres. 1st pers. pl.* agreeing with நாம், understood. ¹⁴ ஐயா, see XX. 25. ¹⁵ என்ஹ, see II. 1. ¹⁶ அபயம், *sub. nom.* for *acc.* gov. by இடான். ¹⁷ இடான், from இடுகிறது, *v. past. 3rd pers. sing. masc.*

XXVII.

Having placed³ them all¹ in order,² the Gooroo⁸ himself,⁹ on examining¹¹ the account¹⁰ two⁴ times,⁵ (or) three⁶ times,⁷ since he¹⁷ always¹² added¹⁶ the account,¹⁵ omitting¹⁴ himself,¹³ pronounced,²⁰ “We remain but¹⁹ five persons.”¹⁸

¹ எல்லாநாயும், see XXIII. 6, *acc. gov.* by நிறத்தி. ² பரிசையாய், *sub.* பரிசை, with *vin.* ஆய், see XII. 11. ³ நிறத்தி, see XI. 32, *i. c. w.* குரு. ⁴ குரு, *num. adj.* A. G. P. 3 of S. 134. ⁵ னொய், *sub. sing.* for *pl. nom.* implying time. ⁶ னொ, *num. adj.* A. G. P. 4 of S. 134. ⁷ னொய், see XXVII. 5. ⁸ குரு, see I. 4, *nom.* to என்முர். ⁹ தானே, see XI. 8, *nom.* in apposition with the *sub.* குரு. ¹⁰ கணக்கு, *sub. sing. nom.* for *acc.* ¹¹ பார்த்து, from பார்த்து, *infin.* or *vin.* of the *pres.* here used for *vin.* of the *past*, *i. c. w.* குரு. the *in.* ப doubled, A. G. S. 19. ¹² எப்போதும், *adv.* A. G. P. 2 of S. 152, also P. 6 of S. 140, the *fin.* ம is changed to ந, A. G. S. 31. ¹³ தண்ணை, see XXV. 14. ¹⁴ நுக்கி, from நுக்கி, *vin.* *i. c. w.* குரு. ¹⁵ கணக்கு, see XXVII. 10, *nom.* for *acc.* *in.* க doubled, A. G. S. 21. ¹⁶ ஏய்நனை, from ஏய்நனை, *past part.* *i. c. w.* படையால். ¹⁷ படையால், from படையால், *sub. sing. c. abl.* A. G. P. 3 of S. 153. ¹⁸ இவர், see XXVI. 2, *pl. nom.* in apposition with நாய், understood. ¹⁹ மரத்தின்கீழே, see XXVI. 12 and 13. ²⁰ என்முர், see VI. 41, *hon.*

XXVIII.

Thus,¹ as² each² leaving out⁴ (and) omitting⁵ himself,³ added together⁸ only⁷ the others,⁶ that¹¹ the river¹⁰ had swallowed¹¹ one,⁹ became¹⁵ a certainty¹⁴ among¹³ them.¹²

¹ அப்படி, *adv.* A. G. P. 4 of S. 153. ² அவன், see VIII. 8. ³ தண்ணை, see XXV. 14. ⁴ விட்டு, see IV. 15, *i. c. w.* அவன். ⁵ ஒழிந்து, from

குழிகிறது, *vin. i. c. w.* உவனவன். ⁶ உவந
 கண், see XIII. 13, *acc. gov.* by கூடினதினலே.
⁷ மாத்திரம், see XXVI. 3. ⁸ கூடினதினலே,
c. abl. of கூடினது, past verbal pagh. neut. from கூட்டு
 கிறது, as a *v. gov.* by உவனவன். ⁹ ஒருத்
 தண, from ஒருத்தன், *num. deriv.* A. G. P. 1 of S. 136,
acc. gov. by ஓடினதினது. ¹⁰ ஆறு, see IV. 12,
nom. ¹¹ ஓடினதினது, see XIII. 8, *past neut. verbal*
pagh. as a *v.* agreeing with ஆறு, as a *noun, nom.* subject
 to the *sub. v.* ஆய்ந். ¹² தங்கலக்து, see XI. 28,
dat. gov. by the *postposition*, உள்தலே. ¹³ உள்தலே,
postposition, A. G. P. 2 of S. 148. ¹⁴ நீச்சயம், *sub.*
nom. attribute to the *sub. v.* ஆய்ந். ¹⁵ ஆய்ந்,
 see XXII. 28.

XXIX.

Upon this¹ bewailing,⁴ as it were *koo-koo*,³ (and) weeping,⁶
 as it were *gho*,⁵ among⁸ themselves,⁷ one⁹ embracing¹¹ another,¹⁰
 they² exclaimed,⁸¹ “O cruel¹² river:¹³ more obdurate¹⁵ than a
 block,¹⁴ more fierce¹⁷ than a tiger;¹⁶ wretch,²⁹ hast thou not
 feared,²⁸ even a little,²⁷ to swallow²⁶ the disciple²⁵ of the Gooroo
 Paramārtan,²⁴ who is saluted,¹⁹ respected,²⁰ worshipped²¹ and
 praised^{22, 23} from the beginning to the end of the world?¹⁸ Is
 there³³ such a³¹ mighty³² heart³³ to you,³⁰ son³⁶ of a black³⁴
 block,³⁵ offspring³⁹ of a cruel³⁷ tiger?³⁸ Shalt thou⁴⁰ exist⁴² in a
 future world;⁴¹ hereafter⁴³ shalt thou roll along^{46, 47} cool⁴⁴ water?⁴⁵
 May thy⁴⁸ source⁴⁹ be totally⁵⁰ dried up⁵¹ and scorched!⁵² may
 the glare⁵⁶ dart⁵⁷ upon the sand⁵⁶ of thy bed!^{53, 54} may fire⁶⁰
 devour⁶¹ thy⁵⁸ waves!⁵⁹ may thy⁶² meadows⁶³ be parched⁶⁴ and
 withered!⁶⁵ may thy⁶⁶ depths⁶⁷ be filled⁶⁹ with thorns!⁶⁸ Here-

after,⁷⁰ without⁷² moisture,⁷¹ without⁷⁴ coolness,⁷³ without⁷⁸ a vestige⁷⁷ of the place⁷⁶ where thou didst exist,⁷⁵ mayest thou be consumed away."^{79, 80}

¹ அதுக்கு, see VII. 1. ² அவர்கல், see XIII. 13, *nom.* to என்றர்கல். ³ கூகூபென்ற, a *natural word*, with என்ற, see XIX. 14. ⁴ அலற, from அலறகிறது, *vin. i. c. w.* அவர்கல். ⁵ கோபென்ற, see XXIX. 3. ⁶ அடகு, from அடகிறது, *vin. i. c. w.* அவர்கல். ⁷ தம், from தான், *reflect. pron. pl. vett. togh. gov. by the postposition*, உல், the *fin.* ம் doubled, A. G. S. 16. ⁸ உல், *postposition*, A. G. P. 2 of S. 148, the *fin.* ல் is doubled, A. G. S. 16. ⁹ ஒருவன், see XXVI. 6, *sing. nom.* placed absolutely with கடிக்கோண்டு. ¹⁰ ஒருவன், *acc.* ¹¹ கடிக்கோண்டு, *comp. of vin.* கடி, from கட்டுகிறது, and கோண்டு, see XI. 13, *past*, put for *pres. vin.* or *infin.* placed absolutely with ஒருவன். ¹² நேடிட்டு, *adj.* ¹³ நடியே, see IV. 2, *voc.* ¹⁴ கடிமும், from கடி, *sub. vett. togh.* with the *particle* உம் affixed, which is a usual mode of expressing comparison, the *fin.* ம் changed to ன், A. G. S. 31. ¹⁵ கடிதே, from கடும, *vineik.* A. G. P. 1 of S. 122. *voc.* ¹⁶ புலமும், from புல, see XXIX. 14. ¹⁷ கோடிதே, from கோடும, see XXIX. 15. ¹⁸ லோகாத்தியந்தம், *sub.* used *adverbially.* ¹⁹ வணங்கி, *vin.* from வணங்கிறது. ²⁰ வாழ்த்தி, *vin.* from வாழ்த்துகிறது. ²¹ பணிநது, *vin.* from பணிகிறது, the *in.* ப் doubled, A. G. S. 21: these three *vineiyechchams*, according to the usual method of forming a *comp. verb* in *Tamil*, are

united with the following *part.* பகழ்ப்படும். ^{22, 23} பக
 ழ்ப்படும், *fut. part. passive voice*, comp. of பகழ்,
infin. from பகளுகிறது, and படும், *fut. part.* from
 படுகிறது, A. G. S. 76, i. c. w. பரமாத்கிருஷண்,
 the in. ப doubled, A. G. S. 22. ²⁴ பரமாத்கிரு
 ஷண், *sub. vett. togh.* i. c. w. சீஉண்ண. ²⁵ சீஉண்ண,
 see III. 5, *sing. acc.* ²⁶ ஷளுங்க, see XIII. 8, *v. infin.*
 i. c. w. அஞ்சாதேபோனயோ. ²⁷ சம்மம், see
 XII. 15. the in. ச doubled, A. G. S. 22. ²⁸ அஞ்சாதே
 போனயோ, *neg. v. comp. of neg. vin.* அஞ்சாதே,
 from அஞ்சுகிறது, A. G. P. 3 of S. 101, and *v.* போ
 னயோ, from போகிறது, *past. 2nd pers. sing.* the
particle ஓ is added, to denote doubtful interrogation, A. G.
 P. 1 of S. 142. ²⁹ அபா, *interj.* ³⁰ உணக்கு, from
 from நீய், *pers. pron. sing. dat.* ³¹ அத்தண்ண, *adj.*
³² பேரய, *adj.* ³³ நெஞ்சோ, *sub.* நெஞ்சு, with the
part. of interrog. ஓ, *sing. nom.* to the *sub. v.* understood,
 A. G. S. 87. ³⁴ கரும், from கருமம், *adj.* the fin. ம்
 changed to ற், A. G. S. 31. ³⁵ கமட்டு, from கமடு,
vett. togh. i. c. w. மகனே. ³⁶ மகனே, from மகன்,
sub. sing. voc. ³⁷ கோடும், from கோடும், *adj.*
³⁸ வேண்டுக, *sub. vett.* i. c. w. டமப்பே. ³⁹ டமப்
 பே, from டமப்பு, *sub. sing. voc.* ⁴⁰ நீய், see XXIX. 30,
nom. to ஆவாயோ. ⁴¹ இணலோகத்தில், from
 இணலோகம், *sub. sing. l. abl.* ⁴² ஆவாயோ, from
 ஆகிறது, *v. fut. 2nd pers. sing.* the *particle* of *interrog.* ஓ
 is added. ⁴³ இண, *adv.* ⁴⁴ குஷம், from குஷமம்,
adj. ⁴⁵ புணலை, from புணல், *sub. sing. acc.* ⁴⁶ உருடி,
 from உருட்டுகிறது, *vin.* i. c. w. நீய், understood.

⁴⁷ பேரவாயேர, from பேரகிறகு, see XXIX. 41, the in. ப doubled, A. G. S. 21. ⁴⁸ உண், see XXIX, 30, *vett.* i. c. w. உவ்ஹ, the fin. ண் doubled, A. G. S. 16. ⁴⁹ உவ்ஹ, *sub. sing. nom.* placed absolutely with the *infin.* காய, in an imprecative sense. ⁵⁰ ன்னுத், *adv.* ⁵¹ வஹ, from வஹகிறகு, *vin.* i. c. w. உவ்ஹ. ⁵² காய, from காய்கிறகு, *v. infin.* placed absolutely with உவ்ஹ, the in. க doubled, A. G. S. 21. ⁵³ உண், see XXIX. 48. ⁵⁴ அடி, *sub. vett.* i. c. w. மணலலே. ⁵⁵ மணலலே, from மணல், *l. abl.* ⁵⁶ காணல், *sub. nom.* see XXIX. 49. ⁵⁷ பாய, *infin.* from பாய்கிறகு. ⁵⁸ உண். ⁵⁹ அஹகஹ, see XXIV. 3, *pl. acc.* ⁶⁰ அக்கிணி, *sub. nom.* ⁶¹ மேய, *infin.* from மேய்கிறகு. ⁶² உண். ⁶³ வயஹ, *sub. sing.* ⁶⁴ அழஹ, from அழஹகிறகு, *vin.* i. c. w. வயஹ. ⁶⁵ வஹ, *infin.* from வஹகிறகு. ⁶⁶ உண். ⁶⁷ பஹஹம், *sub. nom.* ⁶⁸ ன்னுஹ, from ன்னுஹ, *c. abl.* ⁶⁹ நஹம், *infin.* from நஹம்கிறகு. ⁷⁰ இணி, see XXIX. 43. ⁷¹ ன்னுஹம், *sub. nom.* gov. by the *postposition* இஹ. ⁷² இஹ, *vin.* used as a *postposition*, A. G. P. 3 of S. 102. ⁷³ இஹம், *sub. nom.* the in. க doubled, A. G. S. 21. ⁷⁴ இஹ, see XXIX. 72. ⁷⁵ நஹ, see XXV. 11. ⁷⁶ இஹத், see XII. 4, *vett. togh.* ⁷⁷ அஹயஹம், *sub. nom.* ⁷⁸ இஹ. ⁷⁹ வேஹ, from வேஹகிறகு, *vin.* i. c. w. ன்னு, understood. ⁸⁰ கஹ, from கஹகிறகு, *v. infin.* placed absolutely, in an imprecative sense, with ன்னு, understood. ⁸¹ ன்னுஹம், see VI. 41. *pl.* agreeing with அவஹம்.

XXX.

Thus¹ did they chatter² all sorts of³ abuse and railing,³ stretching forth⁵ (their) hands⁴ and cracking⁷ (their) fingers.⁶

¹ இப்படி, see XVIII. 1. ² பற்பல, see IX. 7.
³ வெறுசயநதிட்டுங், *subs. sing. nom.* for *acc.* united by the *cop. conj.* உம், repeated, and gov. by டதம்ஹக் கோண்டருநதார்கல்த; the usual change of the nasals, A. G. S. 31. ⁴ ஹக, *sub. sing.* for *pl. nom.* for *acc.*
⁵ நெறுத்து, from நெறுக்கிறது, *vin. i. c. w.* அவர்கல்த, understood. ⁶ ஹலல், *sub. sing.* for *pl. nom.* for *acc.*
⁷ ஹறுக்கி, *vin.* from ஹறுக்கிறது, *i. c. w.* அவர்கல்த, understood. ⁸ டதம்ஹக் கோண்டருநதார்கல்த, *v. comp. of vin.* டதம்ஹ, from டதம்ஹகிறது, *vin.* கோண்டு, and *sub. v. past. 3rd pers. pl.*

XXXI.

Nevertheless,¹ from hasty² stupidity,³ no one knew,^{11, 12} up to⁵ that time,⁴ that¹⁰ such a one⁹ among them⁶ had gone⁸ with the river,⁷ nor enquired¹⁶ as to¹⁵ who¹⁴ that¹³ (person might be).

¹ ஆகிலும், from ஆகிறது, *conjunctive mood*, with the *particle* உம், here used as a *disjunctive conj.* A. G. P. 5 of S. 104. ² பதமுன, from பதமுகிறது, *past part.* ³ ஹலுச்சத்தனத்தினால், from ஹலுச்சத்தனம், *sub. sing. c. abl.* the affix தனம், has an abstractive force; as ஹலுச்சன், “a fool,” ஹலுச்சத்தனம், “folly:” also, like the English affix *ness*, it changes *adjs.* into *subs.* denoting state or quality; as

சீ ண் ண, “little or mean,” சீ ண் ண ஞ் ஞ ன் ட, “little-ness or meanness.” ⁴ அந்நேரம், *sub. comp.* of the *ind.* letter அ and நேரம், A. G. P. 1 of S. 60, *sing. nom.* gov. by the following *postposition*, the fin. ம் is dropped, A. G. S. 32. ⁵ மட்டும், *sub.* used as a *postposition*, A. G. S. 150, the fin. ம் changed to ந, A. G. S. 31. ⁶ தருக ளுந் துள், see XXVIII. 12 and 13, the fin. ள் doubled, A. G. S. 16. ⁷ அம்மேடே, see XXVI. 7. ⁸ பேர ண்பன், from பேரகமது, *past verbal pagh. masc.* A. G. P. 1 of S. 113, *nom.* subject of the *sub. v.* understood. ⁹ இன்னன், from the *pron. adj.* இன்ன, *nominal pagh.* A. G. P. 1 of S. 122, *sing. nom.* predicate of the *sub. v.* understood. ¹⁰ என்ஹ, see II. 1. ¹¹ ஒருபன், see XXVI. 6. ¹² அஹயவடல்ஹ, *def. v.* இஹ, used with the *inf.* அஹய, from அஹகமது, to form a general *neg.* applicable according to the context, to any *tense, person, gender* or *number*, A. G. P. 1 of S. 102, the *cop. conj.* உம் is interposed. ¹³ அபன், see XIX. 8, *nom.* subject of the *sub. v.* understood. ¹⁴ எபன், *interrog. pron. masc.* A. G. P. 1 of S. 59, *sing. nom.* predicate to the *sub. v.* understood. ¹⁵ என்ஹ, see II. 1. ¹⁶ ஓசாரிக் கவடல்ஹ, from ஓசாரிக் கமது, same analysis as XXXI. 12.

XXXII.

At that juncture,¹ one,⁴ a sensible person,³ who was a traveller,² approaching⁵ and feeling compassion,⁶ asked¹⁵ thus:¹⁴ “How!⁷ Sir,⁸ how!⁹ what¹² (is) the misfortune¹¹ which has happened?¹⁰ say (ye).¹³

¹ அத்தவ்வாயலே, from அத்தவ்வாய், comp. of the *ind.* letter அ, A. G. P. 1 of S. 60, and the *sub.* தவ்வாய், *l. abl.* implying time, A. G. P. 4 of S. 49. ² வழிப்போக்கனாக, comp. of *sub.* வழி, and *sub.* போக்கன், with the *infin.* ஆக, see II. 8. ³ புத்திமான், *sub. sing. nom.* to கேடான், the in. ப doubled, A. G. S. 22. ⁴ ஒருவன், see XXVI. 6, in apposition with புத்திமான். ⁵ சேன்று, see XXV. 2, i. c. w. புத்திமான். ⁶ மணதிரங்கி, from மணதிரங்கிற்று, *nominal v.* comp. of *sub.* மணது, and *v.* இரங்கிற்று, *vin.* i. c. w. புத்திமான். ⁷ ஏது, *adv.* ⁸ ஐயா, see XX. 25. ⁹ ஏது, *adv.* ¹⁰ பெருகு, see III. 12, *past part.* ¹¹ துரிதம், *sub. sing. nom.* subject of the *sub. v.* understood. ¹² என்ன, *interrog. pron. adj.* used absolutely, as the predicate of the *sub. v.* understood. ¹³ சேரல் லுங்கேரல், see VIII. 12, *v. imp. mood, 2nd pers. pl.* A. G. P. 1 of S. 68. ¹⁴ என்று, see II. 1. ¹⁵ கேட்பான், see XV. 9, *v. past. 3rd pers. sing. masc.* agreeing with புத்திமான்.

XXXIII.

And as they related^{1, 4} in order² what had happened,³ he⁵ perfectly⁸ perceiving⁹ their⁶ folly,⁷ said,³⁰ “All¹² that hath taken place¹¹ heretofore¹⁰ hath happened;¹³ if¹⁹ ye¹⁴ will make¹⁸ me¹⁵ a suitable¹⁶ recompense,¹⁷ there is²⁶ power²⁵ to me²⁴ to call²³ hither²² him who is gone²¹ with the river;²⁰ rest assured,²⁹ (I am) very²⁷ learned in arts.²⁸

¹ அவர்களுடம், see XIII. 13, *nom.* placed absolutely with the *infin.* சேரல், the *cop. conj.* உடம் is added.

² ஏடுங்குபட, the *sub.* ஏடுங்கு, rendered *adverbial* by the *infin.* பட, from படுகிறது, A. G. P. 6 of S. 96.

³ நடந்தது, *sing. acc.* of நடந்தது, *neut. past. verbal pagh.* from நடக்கிறது. ⁴ சொல்ல, see VIII. 12, *v. infin.* placed absolutely with அவர்கடா, the *in.* ச doubled, A. G. S. 20. ⁵ அவன், see XIX. 8, *nom.* to என்முன். ⁶ இவர்கடா, see XX. 3, *vett. i. c. w.* the following word. ⁷ மூச்சுத்துண்து, see XXXI. 3, *acc. gov.* by கண்டுகொண்டு. ⁸ நன்முன், see XII. 11. ⁹ கண்டுகொண்டு, *comp. of vin.* கண்டு, see VI. 7, and கொண்டு, see XI. 13 and XVI. 5, *vin. i. c. w.* அவன். ¹⁰ முன், *adv.* the *fin.* ன் doubled, A. G. S. 16. ¹¹ ஆனது, from ஆகிறது, *neut. past verbal pagh. nom.* to ஆய்முன். ¹² எல்லாம், see XII. 19, *nom.* in apposition with ஆனது, A. G. Note in Page 29. ¹³ ஆய்முன், XXII. 28. ¹⁴ நீங்கடா, see XXIX. 40, *pl. nom.* to செய்வர்கடா. ¹⁵ எனக்கு, see VI. 22, *dat.* ¹⁶ ஒத்து, from *def. v.* ஒக்கும், *past part.* ¹⁷ வேகுமானத்து, from வேகுமானம், *sub. sing. acc.* ¹⁸ செய்வர்கடா, see II. 4, *v. fut. 2nd pers. pl.* agreeing with நீங்கடா, the *in.* ச doubled, A. G. S. 20. ¹⁹ ஆனால், from ஆகிறது, *conjunctive* form of the *v.* A. G. P. 1 of S. 91. ²⁰ ஆய்முன், see XXVI. 7. ²¹ போனவன், see XXXI. 8, *acc. gov.* by அழைப்பக்க. ²² இங்கே, *adv.* ²³ அழைப்பக்க, from அழைப்பக்கிறது, *v. infin.* gov. by திராணியுண்டு. ²⁴ எனக்கு, see XXXIII. 15, gov. by உண்டு, see XV. 2. ²⁵ திராணி, *sub. sing. nom.* to உண்டு, the *in.* து doubled, A. G. S. 19. ²⁶ உண்டு, from the root

உள், *v. def.* ²⁷ வேடு, *adj.* ²⁸ வந்ததைபடித்தவன், *comp. of the sub.* வந்ததை, and படித்தவன், *past verbal pagh. masc.* from படிக்கிறது, *sing. nom.* to the *sub. v.* understood. ²⁹ ஆக்டும், see X. 5. ³⁰ என்முன், see XVII. 24.

XXXIV.

To that,¹ the Gooroo² rejoicing,³ replied,¹³ "If⁶ thou⁴ wilt do⁶ thus,⁵ we will give¹² thee¹¹ forty-five⁹ fanams,¹⁰ which were kept⁸ for the journey."⁷

¹ உதுக்கு, see VII. 1. ² குருவானவர், *nom.* to the *v.* என்முன், see VII. 2. ³ சந்தோஷப்பட்டு, see XIII. 14, *vin. i. c. w.* குருவானவர். ⁴ நுய், see XXIX. 40, *nom.* to the *conjunctive* form சேய்தால். ⁵ இப்படி, see XVIII. 1. ⁶ சேய்தால், see II. 4, *conjunctive* form, A. G. P. 1 of S. 91. ⁷ வழக்கு, see III. 8, *dat.* ⁸ வைத்திருந்த, *part. comp. of vin.* வைத்து, from வைக்கிறது, and the *past part.* இருந்த, from இருக்கிறது, *i. c. w.* பணம். ⁹ நாற்பத்தஞ்சு, *num. adj.* ¹⁰ பணமும், *sub. sing.* for *pl. nom.* for *acc. gov.* by தருவோம்; *neuter nouns* are always placed in the *sing.* instead of the *pl.* when preceded by a *num. adj.*; the *particle* உம் added to denote totality. ¹¹ உனக்கே, see XXIX. 30, the *particle* ஏ is added for the sake of emphasis. ¹² தருவோம், from தருகிறது, *v. fut. 1st pers. pl.* A. G. S. 110, the *in.* து doubled, A. G. S. 18. ¹³ என்முன், see XXVII. 20.

XXXV.

And² he,¹ brandishing⁵ a stick⁴ which he bore in (his) hand,³ said,²⁹ “In this⁶ to be sure⁷ this⁸ art⁹ is contained;¹⁰ if²⁴ ye,¹¹ having placed yourselves¹³ in a row,¹² on receiving¹⁹ by this¹⁴ stick¹⁵ a¹⁷ blow¹⁸ upon the back,¹⁶ each²⁰ telling²³ his²¹ name,²² will continue counting,²⁴ I will cause²⁸ all six persons²⁵ to be arrived²⁷ here.”²⁶

¹ அவன், see XXXIII. 5. ² உம், *cop. conj.* the fin. ம் changed to ன், A. G. S. 31. ³ னாகயலேநதின, see V. 7 and 8. ⁴ தடியை, from தடி, *sub. sing. acc.* ⁵ ஓங்கி, from ஓங்கி மது, *vin. i. c. w.* அவன். ⁶ இதிலே, see XX. 1, *l. abl.* ⁷ ஆக்கும், A. G. P. 1 of S. 104. ⁸ இநது, see IV. 1. ⁹ வந்தது, *sub. sing. nom.* to ஏடி யருக்குது. ¹⁰ ஏடியருக்குது, *comp. of the vin.* ஏடி, from ஏட்டுகி மது, and the *sub. v. pres. 3rd pers. neut.* ¹¹ நீங்கள், see XXXIII. 14. ¹² நிறைநிறையாய், *sub.* நிறை repeated, with the *vin.* ஆய், see XII. 11. ¹³ இருநது, from இருக்கி மது, *vin. i. c. w.* நீங்கள். ¹⁴ இநது, see IV. 1. ¹⁵ தடியால், see XXXV. 4, *c. abl.* the in. த doubled, A. G. S. 24. ¹⁶ மதுகில், from மதுகு, *sub. sing. l. abl.* ¹⁷ ஒர், see III. 18. ¹⁸ அடி, *sub. sing. nom.* for *acc.* gov. by படுவே. ¹⁹ படுவே, from படுகி மது, *v. infin.* placed absolutely with நீங்கள், the *particle* ஏ is added for the sake of emphasis. ²⁰ அவனவன், see VIII. 8, *nom.* to the *conjunctive* form எண்ணிக்கொண்டு வந்தால். ²¹ தன், see XI. 10, the in. த changed to ம, A. G. S. 33. ²² பெயறா, from பெயர், *sub. sing. acc.* ²³ சொல்லு, see

XXIII. 4, i. c. w. *அவ்வண்ணம்*, the in. *ஈ* doubled, A. G. S. 20. ²⁴ *எண்ணிக்கோண்டு* *வந்தால்*, v. comp. of the *vin.* *எண்ணி*, see XXV. 17, *vin.* *கோண்டு*, and the *conjunctive* form *வந்தால்*, from *வருகிறது*, A. G. P. 1 of S. 91; the several *tenses* of the *comp. v.* *கோண்டு* *வருகிறது* added to the *vin.* of any other *verb*, give the force of continuance to the action, A. G. P. 2 of S. 106. ²⁵ *அவ்வருடம்*, see III. 2, *nom.* before the *infin.* *வந்திருக்க.* ²⁶ *இங்கே*, *adv.* see XXXIII. 22. ²⁷ *வந்திருக்க*, v. *infin.* comp. of *vin.* *வந்து*, see III. 12, and the *infin.* of the *sub. v.* gov. by *அவ்வருடம்.* ²⁸ *பண்ணுவேன்*, from *பண்ணுகிறது*, v. *fut. 1st pers. sing.* the in. *ப* doubled, A. G. S. 22. ²⁹ *என்றான்*, see XVII. 24, agrees with *அவ்வண்ணம்*.

XXXVI.

Having placed³ them² thus;¹ first⁴ planting¹⁰ a blow⁹ whack!¹⁶ upon⁷ the Gooroo's⁵ back,⁶ and¹² he¹¹ saying,¹⁷ "Holloa!¹³ I,¹⁴ myself,¹⁵ the Gooroo;"¹⁶ he¹⁸ pronounced,²⁰ one.^{19*}

¹ *இப்படி*, *adv.* see XVIII. 1. ² *அவர்களை*, see XXVIII. 6. ³ *நிறுத்தி*, see XI. 32, i. c. w. *அவ்வண்ணம்*, understood. ⁴ *முந்திமுந்தி*, from *முந்துகிறது*, *vin.* repeated, and here used *adverbially*, A. G. Note to Page 157. ⁵ *குருவன்*, see XXVII. 8, *vett. togh.* i. c. w. *முதுகின்*, the in. *க* doubled, A. G. S. 21. ⁶ *முது*

* The Pronoun No. 11 is honorific, while the pronoun No. 18 is not so; which, in the original, clearly indicates that the former refers to the Gooroo, and the latter to the traveller.

கீண், see XXXV. 16, *vett. togh.* gov. by the *postposition* மேலே. ⁷ மேலே, *postposition*, A. G. S. 147. ⁸ ப
லக்க, *a natural word*. ⁹ ஒருடி, see XXXV. 17 and 18.
¹⁰ பேரட, from பேரடுகிறது, *infin.* placed absolutely
with the *pron.* அவன், understood. ¹¹ அவர், see
XXXIII. 5, *hon.* placed absolutely with the *infin.* எண்ண.
¹² உம், *cop. conj.* ¹³ அப்பாடா, *interj.* ¹⁴ நாண்,
see VI. 35, *nom.* to *sub. v.* understood. ¹⁵ தாண், see
VI. 40, the *in.* த changed to ட, A. G. S. 33. ¹⁶ குகு,
see XXVII. 8, in apposition with நாண். ¹⁷ எண்ண,
from என்கிறது, *v. infin.* placed absolutely with அவர்.
¹⁸ அவன், see XXXV. 1. ¹⁹ ஒன்று, *noun of number*,
used absolutely, A. G. P. 1 of S. 133. ²⁰ எண்ணன்,
see XVII. 24.

XXXVII.

In this manner,¹ he² striking⁶ all³ a⁴ stroke,⁵ and they,⁷
separately,¹⁰ both¹² pronouncing¹¹ their⁸ names⁹ and¹⁵ adding¹⁴
the account,¹³ they agreed²¹ in perceiving,²⁰ that¹⁹ even one¹⁸
was not missing¹⁹ of the six¹⁶ persons.¹⁷

¹ இவ்வாறு, comp. of the *ind.* letter இ, A. G. P. 1 of
S. 60, and வாறு, *sub. sing. nom.* put for *l. abl.* ² இவன்,
see V. 2, placed absolutely with the *infin.* உசுவே.
³ எல்லாறுயும், see XXVII. 1, *acc.* gov. by உசுவே.
⁴ ஒரு, *num. adj.* ⁵ உச்சு, *sub. sing. nom.* for *acc.*
gov. by உசுவே, which therefore virtually governs two
accusatives, A. G. S. 48. ⁶ உசுவே, from உசுகிறது,
v. infin. placed absolutely with இவன்: the *particle* ஏ
added (with the usual rules of orthography) appears to
be expletive. ⁷ அவர்களுள், see XXXIII. 1, the *fin.*

ம் changed to று, A. G. S. 31. ⁸ த று க ள், see XI. 28, *vett. togh. i. c. w.* டேயர். ⁹ டேயர், see XXXV. 22, *nom. for acc. gov. by* உச்சரிக்க. ¹⁰ வேறுவேறுக, *adj.* வேறு repeated with the *infin.* ஆக, see XVI. 10. ¹¹ உச்சரிக்க, from உச்சரிக்கிறது, *v. infin.* placed absolutely with அவர்கள. ¹² உம், *cop. conj.* the fin. ம் changed to று, A. G. S. 31. ¹³ கணக்கு, see XXVII. 10. ¹⁴ ஏற்று, from ஏற்றுகிறது, *infin.* coupled with உச்சரிக்க, by the *conj.* உம், repeated. ¹⁵ உம், see XXXVII. 12. ¹⁶ ஆறு, *num. adj.* ¹⁷ டேயர், see XXXV. 22, *l. abl.* ¹⁸ ஒருவனும், see XXVI. 6, *nom.* before the *infin.* குறையாமல்நிற்க; the *particle* உம் is added, which followed by a *negative*, has the force of *even*, A. G. P. 5 of S. 140; the fin. ம் changed to று, A. G. S. 31. ¹⁹ குறையாமல்நிற்க, *v. infin. neg.* formed by the *neg. vin.* குறையாமல், from குறையுகிறது, and the *infin.* நிற்க, from நிற்குகிறது, which is often used instead of the *sub. v.* A. G. P. 1 of S. 75, *gov. by* ஒருவனும்; the fin. ல் and in. று might have coalesced and become ன்: thus, குறையாமல்நிற்க, A. G. S. 57. ²⁰ கண்டு, see VI. 7, *i. c. w.* அவர்கள, understood, the in. க doubled, A. G. S. 22. ²¹ ஒத்துக்கொண்டார்கள், *v. comp. of vin.* ஒத்து, from ஒக்கிறது, and கொண்டார்கள், *past. 3rd pers. pl.* agreeing with அவர்கள, understood.

XXXVIII.

Wherefore¹ being astonished,² greatly⁵ praising⁶ the divine conjurer⁴ who had come,³ (and) giving (him)⁹ the stipulated⁷ money,⁸ (they) went away.¹⁰

¹ ஆகையால், *c. abl.* of ஆக, *verbal* in இ, from ஆகிறது, used absolutely, A. G. Note to Page 117. ² அதிசேயப்பட்டு, from அதிசேயப்படுகிறது, comp. of *sub.* அதிசேயம், and *v.* படுகிறது, *vin.* i. c. w. அவர்கல், understood. ³ பந்த, see XXXV. 27, *past part.* i. c. w. தேவதைத் தக்காரண. ⁴ தேவதைத் தக்காரண, from தேவதைத் தக்காரன், comp. of தேவன், and தைத்தக்காரன், *deriv. noun*, from *sub.* தைத்த, see XVIII. 5, *sing. acc.* gov. by உகுகிது. ⁵ டிகவும், from டிகுகிறது, *infin.* with the *particle* உம் affixed, used *adverbially*. ⁶ உகுகிது, from உகுகிக்கிறது, *vin.* i. c. w. அவர்கல், understood. ⁷ சேண்ண, see XXIII. 4, *past part.* the in. ஈ doubled, A. G. S. 19. ⁸ பணத்த, see XXXIV. 10, *sing. acc.* ⁹ கோடுத்து, comp. of *vin.* கோடுத்து, from கோடுகுகிறது, and *vin.* தட்டு, from தடுகுகிறது, comp. *vin.* in which the *vin.* தட்டு is redundant, A. G. P. 2 of S. 109, i. c. w. அவர்கல், understood, the in. க doubled, A. G. S. 20. ¹⁰ பேரூர்கல், see XXIV. 26, agrees with அவர்கல், understood, the in. ப doubled, A. G. S. 19.

FINIS.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher.

1815

